

5 MÓZES 1-4. FEJEZET

Ez a könyv Mózes életének utolsó másfél hónapja alatt történik. Ő már 120 éves, de a látása még mindig éles, nagyon jól hall, és teljesen egészséges. Ebben a könyvben elismétli a nép számára Isten munkáját, amit elvégzett a történelmük során. Sokan a pusztai vándorlás alatt születtek, és ezért nem látták a Vörös-tenger csodáját, nem volt személyes emléküik a szörnyű egyiptomi rabságról.

A negyvenedik évben, a tizenegyedik hónap elsején történt, hogy elbeszélte Mózes Izráel fiainak mindazt, amit megparancsolt neki az ÚR,

A negyvenegyedik év első hónapjának tizedik napján keltek át a Jordánon, és ekkor léptek be az Igéret földjére, miután Mózes halálát síratták el 30 napon keresztül. Tehát, az ebben a könyvben megírt dolgok Mózes életének utolsó negyven napja alatt történtek.

Mózes biztatja az embereket, hogy lépjenek be az Igéret földjére, és vegyék birtokba azt, amit Isten nekik ígért.

Ezeket a beszédeket mondta el Mózes egész Izráelnek a Jordánon túl a pusztában, a Szúffal szemben levő síkságon, Párán és Tófel, Lábán, Hacérót és Dí-Záháb között.

Tizenegy napig tartott az út a Hórebtől Kádés-Barneáig, a Széír hegyén át.

Ezen a tizenegy napos úton majdnem negyven éven keresztül vándoroltak. Fel kell ismerjünk, hogy a pusztai vándorlás egy része szükséges volt ahhoz, hogy eljussanak a Vörös-tengertől a Jordánig, de tudjuk azt is, hogy ennek a vándorlásnak nagy része szükségtelen volt.

Ezek a történelmi tények alkalmat adnak számunkra, hogy lelki párhuzamokat vonjunk a valódi események és a keresztény életének állomásai között. Egyiptom, a rabság, a régi életünk, míg az Igéret földje a lelki élet dicsőséges és győzedelmes életét jelenti. Miután megszabadultunk a régi életünktől és a bűn ahatalmától, akkor egy új kapcsolatunk alakul ki Istennel, és elkezdünk hitben járni, miközben félretesszük a test vágyait.

A keresztény életének növekedési és fejlődési időszaka ez, és ez a pusztai vándorlás szükségszerű része. De Isten nem akarja azt, hogy egész életünket a pusztában töltsük, hanem a Lélek által uralt életbe akar bevezetni minket. A Lélekben való élet a régi ember halálával kezdődik, és ezt a helyzetet hitből kell elfoglaljuk. Pál azt írta, hogy „Krisztussal együtt feszítettek keresztre”.

Életünk során a test harcol a lélek ellen, és a lélek a test ellen. Mindkettő uralni akarja az életünket, és ha a testnek engedelmessékedünk, akkor a test fog

uralkodni, és a test gondolatai lesznek az elsők: „Mit együnk? Mit igyunk? Mit vegyünk fel?” Semmiben sem fogunk különbözni a pogányoktól, az állatoktól, mert ezek egész életükben a testi szükségleteik kielégítése a fő céljuk.

Isten viszont azt akarja, hogy a test helyett a lelkünk uralkodjon bennünk. Azt olvassuk a Bibliában, hogy ne adjunk helyet a test kívánságainak, ne elégítsük ki annak vágyait, hanem járjunk lélekben. Ez a harc valójában egy lelki harc, és a harc alatt fel kell ismerjem, hogy ezt az öreg testemet már rég keresztre feszítették, hogy többé már ne uralkodjon felettem.

Pál a Római levél 7.-ik fejezetébe leírja saját pusztai megtapasztalását, amikor látta Isten törvényét, és egyet is értett azzal, hogy az jó, és el is határozta, hogy be fogja tölteni Isten törvényét. De azt is látta, hogy van egy másik törvény, mert amikor jót cselekedett, mégis a gonosz mindig azzal együtt jelen volt. Gyakran nem tudta megtenni azt a jót, amit szeretett volna, és pontosan azt a gonosz dolgot cselekedte, amit nem akart megtenni. Ennek következtében aztán nagyon szerencsétlen helyzetben találta magát, mert benne volt a vágy arra, hogy Isten törvényének engedelmeskedjen, ugyanakkor képtelen volt arra, hogy a testét ennek megfelelően irányítsa. *Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?*

Aztán a Róma 8-ban megtalálja a választ a kérdésére, hisz már a kérdésből látszott, hogy nem önmagát fogja megszabadítani, hanem valaki másra tekint, aki segítséget nyújthat.

A pusztai vándorlás arról szól, hogy én magam próbálom a testemet Istennek megfelelővé formálni, és megígérem Istennek, hogy legközelebb mindent sokkal jobban fogok csinálni. De aztán felismerem, hogy működik ez a fonák törvény, amit Pál is észrevett: *nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat.*

Nem fogom tudni Istennek megfeleltetni a testemet, mert Isten megoldása a test halála, a test keresztfeszítése Krsztussal. Ezért hitből kell elfogadjam azt, hogy a régi énem, a testem Krisztussal együtt megfeszítettett azért, hogy most már egy új életben, a Lélek életében járjak. De el kell jussak arra a pontra, ahol ezt kiáltom: *Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?* El kell jussak odáig, hogy felismerjem azt, hogy én magam sohasem lehetek igaz Isten szemében a saját erőfeszítéseim nyomán.

El kell vessem az önfejlesztő programokat, külső segítségért kell kiáltsak, mert ebben van a Lélek ereje, amely a segítségemre sítve elvégzi azt helyettem, amit én magam nem tudok megtenni. „Erőt fogtok kapni, amikor a Szentlélek majd betölt titeket”. Amit nem tudtam elvégezni a testem erőtlensége miatt, azt Isten az Ő Szentlelkének erejével el fogja végezni. Hatalmas dicsőség belépni a Lélek szerinti életbe, abba az életbe, amelyet Isten nekünk előkészített.

Isten mindigis azt akarta, hogy a népet az Igéret földjére vezesse be. Ő nem akarta azt, hogy a pusztában vesszenek el. Ez a tragédia a nép részéről következett be: a hitük bukása volt, mert nem léptek be hit által arra a földre, amit Isten nekik ígért. Ők viszont Isten helyett a föld óriásait és a városok hatalmas falait látták maguk előtt. Az akadályokra koncentráltak, ahelyett, hogy Isten erejére koncentráltak volna, amely el tudja távolítani az akadályokat.

Ezt a hibát gyakran mi is elkövetjük, mert hajlamosak vagyunk a testünk uralmára tekintve azt hangoztatni, hogy milyen gyengék vagyunk, és hogy milyen erősen próbálztunk, és folyamatosan az akadályokra koncentráltunk Isten ereje helyett, amely megszabadíthat ezektől az akadályoktól. Fontos számunkra az, hogy ne bukjunk el ott, ahol ők elbuktak, hanem hit által foglaljuk el a győzelem és az erő pozícióját, és járjunk lélekben, miközben a régi énünket halottként kezeljük.

Ami tehát 11 napot tartott volna, az több mint negyven éven át tartott.

A negyvenedik évben, a tizenegyedik hónap elsején történt, hogy elbeszélte Mózes Izráel fiainak mindazt, amit megparancsolt neki az ÚR, miután megverte Szihónt, az emóriak királyát, aki Hesbónban lakott, meg Ógot, Básán királyát, aki Astárótban lakott, Edrei mellett.

Így kezdte Mózes magyarázni ezt a törvényt a Jordánon túl, Móáb földjén:

Az ÚR, a mi Istenünk, így beszélt hozzánk a Hórebben: Elég sokáig laktatok már e mellett a hegy mellett.

Induljatok útnak, és menjetek az emóriak hegyére, meg az azzal szomszédos területekre, a síkságra, a hegyvidékre és a Sefélá-alföldre, a Délvidékre és a tengerpartra, a kánaániak földjére és a Libánonra, a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig.

Íme, én elétek tártam ezt a földet. Menjetek hát, és vegyétek birtokba azt a földet, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik és utódaiknak adja.

Isten azt mondja, hogy eleget köröztetek, ideje hogy birtokba vegyétek az ígért földet. Ideje, hogy lelkiileg fejlődjete!

Abban az időben ezt mondtam nektek: Nem tudok egyedül gondot viselni rátok. Istenetek, az ÚR, megsokasított benneteket, és most már oly sokan vagytok, mint az égen a csillag.

Szaporítson is meg benneteket az ÚR, atyáitok Istene ezerszeresen, és áldjon meg, ahogyan megígérte nektek!

Hogyan tudnám egyedül magamra vállalni bajaitokat, terheiteket és peres ügyeiteket?

Jelöljete ki törzsenként bölcs, értelmes és tapasztalt embereket, és én előljáróitokká teszem őket.

Ti feleltetek, és azt mondtátok nekem: Helyes, amit mondtál, így kell tenni!

Fogtam tehát törzseitek főembereit, a bölcs és tapasztalt embereket, és előjáróitokká tettem őket: ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké, tizedesekké és felügyelőkké minden törzsben.

Bíráitoknak pedig ezt parancsoltam abban az időben: Hallgassátok meg testvéreiteket, és igazságosan ítélezzetek mindenkinek az ügyében, akár testvérével, akár jövevénnel van dolga.

Ne legyetek személyválogatók az ítékezésben, a kicsit éppúgy hallgassátok meg, mint a nagyot. Embertől ne tartsatok, mert az ítélet Isten ügye. Ami pedig nektek túl nehéz, azt hozzátok elém, és én meghallgatom azt.

Így parancsoltam meg nektek abban az időben mindazt, amit tennetek kell.

...

Lásd, eléd tárta ezt a földet Istened, az ÚR. Vonulj ellene, és vedd birtokodba, ahogyan meghagyta az ÚR, atyáid Istene. Ne félj, és ne rettegj!

Akkor hozzám jöttetek mindnyájan, és ezt mondtátok: Küldjünk előre embereket, hogy kikémléjék az országot, és hozzanak nekünk hírt, hogy melyik úton kell felvonulnunk, és hogy milyenek azok a városok, amelyekbe be kell vonulnunk.

A 4Mózesben nem írja, hogy a nép kérte Mózesőt a kémek elküldését, de itt láthatjuk, hogy Mózes egyet értett ezzel.

Jónak láttam ezt, és kiválasztottam tizenkét férfit, minden törzsből egyet.

Ezek elindultak, fölmentek a hegyvidékre, eljutottak az Eskól-völgyig, és kikémlélték azt.

Szedtek annak a földnek a gyümölcséből, és elhozták nekünk. Hírt is hoztak nekünk, és ezt mondták: Jó földet akar nekünk adni Istenünk, az ÚR.

Ti azonban nem akartatok felvonulni ellene, hanem fellázadtatok Isteneteknek, az ÚRnak a parancsa ellen.

Zúgolódtatok sátraitokban, és ezt mondtátok: Gyűlöl bennünket az ÚR; azért hozott ki Egyiptomból, hogy most az emóriaiak kezébe adjon, és elpusztítson bennünket.

Milyen szörnyű dolgokat mondtak Istenről! Már-már istenkáromlásig jutottak. A valóság viszont az volt, hogy Isten annyira szerette őket, hogy egy olyan földet akart adni nekik, amely csak az övéké lehet, és meg akarta szabadítani őket a szörnyű rabságtól.

Emlékeztek Jób esetére, akiről azt olvassuk, hogy minden súlyos megpróbáltatás ellenére „nem átkozta meg Istent, és nem is vádolta Őt osotbán semmiért.”

Az izraeliek ostobán vádolták Istent, és gyakran mi magunk is hajlamosak vagyunk erre. Amikor ilyeneket hallok, az nagyon bosszant engem.

Hova is vonulnánk? Testvéreink elcsüggesztették szívünket, amikor ezt mondták: Nagyobb és szálásabb nálunk az a nép, városaik nagyok, és falaik az égig érnek, sőt még Anák-fiakat is láttunk ott.

Az Anák-fiak az óriások voltak.

*Akkor ezt mondtam nektek: Ne ijedjete meg, és ne féljete tölük!
Istenetek, az ÚR, aki előttetek jár, harcolni fog értetek éppúgy, ahogyan
Egyiptomban tette veletek, szemetek láttára.
A pusztában is láttad, hogy úgy vitt téged Istened, az ÚR, ahogyan fiát viszi az
ember, az egész úton, amelyen jártatok, míg el nem érkezetek erre a helyre.
Ennek ellenére sem hittete Istenetekben, az ÚRban,*

Isten a pusztában is velük volt, és velünk is mindig ott van a pusztai megtapasztalásaink közepette. Lehet, hogy nem lépsz be Isten ígéréte nek földjére, lehet, hogy nem fogod birtokba venni azt, de annak ellenére, hogy a pusztai tévelygés egész életeden át nem Isten akarata, Ő mégis ott lesz veled. Isten az általad megengedett legmagasabb pontra fog felemelni, és azon a szinten fogja a lehető legjobbat adni neked.

De Isten munkája mindig az általunk felállított korlátok között mozoghat, mi magunk korlátozzuk azt, amit Isten értünk tehet. A Zsoltárokb an olvashatjuk, hogy „hitetlenségükkel korlátozták Izrael szentjét”. Mindig hitetlenségünk korlátozza Istennek a mi életünkben elvégzett munkáját. Ha bízunk Istenben, és hiszünk neki, akkor Ő végig emelni fog minket.

aki előttetek járt az úton, éjjel tűzben, nappal felhőben, és kiszemelte azt a helyet, ahol táboroznotok kellett, és megmutatta az utat, amelyen járnotok kellett.

Bárcsak megértenénk, hogy mennyire teljeskörű Isten munkája az életünkben! Isten előttünk jár, hogy kiszemelje a következő helyünket. Megérkezünk valahová, és azt mondjuk, hogy milyen jó hely ez a sátrunknak. Hát persze! Isten már előkészítette azt a helyet és odavezetet minket.

*Amikor az ÚR meghallotta hangoskodásotokat, felháborodott, és ilyen esküt tett:
Senki sem látja meg ezek közül az emberek közül, ebből a gonosz nemzedékből
azt a jó földet, amelyről megesküdtem atyáitoknak, hogy odaadom.*

*Csak Káléb, Jefunne fia fogja meglátni azt, neki és fiainak adom azt a földet,
amelyet bejárt, mivel ő hűséges maradt az ÚRhoz.*

Rám is megharagudott az ÚR miattatok, és azt mondta: Te sem mégy be oda.

*Józsué, Nún fia, aki melletted áll, ő mégy majd be oda. Őt erősítsd, mert ő fogja
szétosztani az örökséget Izraelnek.*

*De gyermekeitek, akikről azt mondtátok, hogy prédára jutnak, és fiaitok, akik ma
még nem tudják, mi a jó és mi a rossz, ők bemennek majd oda, mert nekik adom
azt, ők veszik birtokba.*

Ti pedig forduljatok vissza, és induljatok a pusztába a Vörös-tenger felé!

*De ti ezt feleltétek nekem: Vétkeztünk az ÚR ellen. Felvonulunk és harcolunk
egészen úgy, ahogyan megparancsolta nekünk Istenünk, az ÚR.
Fölfegyverkeztete tehát, és azt gondoltátok, hogy könnyű lesz fölmenni a
hegyvidékre.*

Az ÚR azonban ezt mondta nekem: Mondd meg nekik: Ne menjetek harcolni, mert nem leszek köztetek, és vereséget szenvedtek ellenségeitektől! Így beszéltem hozzátok, de ti nem hallgattatok rám, hanem fellázadtatok az ÚR parancsa ellen; elbizakodtatok, és fölmentetek a hegyvidékre. De kivonultak ellenetek a hegyvidéken lakó emóriak, és üldözőbe vettek benneteket, ahogyan a méhek szokták tenni, és vágtak benneteket Széirtől Hormáig. Akkor visszatértetek, és sírtatok az ÚR színe előtt, de az ÚR nem hallgatott szavatokra, és nem figyelt rátok. Ezért kellett annyi ideig Kádésban laknotok, ameddig ott laktatok.

Ekkor aztán elkezdték a negyven éves pusztai vándorlást, amelyet Mózes a második fejezetben ismételni kezd:

Ezután megfordultunk, és elindultunk a pusztába, a Vörös-tenger felé, ahogyan meghagyta nekem az ÚR, és sokáig kerülgettük a Széír hegyet. Majd ezt mondta nekem az ÚR: Elég sokáig kerülgettétek ezt a hegyet, forduljatok észak felé! Parancsold meg azért a népnek: Ti most elmentek testvéreiteknek, Ézsau fiainak a határa mellett, akik Széírben laknak. Ők félnek ugyan tőletek, de azért nagyon vigyázzatok! Ne harcoljatok ellenük, mert egy talpalatnyi földet sem adok nektek az övékből, mert Ézsau birtokába adtam a Széír hegységet. Ha enni akartok, pénzen vásároljatok tőlük ennivalót, és ha inni akartok, vizet is pénzen vásároljatok tőlük. Mert megáldotta kezéd minden munkáját Istened, az ÚR, tudta, hogy itt jársz e nagy pusztában. Negyven esztendeje már, hogy veled van Istened, az ÚR, és nem szűkölködtél semmiben.

Egy hatalmas csoda volt, hogy több mint egymillió ember negyven éven keresztül semmiben sem szenvedett hiányt a pusztában.

Így vonultunk el tehát testvéreink, Ézsau fiai mellett, akik Széírben laknak, a síkságon át vezető úton, amely Élatból és Ecjón-Geberből indul ki. Majd megfordultunk, és továbbmentünk Móáb pusztája felé. Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ne támadjátok meg Móábot, és ne kezdjétek harcot ellenük, mert nem adok neked birtokot az ő földjéből, hiszen Árt Lót fiainak a birtokába adtam. Az émiektől laktok ott azelőtt, olyan nagy, számos és szálas nép, mint az anákok. A refáiak közé tartoztak ők is, mint az anákok, csak a móábiak émieknél nevezték őket. Széírben meg a hóriak laktak azelőtt, de Ézsau fiai kiűzték, és kiirtották őket, és a helyükre telepedtek, ugyanúgy, ahogyan Izráel bánt azzal a földdel, amelyet az ÚR adott neki birtokul.

Ezzel Mózes az Istenbe vetett hitüket akarja növelni: nem kell aggódni az óriások miatt, mert ezeket is a kezükbe tudja adni az Úr. Az émieket, akik óriások voltak itt laktak azelőtt, de Lót fiai kiűzték őket innen, mert Isten Lót fiainak ígérte ezt a földet.

Harmincnyolc év telt el azóta, hogy elindultunk Kádés-Barneából addig, hogy átkeltünk a Zered patakon, míg ki nem vészett a táborból a harcosok egész nemzedéke, ahogyan megesküdött nekik az ÚR.

Bizony az ÚR keze volt rajtuk, és kiirtotta őket a táborból mind egy szálig.

Amikor ezek a harcosok mind egy szálig kihaltak a nép közül,

így szólt hozzám az ÚR:

Te ma átvonulsz Árnál Móáb határán.

Amikor Ammón fiai közelébe jutsz, ne támadd meg őket, és ne kezdj harcot velük! Nem adok neked birtokot Ammón fiainak a földjéből, mert Lót fiainak a birtokába adtam azt.

Ez is a refáiak földjéhez tartozott, refáiak laktak ott azelőtt, csak az ammóniak zamzummiaknak nevezték őket.

Olyan nagy, számos és szálas nép volt ez, mint az anákok, de az ÚR kipusztította őket az ammóniak elől; és ezek elfoglalták a birtokukat, és a helyükbe telepedtek,

ugyanúgy, ahogyan a Széírben lakó Ézsau fiaival tette az ÚR: kiirtotta előlük a hóriakat, ezek pedig elfoglalták a birtokukat, és azoknak a helyén laknak ma is.

Tovább erősíti az Úrban való bizalmukat, hiszen ezeken a területeken is óriások éltek, de Isten velük volt, és kiirtotta őket.

Induljatok hát útnak, és keljetek át az Arnón patakon, mert kezébe adom az emóri Szíhónt, Hesbón királyát országával együtt. Ott kezd el a honfoglalást, indíts háborút ellene!

Most kezdek rettegést és félelmet támasztani a népekben az egész ég alatt, hogy ha híredet hallják, remegjenek és reszkessenek tőled.

Akkor követeket küldtem a Kedémót-pusztából Szíhónhoz, Hesbón királyához ezzel a békés üzenettel:

Szeretnék átvonulni országodon. Mindig csak az úton megyek, nem térek le se jobbra, se balra.

Ha enni akarok, pénzért adj nekem ennivalót, ha inni akarok, vizet is pénzért adj nekem. Éppen csak át szeretnék gyalogolni.

Ugyanígy jártak el Ézsau fiai is, akik Széírben laknak, meg a móábiak is, akik Árban laknak. Így akarok majd átkelni a Jordánon arra a földre, amelyet Istenünk, az ÚR akar nekünk adni.

De Szíhón, Hesbón királya nem akarta megengedni, hogy átvonuljunk, mert megkeményítette lelkét Istened, az ÚR, és makacssá tette a szívét, hogy kezébe adja országát, ahogyan van ma is.

Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Lásd, én elhatároztam, hogy neked adom Szíhónt és országát, fogj hozzá tehát országának a birtokbavételéhez!

De Szíhón kivonult ellenünk Jahacba egész hadinépével együtt, hogy megütközzék velünk.

Istenünk, az ÚR azonban kezünkbe adta őt, úgyszólván megvertük fiaival és egész hadinépével együtt.

A harmadik fejezetben:

Azután megfordultunk, és Básán felé vonultunk. Óg, Básán királya kivonult ellenünk egész népével együtt Edreibe, hogy megütközzék velünk.

Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ne félj tőle, mert kezébe adom őt egész népével és országával együtt. Úgy bánj el vele, ahogyan elbántál Szíhónnal, az emóriai királlyal, aki Hesbónban lakott.

Kezünkbe is adta Istenünk, az ÚR Ógot, Básán királyát egész népével együtt, és úgy megvertük, hogy senki sem tudott megmenekülni.

Abban az időben elfoglaltuk valamennyi városát, nem volt olyan város, amelyet el ne vettünk volna tőlük: hatvan várost, Argób egész vidékét, Óg országát Básánban.

Ezek a városok mind magas kőfallal voltak megerősítve, kapukkal, zárossal, és rajtuk kívül még volt igen sok meg nem erősített város is.

Emlékezteti őket, hogy hatvan kőfallal elkerített várost foglaltak el, és óriások ellen harcoltak, ennek ellenére győztek az Úrral. Mózes ezzel arra akarja őket emlékeztetni, hogyha az Úrral vannak, akkor nem kell ezek miatt aggódjanak, mert mindez Istennek semmi: „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Csak Óg, Básán királya maradt meg a refáiai utódai közül. Nyugvóhelye bazaltkő nyugvóhely: ott van az ammóni Rabbában, kilenc könyök hosszú és négy könyök széles, a közönséges könyök szerint mérve.

Az ágya kb. 2,7 méter hosszú, és 1,8 méter széles volt, ő volt azon a területen az utolsó óriás, és Isten őt is a kezükbe adta.

Abban az időben vettük birtokba ezt az országot. Az Arnón patakánál fekvő Aróértől fogva Gileád hegyvidékének a felét városaival együtt a rúbenieknek és a gádiaknak adtam.

Gileád többi részét és az egész Básánt, Óg országát Argób egész vidékével együtt a Manassé törzse felé adtam. Az egész Básánt a refáiai földjének hívják.

A 21.-ik versztől:

Saját szememmel láttam mindazt, amit Istenetek, az ÚR tett azzal a két királlyal. Így bánj el az ÚR mindazokkal az országokkal, amelyekbe te bevonulsz.

Ne féljetez tőlük, mert Istenetek, az ÚR maga harcol értetek!

Abban az időben így könyörögtem az ÚRhoz:

Én Uram, URam! Te már elkezdted megmutatni szolgálodnak nagyságodat és erős kezedet. Mert van-e olyan Isten a mennyben és a földön, aki olyan hatalmas tetteket tudna véghezvinni, mint te?

Hadd menjek át, és hadd lássam meg azt a jó földet a Jordánon túl, azt a szép hegyvidéket és a Libánont!

Annak ellenére, hogy 120 éves volt Mózes, mégis még mindig vágyott arra, hogy meglássa az ígért országot, és izgalomba jött, amikor látta, hogy Isten a kezükbe adja az ellenségeiket. Imádkozik, és kéri Istent, hogy beléphessen erre a földre.

Amikor a pusztában voltak, akkor az emberek vizet kértek, és Isten azt mondta neki, hogy „menj, és szólj a sziklához, és víz fog fakadni belőle”. Először azt mondta, hogy „üss rá a sziklára”, másodszor azt, hogy szólj a sziklához”. Mózes haragudott a népre és azt mondta nekik „Ismét rá kell csapjak erre a sziklára, hogy vizet adjak nektek”, és ráütött a botjával a sziklára, és víz fakadt belőle.

De Isten azt mondta neki, hogy nem képviselte Őt megfelelően az emberek előtt, mert Isten nem haragudott a népre, de Mózes igen. Ez egy komoly hiba volt, és ezért Isten azt mondta, hogy Mózes nem mehet be az ígért földjére. Isten az emberek agyába akarta vésni az engedelmesség fontosságát, és azt, hogy nagyon fontos megfelelően képviselni Őt az emberek előtt.

Ma mi vagyunk Isten képviselői a világban. Jézus azt mondta, hogy „ti vagytok az én tanubizonyosságom”. Vajon megfelelően képviseljük-e Őt? Mit gondolnak az emberek Jézusról, amikor minket figyelnek? Látják-e, hogy Isten törődik velük, hogy Isten a szeretet? Nagyon fontos, hogy hűségesen és igaz módon képviseljük Őt a világ előtt.

Mózes elbukott ebben, mert haragosként mutatta be Istent, de Isten nem volt haragos. Most pedig Mózes látta, hogy Isten hogyan úzi ki az ellenségeiket a földről, és nagyon fellelkesült, és kérleli Istent, hogy bemehessen ő is oda.

De az ÚR megharagudott rám miattatok, nem hallgatott rám, hanem azt mondta nekem az ÚR: Elég, ne beszélj hozzám többet erről a dolgról!

Ebben az esetben Isten nem válaszolta meg pozitívan Mózes imáját azért, hogy megtaníthassa a népet az engedelmesség fontosságára. Az elkövetkező években a zsidó anyukák a kisbabájukat az ölükbe tartván mesélték nekik, hogy Isten milyen hatalmas módon használta az a Mózes nevű embert: Gyermekként Egyiptomban megmentette őt, amikor minden fiúgyermek meg kellett volna haljon, és a fáraó udvarában nőtt fel, de mégis Isten népével vállalt közösséget, ahelyett, hogy a bűn élvezetének előnyeit választotta volna.

Isten rajta keresztül bocsájtott csapásokat Egyiptomra, majd kihozta az ő vezetésével a népet az egyiptomi rabságból, és az ő felemelt botja nyomán kettévált a Vörös-tenger, majd Isten rajta keresztül fakasztott vizet a sziklából –

és itt elcsitult a hangjuk, és suttogva mondták, hogy Mózesnek mégsem engedte meg Isten, hogy teljesüljön életcélja, és nem mehetett be az ígéret földjére, mert nem képviselte Őt megfelelően, és engedetlen volt vele szemben a sziklára ütés alkalmával Meribánál.

Ez egy olyan lecke volt, amely mélyen a nép tudatába vésődött: mennyire fontos Istennek engedelmeskedni! A nép érdekében Isten visszautasította egy ember óhaját.

Menj föl a Piszgá csúcsára, tekints szét nyugatra és északra, délre és keletre, nézz körül saját szemeddel, mert te nem kelhetsz át a Jordánon. Józsuénak azonban adj parancsot, erősítsd és bátorítsd őt, mert ő fog átkelni e nép élén, és ő osztja majd fel az országot, amelyet látsz. Ezért ott maradtunk a völgyben, Bét-Peórral szemben.

A negyedik fejezet:

Most pedig, Izráel, hallgass azokra a rendelkezésekre és döntésekre, amelyekre tanítalak benneteket, és cselekedjétek azok szerint, hogy élhessetek, és hogy bemehessetek, és birtokba vehessétek azt a földet, amelyet atyáitok Istene, az ÚR ad nektek.

Semmit se tegyetek ahhoz az ígéhez, amelyet én parancsolok nektek, se el ne vegyetek abból! Tartsátok meg Isteneteknek, az ÚRnak parancsolatait, amelyeket én parancsolok nektek.

Isten megtiltotta, hogy bármit is hozzáadjanak vagy elvegyenek azokból a parancsolatokból, amelyet Ő Mózesnek elmondott. A Jelenések Könyvében ugyanezt a tiltást olvashatjuk, mégis az emberek szeretnek kavarni Isten Igéje körül. Ez viszont tilos!

Íme, én megtanítottalak benneteket azokra a rendelkezésekre és döntésekre, amelyeket az én Istenem, az ÚR parancsolt meg nekem. Azok szerint cselekedjétek azon a földön, ahova bementek, hogy birtokoljátok azt.

Tartsátok meg, és teljesítsétek azokat, mert az által lesztek bölcsök és értelmesek a népek szemében. Ha meghallják mindezeket a rendelkezéseket, ezt mondják majd: Bizony, bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!

Mert melyik nagy nemzethez vannak olyan közel az istenei, mint hozzánk a mi Istenünk, az ÚR, valahányszor kiáltunk hozzá?!

És melyik nagy nemzetnek vannak olyan igazságos rendelkezései és döntései, mint amilyen az az egész törvény, amelyet én adok ma elétek?!

Őrizkedj azért, és vigyázz nagyon magadra, hogy meg ne feledkezz azokról, amiket saját szemeddel láttál; ne vesszenek el emlékezetedből egész életedben! Ismertesd meg azokat fiaiddal és unokáiddal is;

azt a napot, amelyen ott álltál Istened, az ÚR előtt a Hóreben, ahol ezt mondta nekem az ÚR: Gyűjtsd össze a népet, hogy meghallgassa ígéimet, és tanuljanak

meg félni engem mindig, amíg csak a földön élnek, sőt tanítsák meg erre a fiaikat is.

Aztán emlékezteti Mózes őket, hogy Isten hogyan adta nekik a parancsolatokat a Sínai hegyénél, és ezt mondja nekik:

Akkor ti közelebb jöttetek, és megálltatok a hegy lábánál. A hegy pedig égig érő lánggal égett, sötétség, felhő és homály borította.

A tűz közepéből az ÚR beszélt hozzátok. Szavának hangját hallottátok, de alakot nem láttatok, csak hangot hallottatok.

Kijelentette nektek szövetségét, amikor megparancsolta, hogy tartsátok meg a tíz ígét, és felírta azokat két kőtáblára.

Nekem pedig megparancsolta az ÚR abban az időben, hogy tanítsalak meg benneteket a rendelkezésekre és döntésekre, amelyeket meg kell tartanotok azon a földön, ahova átkeltek, hogy birtokba vegyétek.

Nagyon vigyázzatok azért magatokra! Mivel nem láttatok semmiféle alakot, amikor az ÚR beszélt hozzátok a Hórebben a tűz közepéből, azért ne fajúljatok el, ne készítsetek magatoknak istenszobrot, és semmiféle bálványszobrot férfi vagy nő formájára, sem a földi állatok formájára, sem az égen repkedő madarak formájára, sem a földön csúszó-mászók formájára, sem a föld alatt a vizekben levő halak formájára!

Ha szemedet az égre emeled, és látod a napot, a holdat és a csillagokat, az ég egész seregét, ne tántorodj meg, ne borulj le azok előtt, és ne tiszteld azokat;

Mózes rámutat arra, hogy amikor Isten hangját hallották, akkor semmiféle alakot sem láttak, de ezt az Úr szándékosan rendezte így, mert nem akarta, hogy szobrot készítsenek, amely őket Istenre emlékeztetné.

A körülöttük levő népeknek mind megvoltak a kis bálványszobraik, egyesek női bálványok, mások férfiak, vagy furcsa szárnyú madarak, halak, vagy óriások. Ők úgy tartották, hogy így néz ki Isten. De Isten semmiféle faragott képet, szobrot nem akar magáról.

Az ember belsőjében van egy kényszerítő erő az imádatra, amely az emberi természet velejárója. Ezért mondja nekik, hogy:

Ha szemedet az égre emeled, és látod a napot, a holdat és a csillagokat, az ég egész seregét, ne tántorodj meg, ne borulj le azok előtt, és ne tiszteld azokat; mert azokat az ég alatt levő többi népnek hagyta meg Istened, az ÚR.

Van egy belső kényszerünk, hogy valakinek szolgáljunk. Tragikus dolog, amikor az ember eltávolodik a vlágmindenség teremtőjétől és fenntartójától, és elkezd egy emberhez vagy állathoz hasonló dolgot készíteni magának, és ezelőtt borul le, és ehhez imádkozik.

A szamáriai nő így szólt Jézushoz a kútnál:

A mi atyáink ezen a hegyen imádták az Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Istent imádni kell.”

Jézus így válaszolt: „Higgy nekem asszony, hogy eljön az óra, amikor nem is ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát.

Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad.

De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának.

Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.”

Istent nem lehet helyhez kötni, és nem is kell neki képviselő másolatot készíteni. Nekem személyesen gondot okoznak a Jézus-képek. Nem érdekelnek engem. Ez csak az én személyes dolgom, nem mondom senkinek, hogy dobja ki az összes Krisztus-képét, de Isten azt akarja, hogy semmiféle képet vagy szobrot ne készítsünk róla.

De reám megharagudott miattatok az ÚR, és megesküdött, hogy nem kelhetek át a Jordánon, és nem mehetek be arra a jó földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül.

Nekem tehát ezen a földön kell meghalnom, nem kelhetek át a Jordánon. De ti átkeltek, és birtokba veszitek azt a jó földet.

Mózes felismerte, hogy Isten a nép miatt ragaszkodott a szavához.

Vigyázzatok, ne feledkezzetek meg Isteneteknek, az ÚRnak veletek kötött szövetségéről, és ne készíttetek magatoknak istenszobrot semminek a képmására, mert megtiltotta Istened, az ÚR.

Mert az ÚR, a te Istened emésztő tűz, féltőn szerető Isten!

Lám, lám, - mondják az emberek – az ószövetségi Isten emésztő tűz és féltékeny Isten.

A tüzet Isten jelképére használják. Mit lehet a tűzről mondani? A tudósok az „aeromakasis” szóval jelölik a természet lassan égő tűzét, amely mindenhol jelen van a világegyetemben. Ez a tűz lassan mindent elemészt. Tudjuk, hogy amikor ennek az épületnek az utolsó szögét is bevertük, a lassú, égő tűz már elkezdte lebontani azt. Az oxidáció már elkezdődött, mielőtt az egészet befejeztük volna.

Ézsaiás leírta, hogy egyszer, amikor az asszírok ellepték a földet, és a nép az Úr felé fordult, egy éjszaka az Úr angyala 185.000 elsővonalas harcost pusztított el. *Azon az éjszakán eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggel fölkeltek, mindenfelé csupa holttest volt.*

És az emberek szívét az Úr félelme kerítette hatalmába Sionban.

Megrettentek a Sionon a vétkesek, reszketés vett erőt az elvetemülteken: Ki tartózkodhat közülünk perzselő tűz mellett, ki tartózkodhat közülünk örökös izzás mellett?

Látták Isten tüzét, és ennek hatását az ellenségeik között, és elrettenve kérdezték, hogy ki tud közülünk közeledni a tűzhöz, vagy elfuti e pusztító tűztől? Valójában nincs olyan hely, ahová elmenekülhetnénk Isten jelenléte elől:
Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is ott vagy.

A mennysorsban és a pokolban égő tűz egy és ugyanaz – Istentől származik, és mi mindnyájan Isten tüzében vagyunk, és nem menekülhetünk előle. A kérdés az, hogy mit tesz velünk ez a tűz. A tűz az acélt állandóságra edzi, de ugyanez a tűz teljesen elpusztítja a fadarabot.

A Biblia azt mondja, hogy egy napon a mi munkánkat is tűz fogja megpróbálni, és ezek közül sokat elpusztít majd, mint a fát, a szalmát és a szénát. De amelyek kiállják a tűz próbáját, azokért jutalmat kapunk. A mi Istenünk emésztő tűz és féltőn szerető Isten.

A 31.-ik versben viszont:

mivel irgalmas Isten az ÚR, a te Istened, nem hagy cserben, és nem hagy elpusztulni. Nem feledkezik meg az atyáiddal kötött szövetségről, amelyet esküvel fogadott meg nekik.

Igen, Ő egy emésztő tűz, Aki elpusztítja az ellenséget, de ugyanakkor elemészti a mi tisztátalanságainkat, és a mi esetünkben tisztító tűz Ő, mivel minket az örökkévalóságra készít el.

Ha majd gyermekeid és unokáid születnek, és meghonosodtok azon a földön, de elfajultok, és istenszobrot csináltok bárminek a képmására, és azt teszitek, amit rossznak lát Istenetek, az ÚR, bosszantván őt, az ég és a föld most a tanúm, hogy nagyon hamar kivesztek arról a földről, ahova átkeltek a Jordánon, hogy birtokba vegyétek. Nem éltek rajta sokáig, hanem menthetetlenül kipusztultok. Szétszór benneteket az ÚR a népek közé, és csak kevesen maradtok meg azok közt a nemzetek közt, ahova elhajt benneteket az ÚR.

Ez egy prófécia, hiszen a történelem során szétszóródtak a zsidók, de mégis oly hosszú időn keresztül megmaradtak, amire nem volt példa más népek esetében. Egyetlen más etnikai csoport sem volt képes nemzettudatát megőrizni anyaföld nélkül, kivéve a zsidókat.

Ott majd olyan isteneket kell szolgálnotok, amelyeket emberi kéz készített fából és kőből, amelyek nem látnak, nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak.

De ha keresni fogod ott az URat, a te Istenedet, megtalálsz, ha teljes szívvel, lélekkel keresed.

Ha nyomorúságban leszel, és utolérnek mindezek a dolgok, de végül megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz, és hallgatsz a szavára, akkor mivel irgalmas Isten az ÚR, a te Istened, nem hagy cserben, és nem hagy elpusztulni. Nem feledkezik meg az atyáiddal kötött szövetségről, amelyet esküvel fogadott meg nekik.

Kutasd át a régi idöket, amelyek előtted voltak, attól fogva, hogy embert teremtett Isten a földre, az ég egyik szélétől a másik széléig, történt-e ilyen nagy esemény, vagy hallott-e valaki ehhez foghatót?!

Volt-e olyan nép, amely hallotta a tűz közepéből szólani Isten szavát, és mégis életben maradt, mint ahogyan te hallottad?

Vagy volt-e olyan isten, amelyik megpróbált előállni, hogy kivegyen egy népet a többi nép közül próbatételekkel, jelekkel és csodákkal, harcok árán is, erős kézzel és kinyújtott karral, nagy és félelmes tettekkel, ahogyan veletek megtette mindezt Istenedek, az ÚR Egyiptomban, a szemetek láttára?

Azért láthattad meg ezeket, hogy megtudd: az ÚR az Isten, és nincs más rajta kívül.

Az égből hallatta szavát, hogy figyelmeztessen téged, a földön pedig nagy tüzet láttatott veled, és a tűzből hallottad beszédét.

És mivel szerette atyáidat, és kiválasztotta utódaikat, azért hozott ki ő maga nagy erővel Egyiptomból.

Nem a ti nagyságotok vagy jóságotok miatt tette veletek ezt Isten, hanem az atyáitokkal szembeni szeretete miatt.

Nálad nagyobb és erősebb népeket űz ki előled, hogy bevigyen téged, és neked adja földjüket örökségül. Így van ez ma is.

Tudd meg azért ma, és szívleld meg: az ÚR az Isten fenn a mennyben és lenn a földön, nincs más!

Ismét buzdítás következik arra, hogy megtartsák a törvényt és a parancsolatokat, majd a Jordán keleti partján fekvő menedékvárosokat jelöli ki az Úr.

5 MÓZES 5-8. FEJEZET

Mózes összehívta egész Izráelt, és ezt mondta nekik: Halld meg, Izráel, azokat a rendelkezéseket és döntéseket, amelyeket ma elmondok nektek. Tanuljátok meg, tartsátok meg és teljesítsétek azokat!

Az ÚR, a mi Istenünk, szövetséget kötött velünk a Hóreben.

Nemcsak atyáinkkal kötötte meg az ÚR ezt a szövetséget, hanem mivelünk is, mindnyájunkkal, akik itt ma életben vagyunk.

Szemtől szemben beszélt hozzátok az ÚR azon a hegyen a tűzből.

Én ott álltam akkor köztetek és az ÚR között, mert ti féltetek a tűztől, és nem mertetek felmenni a hegyre. Így mondtam el nektek az ÚR ígét:

Én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.

Ne legyen más istened rajtam kívül!

Itt Mózes átismétli a tízparancsolatot, majd azt mondja:

Felírta azokat két kőtáblára, és odaadta nekem.

Amikor hallottátok a hangot a sötétségből, a hegy pedig tűzben égett, odajöttetek hozzám törzsfőitekkel és véneitekkel együtt,

és ezt mondtátok: Íme, Istenünk, az ÚR, megmutatta nekünk dicsőségét és nagyságát, hangját is hallottuk a tűzből. A mai napon láttuk, hogy életben maradhat az ember, ha Isten beszél hozzá.

De most miért haljunk meg? Hiszen megemészt bennünket ez a nagy tűz! Ha még tovább is hallgatjuk Istenünknek, az ÚRnak a szavát, akkor meghalunk.

Mert van-e olyan ember, aki ha hallotta az élő Isten szavát a tűzből beszélni, úgy mint mi, életben maradt?

Csak te menj oda, és hallgasd meg mindazt, amit Istenünk, az ÚR mond, azután te mondd el nekünk mindazt, amit Istenünk, az ÚR mondott neked: mi pedig meghallgatjuk, és megtesszük azt.

Amikor meghallotta az ÚR azokat a szavakat, amelyeket elmondtatok nekem, így szólt hozzám az ÚR: Meghallottam e népnek a szavait, amelyeket neked elmondtak. Mind helyes az, amit mondtak.

Bárcsak mindig ilyen lenne a szívük, és félnének engem, és megtartanák minden parancsomat; akkor jó dolguk lenne nekik és fiaiknak mindenkor.

Ez Isten kiáltása, hogy „bárcsak meghallanák, amit mondok és megtartanák azt, hogy örökre megáldhassam őket!”

Tudom, hogy Isten miattunk is síránkozik, hogy mennyire korlátozzuk mindazt, amit tenni szeretne értünk, mert Ő annyira szeret minket.

„Tartsátok meg magatokat Isten szeretetében” – mit jelent ez? Tartsátok meg magatokat abban a helyzetben, ahol Isten meg tudja mutatni, hogy mennyire szeret, mivel csak akkor tudja megtenni mindezt, ha harmóniában vagyunk vele.

Mert az ÚR szemei áttekintik az egész földet, és ő megmutatja erejét azoknak, akik tiszta szívvel az övéi.

Bárcsak fordulna a szívetek az Isten felé, bárcsak tudnátok, hogy milyen hatalmas dolgot akar végezni az életetekben! És annyira vágyik Ő arra, hogy megtegye mindezt!

Itt Isten szomorúságát láthatjuk, mert az emberek elbukása miatt nem tudja megáldani őket úgy, ahogy Ő akarja.

A hatodik fejezetben:

Ezek azok a parancsolatok, rendelkezések és döntések, amelyekről azt parancsolta Istenetek, az ÚR, hogy tanítsam meg nektek; ezeket teljesítsétek azon a földön, ahová átkeltek, hogy birtokba vegyétek.

Féld Istenedet, az URat, és tartsd meg minden rendelkezését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked, te magad, a fiad és unokád, életed minden napján, hogy hosszú ideig élhess.

Hallgasd meg, Izráel, tartsd meg és teljesítsd ezeket, hogy jó dolgod legyen, és igen megsokasodj a tejjel és mézzel folyó földön, ahogyan megígérte neked atyáid Istene, az ÚR.

Halld meg, Izráel: Az ÚR a mi Istenünk, egyedül az ÚR!

Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!

Amikor azt kérdezték Jézustól, hogy melyik a legnagyobb parancsolat, Jézus ezt a két verset idézte. Érdekes, hogy Jézus a legtöbbet Mózes ötödik könyvéből idézett, és a Sátán kísértéseikor is innen idézett.

A Shema, vagyis az 5Mózes 6:4-től kezdve, a szidók számára egy olyan dolog, amit minden összejövetelkor, ünnepkor és istentiszteletkor elmondanak. Érdekes, hogy a héber nyelvben az „egy” szót többféleképpen lehet kifejezni. Van összetett „egy”, amely több részből állhat, és van olyan „egy”, amely abszolút egységet jelent.

Mondhatjuk azt, hogy mi egy test vagyunk Krisztusban, és erre az összetett „egy” szót használjuk, ez a héber „ekhad”, mert sok testből állunk, akik Krisztusban egyek. Ugyanakkor az oszthatatlan egyre a „yakid” szót használják.

A Shemában, amely tulajdonképpen a zsidó hit középpontja, ha „yakid”-ot használnának, akkor nem lenne hely a Szentháromság számára. De mivel az „ekhad” használatos itt, ezért egyértelmű, hogy az Isten egy összetett egység: Atya, Fiú, Szentlélek.

Halld meg, Izráel: Az ÚR a mi Istenünk, egyedül az ÚR!

Szeresd azért az URat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!

Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked.

Ismételgesd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz!

Kösd azokat jelként a kezedre, és legyenek fejdíszként a homlokodon.

Írd azokat házad ajtófélfáira és kapuidra!

Amikor bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amelyet esküvel ígért atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, és ad neked nagy és szép városokat, amelyeket nem te építettél,

minden jóval telt házakat, amelyeket nem te töltöttél meg, és megásott kutakat, amelyeket nem te ástál, szőlőket és olajfákat, amelyeket nem te ültettél, mégis ehetsz róluk jóllakásig,

akkor vigyázz: ne feledkezz meg az ÚRról, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából!

Az URat, a te Istenedet féld, és őt szolgál, az ő nevére esküdj!

Isten azt akarta, hogy az Ő Igéje az egész életüket áthassa. Nagyon tetszik ez nekem, mert úgy gondolom, hogy mi is sokkal többet kellene beszéljünk Istenről.

Amikor este lefeküdtek, minden családtag ugyanabban a szobában aludt, Istenről kezdtek beszélni, az Ő törvényeiről és parancsolatairól. Reggel, amikor felkelünk szintén az Úrral kell keljünk. Amikor a gyerekeinkkel sétálunk szintén Istenről beszéljünk, vagy az asztalnál ülve is Istenről folyjon a beszélgetés. Isten Igéje és Isten dolgai töltsék be életeiteket teljesen. A zsidók Isten parancsolatait rákötötték a csuklóikra, kis dobozban odakötötték a homlokukra, és az ajtófélfákra is odaírták.

Ezek nagyszerű dolgok, nagyon tetszenek nekem. Irjátok fel az autó műszerfalára, vegyétek magatokat körül Isten Igéjével, hogy az legyen életetek középpontja.

Malakiásban azt olvassuk, hogy „akik szeretik az Urat, gyakran beszélnek Róla”. Amikor a barátaitokkal összegyűlve beszélgetni kezdtek az Úrról, Ő mindig hallgatózik, mert szereti hallani, amit Róla beszélnek, és feljegyzi azt az Ő emlékkönyvébe.

Bárcsak Jézusról beszélnének amikor este lefekszünk, amikor reggel felkelünk, amikor megyünk valahová, bárcsak körbevennének magunkat az Ő tudatával.

akkor vigyázz: ne feledkezz meg az ÚRról, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából!

Az URat, a te Istenedet féld, és őt szolgál, az ő nevére esküdj!

Ne kövessetek más isteneket a körülöttetek levő népek istenei közül!

Mert az ÚR, a te Istened, aki közötted van, féltőn szerető Isten. Fölgerjed ellened az ÚRnak, Istenednek haragja, és kipusztít a föld színéről.

Ne kísértsétek Isteneteket, az URat, ahogyan kísértettétek Masszában.

Amikor a Sátán Jézust a templom párkányára állította és így szólt hozzá: „Ha Isten Fia vagy, vedd le magadat, mert meg van írva: Angyalainak parancsot ad, és azok tenyerükön hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.”

Jézus ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!”

Jézus pontosan az itt található igét idézte a Sátánnak.

Tartsátok meg hűségesen Isteneteknek, az ÚRnak a parancsolatait, intelmeit és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt.

Azt tedd, amit helyesnek és jónak lát az ÚR, hogy jó dolgod legyen, hogy bemehess, és birtokba vehesd azt a jó földet, amelyet esküvel ígért atyáidnak az ÚR,

elűzve előled minden ellenségedet, ahogyan megígérte az ÚR.

Ha majd a jövőben megkérdezi a fiad, hogy miféle intelmek, rendelkezések és döntések ezek, amelyeket megparancsolt nektek Istenetek, az ÚR,

akkor így felelj fiadnak: A fáraó szolgái voltunk Egyiptomban, de kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel.

Az ÚR nagy és veszedelmes jeleket és csodákat vitt véghez Egyiptomban a fáraón és egész háza népén a szemünk láttára.

Minket pedig kihozott onnan, hogy bevigyen arra a földre, és nekünk adja azt, amelyet esküvel ígért atyáinknak.

Érdekes, hogy Isten mindig arra törekszik, hogy a gyerekek fejében kérdéseket idézzon elő, hogy ők tanulhassanak. Isten kíváncsiságot helyezett a gyerekek szívébe, és szülőként ki kell ezt használni arra, hogy megmagyarázzuk a válaszokat, amikor ők kérdeznek. Ne rázzátok le őket azzal, hogy „nincs időm erre”. Üljetek le, és válaszoljatok nekik, mert Isten azért adta a kérdésekkel teli szívüket, hogy tanulhassanak. Használjátok ki és tanítsátok meg nekik az Úr útjait.

A 7.-ik fejezetben:

Amikor bevisz téged az ÚR, a te Istened arra a földre, amelyre már készülsz bemenni, hogy birtokba vedd, és elűz előled sok népet, a hettitákat, girgásiakat, emóriákat, kánaániakat, perizzieket, hivvieket és jebúsiakat: hét népet, amelyek nagyobbak és erősebbek nálad,

és hatalmadba adja őket Istened, az ÚR, és te megvered őket, akkor mindenestül irtsd ki azokat, ne köss velük szövetséget, és ne kegyelmezz nekik!

Ne házasodj össze velük, ne add lányaidat az ő fiaikhoz, és ne végy fiadnak feleséget az ő lányaik közül.

Mert eltérítik fiaidat tőlem, és más isteneknek fognak szolgálni. Akkor pedig haragra gerjed ellenetek az ÚR, és hamar kipusztít benneteket.

Hanem ezt tegyétek velük: oltáraikat rontsátok le, szent oszlopaikat törjétek össze, szent fáikat vágjátok ki, istenszobraikat pedig égessétek el!

Hiszen te Istenednek, az ÚRnak szent népe vagy. Téged választott ki Istened, az ÚR, hogy tulajdon népe légy valamennyi nép közül, amelyek a föld színén vannak.

Nem azért szeretett meg, és nem azért választott ki benneteket az ÚR, mintha valamennyi nép közt a legnagyobbak volnátok, hiszen a legkisebbek vagytok valamennyi nép közt,

hanem azért, mert szeret benneteket az ÚR, és megtartja azt az esküt, amelyet atyáitoknak tett. Ezért hozott ki benneteket az ÚR erős kézzel, és ezért váltott ki a szolgaság házából, Egyiptom királyának, a fáraónak kezéből.

Tudd meg tehát, hogy a te Istened, az ÚR az Isten. Állhatatos Isten ő, aki hűségesen megtartja szövetségét ezer nemzedéken át is, azok iránt, akik szeretik őt és megtartják parancsolatait.

Korábban átugrottuk a tízparancsolat átismétlését, mert már részletesen tanulmányoztuk azt a 2Mózesben, de a törvényben ezt mondta Isten, hogy „harmad és negyedíziglen megítéli azokat, akik gyűlölik őt, itt viszont kijelenti, hogy *hűségesen megtartja szövetségét ezer nemzedéken át is, azok iránt, akik szeretik őt és megtartják parancsolatait.*

Mennyire fontos, hogy az Úr parancsolatait kövessük.

A 12.-ik verstől:

Ha tehát hallgattok ezekre a döntésekre, ha megtartjátok és teljesítitek azokat, akkor az ÚR, a te Istened is hűségesen megtartja a szövetséget, amelyet esküvel fogadott meg atyáidnak.

Szeretni fog, megáld és megsokasít téged,

Izrael tudatában kellett legyen azoknak a kiváltságoknak, amelyeket a kiválasztottságuk miatt élveztek, akárcsak mi is, akik szintén Isten különleges népe vagyunk. Szent, elkülönített, kiválasztott nép. De nem azért választott ki minket Isten, mert annyira jól nézünk ki, vagy annyira szeretetreméltók vagyunk. Isten szuverén akarata miatt Ő azt választ, akit akar: mennyire hálás vagyok Istennek, hogy pont engem választott! Mekkora áldás ez számomra!

Egyesek fel vannak háborodva, hogy Isten kiválasztja az embereket. Miért ne lenne neki joga arra, hogy kiválassza azokat, akikkel együtt akar lenni? Hisz mi magunk is megválasztjuk azokat, akikkel együtt vagyunk. Miért tagadnánk meg Istentől azt a jogot, amit magunknak fent akarunk tartani?

Vannak olyanok, akiket egyáltalán nem választanék magam köré. Nem azért, mert sznob vagyok, de az életstílusuk annyira különbözik az enyémtől, hogy semmi közös nincs bennünk. Például nem szeretek olyanokkal lenni, akik cigarettáznak, mert nem bírom elviselni azt a szagot. Megvan a jogom arra, hogy ne üljek be egy füstös autóba, és ne szennyeződjek be.

Igy Istennek is joga van arra, hogy válasszon embereket maga köré. Engem ez egyáltalán nem zavar, hanem inkább lenyűgöz, hogy éppen engem választott. Azt mondod, hogy nem igazságos, hogy Isten úgy dönt, hogy nem közösködik egyesekkel? Nem tudom, hogy igazságos-e, de joga van megtenni ezt. És ki vagy te, hogy megkérdőjelezed Isten igazságosságát? Azt mondod, hogy Ő nem választott téged? Honnan tudod? Nem vagy keresztény? Miért nem? Akarsz keresztény lenni? Nem. Akkor lehet, hogy nem választott téged. De ne okold Őt ezért, mert te sem választottad Őt.

Egyet viszont mondhatok: Ő soha senkit sem utasított vissza, de a választást nektek adja. „Döntsétek el ma, hogy kit fogtok szolgálni”, és azt mondta, hogy „aki Hozzám jön, azt semmiképpen sem fogom kirekeszteni”. Ha nem tudjátok, hogy ki vagytok-e választva vagy sem, akkor egyszerűen csak fogadjátok be Jézust, és meglátjátok, hogy Ő kiválasztott titeket.

Az izraelieket azért választotta ki, mert Ábrahámmal kötött szövetsége értelmében az ő leszármazottjai által nyer áldást a föld minden népe, és a Megváltó is az ő magjából fog eljönni. A nép tehát Ábrahám atyjuk hitének gyümölcseit élvezzi.

Szeretni fog, megáld és megsokasít téged, megáldja méhed gyümölcseit és termőfölded gyümölcseit, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid ellését és juhaid szaporulatát azon a földön, amelyről esküvel ígérte atyáidnak, hogy neked adja.

Áldottabb leszel minden népnél, nem lesz közötted magtalan férfi és nő, sem állataid között meddő.

Távol tart tőled az ÚR minden betegséget, mindazokat a rosszindulatú egyiptomi bajokat, amelyeket ismersz. Nem bocsátja rád, hanem mindazokat sújtja velük, akik téged gyűlölnék.

Ez egy feltételes szövetség, amelyet Isten arra az esetre ígér, ha a nép eleget tesz a feltételeknek. A legtöbb törvény és parancsolat, amit olvashatunk Mózes második és harmadik könyvében tulajdonképpen higiéniai és egészségügyi szabály: elmondja Isten nekik, hogy melyek az egészséges ételek, és hogy ne egyenek szemetet. Nem helyes, ha valaki rossz étellel táplálja a testét, és aztán azt kéri Istentől, hogy tartsa meg őt egészségesen.

Amikor ezeket a szabályokat felsorolta Isten, akkor azt mondta, hogy ha megtartják őket, akkor semmiféle betegség sem fog lenni köztük. Miért? Mert az Isten által felállított egészségügyi szabályokat követik.

Megsemmisíted mindazokat a népeket, amelyeket hatalmadba ad Istened, az ÚR. Ne szánd őket, és ne tiszteld isteneiket, mert törbe ejtenek!

De gondolhatnád magadban: Nagyobbak nálam ezek a népek, hogyan tudnám kiűzni őket?

Ne félj tőlük, hanem emlékezz vissza arra, hogy mit tett Istened, az ÚR a fáraóval és egész Egyiptommal, a nagy próbatételekre, amelyeket saját szemeddel láttál, a jelekre és csodákra, az erős kézre és a kinyújtott karra, amellyel kihozott téged Istened, az ÚR. Ugyanúgy fog elbánni Istened, az ÚR mindazokkal a népekkel, amelyektől félsz. Rettenetes félelmet bocsát rájuk Istened, az ÚR, míg csak el nem pusztulnak azok is, akik előledek elrejtőzve megmaradnak. Ne rettegj tőlük, mert közötted van Istened, az ÚR, a nagy és félelmetes Isten! De csak apránként úzi el előled ezeket a népeket Istened, az ÚR. Nem semmisítheted meg mindjárt őket, mert akkor elszaporodna a mezei vad a te károdra. De hatalmadba adja őket Istened, az ÚR, és nagy zavart támaszt közöttük, míg ki nem pusztulnak.

Ezek a figyelmeztetések azért fontosak, mert ha most elbuknának, és nem tudnak belépni a földre, akkor ki tudja, hogy mi történik. Fontos, hogy most ne ijedjenek meg, ne veszítsék el a hitüket és ne tétovázzanak ismét. Ezért Mózes felépíti és erősíti a hitüket.

Tartsátok meg és teljesítsétek mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok, hogy élhessetek, elszaporodhassatok és bemenvén birtokba vehessétek azt a földet, amelyet esküvel ígért meg atyáitoknak az ÚR. Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az ÚR, már negyven esztendeje a pusztában, hogy megsanyargatva és próbára téve téged, megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem?

Nem Istennek kellett bizonyítani a dolgokat, mert Ő már a kezdetektől fogva tudta, de saját maguk számára volt ez bizonyíték. Isten gyakran tesz próbára minket, de nem kell számára semmit sem bizonyítsunk, csak magunk számára. Sokszor azt gondoljuk, hogy erősebbek vagyunk, mint a valóságban: Isten próbára tesz, és megmutatja számunkra, hogy gyengék vagyunk, és szükségünk van az Ő segítségére. Nem bízhatunk önmagunkban, csak az Élő Istenben. A negyven évnyi tévelygés célja az volt, hogy Isten megbizonyítsa a nép esendőségét, hogy aztán alázatosan bízzanak Benne.

Sanyargatott és éheztetett, de azután mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek. Így adta tudtadra, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal él az ember, ami az ÚR szájából származik.

Amikor a Sátán azt mondta Jézusnak, hogy változtassa kenyérré a köveket, akkor Jézus ezt a mondatot idézte.

Ruhád nem szakadt le rólad, lábad sem dagadt meg ez alatt a negyven év alatt. Megértheted ebből, hogy úgy fegyelmez téged Istened, az ÚR, ahogyan az ember fegyelmezi a fiát.

Egyesek megvetik az Úr fegyelmezését, és azt tanítják, hogy erre nincs szükség, csak egyszerűen kérj, és adatik.

Vannak egyesek, akiket valóban nem fegyelmez az Úr, az Írások szerint, de olvassátok el magatoknak, hogy kik azok.

Tartsd meg tehát Istenednek, az ÚRnak a parancsolatait, az ő utain járh, és őt féljed!

Mert jó földre visz be most téged Istened, az ÚR, folyóvizeknek és mélyből fakadó forrásoknak a földjére, amelyek a völgyben és a hegyen erednek; búzát és árpát, szőlőt, fügét és gránátalmát termő földre, olajfáknak és méznek a földjére.

Olyan földre, ahol nem kell szűkösen enned a kenyeret, és nem szűkölköddöl semmiben sem; olyan földre, amelynek a köveiben vas van, a hegyeiből pedig rezes bányászatsz.

Ehetsz jóllakásig, és áldani fogod Istenedet, az URat azért a jó földért, amelyet neked adott.

De vigyázz, ne feledkezzél el Istenedről, az ÚRról oly módon, hogy nem tartod meg parancsolatait, döntéseit és rendelkezéseit, amelyeket én ma parancsolok neked!

Amikor jóllakásig eszel, szép házakat építesz és azokban laksz, amikor elszaporodnak marháid és juhaid, lesz sok ezüstöd és aranyad, és bővében leszel mindennek, akkor föl ne fuvalkodjék a szíved, és el ne feledkezz Istenedről, az ÚRról, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából!

A figyelmeztetés! A nemzet elbukása nem a fejlődés, hanem a jólét és bőség ideje alatt a legvalószínűbb. Amikor megerősödtek, megvan a föld, tele a hasatok, bőségben éltek és tele a bankszámlátok, akkor hatalmas veszélybe kerültek: a veszély az, hogy elfelejtitek Istent, és nem benne bíztok, mert azt gondoljátok, hogy nem benne kell bízzatok. Van egy bankszámla, amelyben a hitetek van, de mi történik, ha holnapra befagyasztják a számlátokat? Mit tennétek? Nem szabad a gazdagságban bízunk, hanem az Úrban.

A bőség és jólét idejében az a veszély fenyeget, hogy a sikerünket nem Istennek tulajdonítjuk. Azért élek jól, mert szorgalmas, hűséges és jó voltam. Ezáltal nem a valós okora tekintünk, mert valójában minden azért van, mert Isten kegyelmes és irgalmas, és Isten adta nekünk az erőt, és Ő hozott el idáig minket. Elfelejtjük, hogy mit tett Ő értünk, és azt kezdjük gondolni, hogy mi magunk végeztünk mindent. Isten káprázatos jóságáért valami másnak vagy valaki másnak adjuk a dicsőséget. Vigyázzatok, hogy el ne felejtsetek Istent a bőség idejében, és ne hogy valmi más istent kezdjétek dicsőíteni: az arany és az ezüst isteneit, az anyagi istent, aki a világban uralkodik ma is.

De ha mégis elfeledkezel Istenedről, az ÚRról, és más isteneket követsz, azokat tiszteled, és azok előtt borulsz le, kijelentem ma nektek, hogy akkor menthetetlenül elvesztek!

Elvesztek ugyanúgy, mint azok a népek, amelyeket az ÚR kiveszít előletek, ha nem hallgattok az ÚRnak, Isteneteknek a szavára.

Mózes, ez a 120 éves ember figyelmezteti az embereket minderre, mielőtt ők belépnének az Igéret földjére. Ő tudta, hogy közeleg az ő idejének vége, Isten megmondta neki, hogy nem kelhet át a Jordánon, hiszen a népet majd Józsué fogja bevezetni az Isten által megígért földre.

Nagyon fontos ez a könyv az emberi történelem szempontjából, hiszen nem mondhatjuk, hogy Isten nem figyelmeztetett. Isten hűséges, de mi gyakran figyelmen kívül hagyjuk az Ő szavait. Sohasem estünk még olyan csapdába, amelyre Isten előre ne figyelmeztetett volna, sohasem buktunk el anélkül, hogy Isten nem hívta volna fel a figyelmünket előtte, hogy ebből elbukás lesz. Isten mindig hűségesen figyelmeztet minket előre, akárcsak az izraelieket is.

Atyánk, milyen nagy a te hűséged! Hűséges vagy az Igédhez, a népedhez és az ígéreteidhez. Ha az Ő igazságában jártok, akkor megismerhetitek az Úr áldásait, amelyek úgy fognak körbevenni titeket, mint az álatalatok beszívott levegő. Bárcsak Istennel járnának az emberek, bárcsak Őt követnék, és neki köteleznék el egész életüket, hogy az Ő akaratát követve az Ő szemében lennének kedvesek.

Legyen ez a mi elkötelezettségünk: Istenem, legyen az életem kedves előtted mindenben amit teszek, mindenben amit szólok:

Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, URam, kösziklám és megváltóm!

Amikor lefekszem és amikor felkelek, amikor ülök és amikor utazom, bárhol vagyunk, legyen meg bennünk Isten tudata, hogy Róla beszéljünk, az Ő jóságáról és igazságáról, hogy mindig az Ő jelenlétének tudatában élhessünk.

5 MÓZES 9-16. FEJEZET

Hald meg, Izráel! Te ma átkelsz a Jordánon, hogy bemenj és birtokba végy nálad nagyobb és erősebb népeket, nagy városokat égbe nyúló erődökkel;

Mózes tovább bátorítja őket az Igéret földjére történő belépéssel kapcsolatban emlékeztetvén őket, hogy ők olyan Istent szolgálnak, Aki minden eléjük tornyosuló akadálnál nagyobb.

Szerintem keresztényként fontos, hogy reálisan lássuk életünk problémáit, és butaság lenne részünkről, ha az életet túl komolyan vennénk. Túl kell lássunk a problémáinkon, és fel kell ismerjünk, hogy a mi Istenünk képes bármilyen problémánkat megoldani. Mózes is ezt a reális életfelfogást hangsúlyozza:

nagy és szálas népet, Anák-fiakat, akikről magad is tudod, hogy ezt hallottad: Ki állhat meg az Anák-fiak előtt?

Tudd meg azért ma, hogy Istened, az ÚR vonul előtted mint emésztő tűz, ő pusztítja el, ő alázta meg őket előtted, te pedig kiűzöd és hamarosan kipusztítod őket, ahogyan megígérte neked az ÚR.

Igaz, hogy erős városok vannak, igaz, hogy óriásokkal fogsz harcolni, de az Úr fog előtted vonulni. Gyakran már a problémáink számbavételekor elrettenünk, és elveszítjük a megfelelő nézőpontot, mert nem látjuk meg Isten hatalmát és erejét.

Hihetetlen, hogy milyen hatalmasnak tűnnek a problémák, amikor a közelükbe érünk. Van amikor annyira elveszítjük a perspektívát, hogy csak egyedül a problémát látjuk, semmi más. Ilyenkor hajlamosak vagyunk elfelejteni Istent, és ezt sohasem szabadna megengedjünk magunknak.

A Nap átmérője 865.000 mérföld, 110-szer nagyobb mint a Földé. De bármennyire is hatalmas a Nap, mégis egy szemüvegtartóval el lehet takarni azt, ha elég közel tartjuk a szemünkhöz. Olyan közel kerülsz a problémádhoz, hogy egyszer csak semmi más nem látsz már, csak a problémát. Isten olyan hatalmas, mint a világegyetem, de én nem látom, mert a problémáim elvakítottak.

Mózes megemlíti a problémákat, de hozzáteszi, hogy nincs szükség azokkal foglalkozni, mert *Istened, az ÚR vonul előtted.*

Erős és hatalmas ellenséggel harcolunk, aki sokkal nagyobb nálunk. Nem tudjuk ellensúlyozni a Sátán erejét, és annyira el tudunk ámulni a Sátán erejének ismeretétől, hogy elveszítjük Isten erejének tudatát. „De nagyobb az Aki bennetek van, mint az, aki a világban.” A mi erőnk semmi a Sátánéhoz képest,

de a Sátáné semmi az Istenéhez képest. És az Úr vonul előtted, hogy megharcolja a harcaidat, és hogy kiűzze a földről az ellenségeidet. Emlékeznünk kell az Úr erejére.

Amikor tehát elűzi azokat előled Istened, az ÚR, ne gondolkozz így magadban: a magam igazságáért hozott be ide engem az ÚR, hogy birtokba vegyem ezt a földet! Ezeket a népeket gonoszságuk miatt űzi ki előled az ÚR.

Milyen szörnyű dolog az önelégültség, és milyen könnyű az önelégültség hibájába esni! Van valami perverz dolog a mi természetünkben, mert állandóan azon fáradozunk, hogy az emberek jobbnak higgyenek, mint amilyenek vagyunk valójában. Szeretjük elhitetni magunkról, hogy lelki óriások vagyunk, és hogy mindig az Úr útjain járunk.

Péter Jánossal együtt az imádság órájában a templom felé tartott, és az ember alamizsnát kéregetett.

Amikor meglátta, hogy Péter és János be akar menni a templomba, alamizsnát kért tőlük.

Péter pedig Jánossal együtt rátekintett, és azt mondta: „Nézz ránk!”

Ő felnézett rájuk, remélve, hogy kap tőlük valamit.

Péter ekkor így szólt hozzá: „Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel, és járj!”

És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája,

felugrott, talpra állt, és járt. Bement velük a templomba is, járkált, ugrándozott, és dicsérete az Istent.

Látta őt az egész nép, amint járkál, és dicséri az Istent.

Felismerték, hogy ő az, aki alamizsnáért szokott ülni a templom Ékes-kapujában.

És félelemmel telve csodálkoztak azon, ami vele történt.

Mivel ez az ember feltartóztatta Pétert és Jánost, az egész nép megdöbbenve futott össze hozzájuk a Salamon csarnokába.

Több ezren lehettek ott, és a meggyógyult ember bizonyára ölelni és csókolni kezdte Pétert, és az emberek a csodát valmiképpen Péternek tulajdonították.

Amikor Péter ezt látta, így szólt a néphez: „Izraelita férfiak, mit csodálkoztok ezen? Mit néztek úgy ránk, mintha saját erőnkkel vagy kegyességünkkel értük volna el, hogy ő járjon?”

Ebben a pillanatban Péter szolgálatának egyik legnagyobb veszélyével állt szemben, mert az emberek úgy néztek rá, mintha ő valami szent és kegyes ember lenne. Könnyű lett volna azt mondani neki, hogy „ahhoz, hogy ilyen erőtök legyen, nagyon sok áldozatot kell hozzatok, és teljesen oda kell szánjátok magatokat az Úrnak. Kevese jutnak el idáig, hogy ilyen nagy erővel áldja meg őket az Úr.” De mi történe ekkor? Isten dicsőségét saját magára irányítaná.

Sok lelkipásztor szenved ebben a hibában, mert a testünk szeretné, hogy az emberek azt gondolják rólunk, hogy különlegesek, szentek, a normális fölöttiek vagyunk az Isten iránti elkötelezettségünkben. Ez mindenki számára egy állandó veszélyforrás, aki szolgálata közben megtapasztalja Isten munkáját, mert az emberek hajlamosak az eszközt dicsőíteni Isten helyett, Aki az eszköz használója. Ezért az eszközként nagyon óvatosnak kell lennünk, hogy ne tulajdonítsuk magunknak a dicsőséget.

Pál apostol azt mondta, hogy a „testemet a lelkem ellenőrzése alatt tartom”. Fontos, hogy amikor Isten elkezd munkálkodni az életetekben, akkor ne kezdjétek önteltek lenni, arra gondolván, hogy ez azért van, mert én olyan igaz és jó vagyok. Isten azt mondja, hogy:

Nem a magad igazságáért és szíved egyenességéért mégy be oda, hogy birtokba vedd földjüket, hanem ezeket a népeket gonoszságuk miatt űzi ki előled Istened, az ÚR, hogy megtartsa ígéretét, amelyet esküvel fogadott meg az ÚR atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

Tudd meg azért, hogy nem a magad igazságáért adja neked birtokul azt a jó földet Istened, az ÚR, hiszen te kemény nyakú nép vagy!

Emlékezz rá, és el ne felejtsd, hogyan ingerelted haragra Istenedet, az URat a pusztában, attól kezdve, hogy kijöttél Egyiptomból, míg csak el nem jutottatok erre a helyre: folytonosan lázadoztatok az ÚR ellen.

Felsorolja a lázadásaikat, majd ezt mondja a 24.-ik versben:

Folyton lázadoztatok az ÚR ellen, amióta csak ismerlek benneteket.

Tehát nem a jóságukért tette velük mindezt az Úr, hanem az atyáiknak tett ígéret miatt.

A 10.-ik fejezetben folytatja a vándorlás során elkövetett bukásaik felsorolását, és emlékezteti őket, hogy

Abban az időben ezt mondta nekem az ÚR: Faragj két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat, és jöjj fel hozzám a hegyre! Készíts egy faládát is!

Mert felírom a táblákra azokat az ígéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket összetörtél, és tedd bele azokat a ládába!

Készítettem tehát egy akácfa ládát, és faragtam két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat, azután fölmentem a hegyre a két kőtáblával a kezemben.

Ő pedig fölírta a táblákra az előző íráshoz hasonlóan a tíz ígét, amelyet el is mondott nektek az ÚR a hegyen a tűz közepéből, amikor ott volt a gyülekezet. És átadta nekem azokat az ÚR.

...

Most pedig Izráel, mit kíván tőled Istened, az ÚR?

Ez egy olyan kérdés, amit mindnyájan meg kell magunktól kérdezzünk. Először eldöntöd a fejedben, hogy Isten létezik, amit sokkal könnyebb elhinni, mint azt, hogy nem létezik. Ma reggel megnéztem a napfelkeltét, és nem tudom, hogy ha valaki megnéz egy ilyen gyönyörű és hatalmas dolgot, akkor hogyan gondolhat erre anélkül, hogy higgyen Isten létezésében. Ha elkezdünk gondolkodni ezen, meg az élet folyamatain, a világegyetem dolgain, akkor sokkal könnyebb elhinni, hogy Isten létezik, mint ennek az ellenkezőjét.

Az ember tanulmányozása során ha csak az első sejtet nézzük, nem tudunk más következtetést levonni, csak azt hogy senki más nem lett volna képes egy olyan bámulatos dolgot teremteni, mint a mi testünk, kivéve Azt, akinek minden bölcsesség és tudás rendelkezésére áll. Egy mindentudó Isten.

Ha Isten teremtett engem, akkor annak a teremtésnek célja kellett legyen. Akkor hát, mit kíván Isten tőlem?

Én nem hiszem, hogy miután Isten megteremtette az embert azt mondta volna, hogy „elkészültél, most már magadra hagylak”. Mivel Isten teremtett engem, ezért vannak kötelességeim és feladataim Vele szemben. Mik ezek?

Csak azt, hogy Istenedet, az URat féljed, járd mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az URat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből. Tartsd meg az ÚR parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolok neked a te javadra!

Elég kemény követelmények, hisz tudjuk, hogy már el is buktunk ezekben. És most akkor hogyan tovább? A Biblia azt mondja, hogy „mindnyájan vétkeztünk és hijján vagyunk Isten dicsőségének”. Azt jelenti, hogy akkor mindennek vége és nincs már több remény számomra? Nem. Istennek van egy mentő terve.

Az ember nem tudta beteljesíteni Isten ideális követelményeit. Ha minden ember ezeknek megfelelően élne, akkor egy fantasztikusan szép világban élnénk. De az ember elbukott, mert ahelyett, hogy tisztelné Istent, igen gyakran káromolja Őt. Ahelyett hogy szeretné és szolgálná Őt, gyakran inkább lázzad ellene, beleértve mi magunkat is.

Az Új Testamentumban Jézustól azt kérdezték, hogy „mit kell tegyünk ahhoz, hogy Isten munkáját végezzük?” A válasza: „Higgyetek abban, Akit Ő küldött.” Hála az Úrnak, én ezt meg tudom tenni! Igaz, hogy elbuktam az ideális követelmények betartásában, de be tudom tartani a mostani követelményt: hiszek Jézus Krisztusban.

Számomra elbűvölő dolog, hogy Isten azt kéri tőlem, hogy csak egyszerűen higgyek bűneim Megváltójában, Akit Ő küldött. És ha hiszek Jézus Krisztusban ezáltal egy új, dinamikus élet kezdődik bennem, mert Krisztus belém költözik, és az Ő bennem lakozó erejéből kapom azt a képességet, hogy Isten ideális követelményeinek kezdjek megfelelni. Ő adja az erőt az igazságban való járásra,

az Istennel szembeni szeretetre, és olyan dolgokat tesz meg, amiket én nem tudtam volna megtenni saját magam.

Isten tehát nem adta fel az ideálissá formálásomat, hanem Krisztuson keresztül adja meg számomra azt a képességet, hogy betöltssem az Ő ideálját. Én viszont már azzal eleget tettem Isten követelményének, hogy egyszerűen hiszek Jézus Krisztusban.

Mózes így folytatja:

Íme, az ÚRÉ, Istenedé az ég és az egeknek egei, a föld és minden rajta levő.

A zsoltárokból azt olvassuk, hogy *Az ÚRÉ a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.* Minden az Istené, de a Sátán elbitorolta azt, ami Istené volt, és most ellenőrzése alatt tartja a földet. Jézus viszont eljött, hogy visszaváltsa a földet Isten számára, és megfizette a megváltás árát. Hamarosan Isten követelni fogja azt, amit Jézus megvásárolt kétezzer évvel ezelőtt, és akkor Istené lesz minden ismét.

Nemsokára megérkezik Jézus, aki egyik lábát a hegyen veti meg, másikkal a tengerbe lép, és kijelenti, hogy e világ királyságai az Urhoz tartoznak mostantól kezdve, és Ő uralkodni fog. Akkor majd megláthatjuk az a világot, amelyet Isten eredetileg akart.

Az emberek gyakran elbizonytalanodnak manapság, mert körbenéznek a világban és megkérdezik, hogy miként lehetséges, hogy a szeretet Istene egy ilyet teremtsen? Miért engedi, hogy gyerekek éhezzenek, hogy eltorzulva szülessenek? De ez a világ lázadásban áll, nem láthatjuk azt a világot, amelyet Isten szándékozott teremteni. Azt a világot látjuk, amely a lázadásának gyümölcseit szenvedti el.

De nemsokára Jézus el fog jönni, és minden megváltozik. Abban a világban nem lesznek torzulások, vakok, bénák, süketek és buták. Isten szerinti világ lesz az. Mi, keresztények a világ végét nem a filmek komikumával kell elképzelnünk. Az Ő eljövetele minden olyan ember végét fogja jelenteni, akik emberek fölött akartak uralkodni, és elbuktak. Egy olyan Királyt várunk, aki igazságban fog uralkodni a földön, és az emberek békében fognak egymás mellett élni. Nem lesz egyetlen éhes száj sem a földön, amikor az emberek az összes hábórús pénzeiket a mezőgazdaságba fektetik. Ez a világ nem fog ismerni kapzsiságot, az erősek nem fogják elnyomni a gyengéket, és a gazdagok sem használják majd ki a szegényeket. Szeretet, öröm és boldogság lesz rajtunk, mert Isten jelenlétét fogjuk megtapasztalni minden pillanatban.

Számomra a legszörnyűbb üzenet ez lenne: „Testvérek, övezzétek fel magatokat, és éljétek ebben a káoszban, mert nincs kiút.” De hála Istennek,

hogy hamarosan el fogunk jutni annak a káosznak a végére, amelyet az ember teremtett a földön, és megláthatjuk Isten igaz királyságának megalapozását.

*Mégis csak a te atyáidat kedvelte meg az ÚR, őket szerette, és az ő utódaikat, titeket választott ki valamennyi nép közül. Így van ez ma is.
Metéljétek azért körül a szíveteket, és ne legyetek többé kemény nyakúak!*

A körülmetélkedést Isten Ábrahának adta azzal a szándékkal, hogy lelki üzenetet közvetítsen. Ez testi élettől való elszakítást jelentett, hogy ne a test, hanem a lélek szerint éljenek. Ez azoknak a jele volt, akik lelki beállítottságúak voltak, a természeti, világi emberrel szemben, aki mindig anyagi és testi dolgokkal foglalkozik. Isten népét nem az anyagi dolgok kellett uralják, hanem a lelkiek. Ennek a jele volt a körülmetélkedés.

Fizikailag meg is tartották ezt a szövetséget, de lelkileg már nem. Pál ennek a rituálénak az értelmetlenségét veti fel, amikor az nincs összhangban a valósággal. Ma is sokan vallási rituálékat követnek, de semmiféle élő kapcsolatuk nincs Istennel. Az efezusi gyülekezetnek azt mondta Jézus, hogy „hiányzik belőletek az első szeretet”. Ugyanazokat a dolgokat teszik, mint korábban, de nincs már bennük az érzelem.

Istent nem a rituálék, hanem a szívünk állapota érdekli. Pál a Római levél második fejezetében ezt írja:

*nem az részesül dicséretben, aki külsőleg zsidó, aki testén külsőleg van körülmetélve,
hanem az részesül dicséretben - mégpedig nem emberektől, hanem Istentől -, aki belsejében zsidó, aki nem betű szerint, hanem szívében a Lélek által van körülmetélve.*

A szívem többé már nem vágyik a test dolgai iránt, hanem Isten dolgait kívánja, ahogy Dávid is írta:

Ahogy a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem!

Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után

Ilyen embereket keres Isten, akik lélekben gondolkodnak, Isten után vágyakoznak, és olyan lelki életet akarnak élni, amely alárendeltetnek Neki.

Mert Istenetek, az ÚR, istenek Istene és uraknak Ura. Ő a nagy, erős és félelmes Isten, aki nem személyválogató, és akit nem lehet megvesztegetni.

Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek, szereti a jövevényt, kenyeret és ruhát ad neki.

Szeressétek a jövevényt, mert ti is jövevények voltatok Egyiptom földjén!

Az URat, a te Istenedet féld, őt szolgálj, hozzá ragaszkodj, és az ő nevére esküdj!

Őt dicsérje éneked, mert ő a te Istened, aki azokat a nagy és félelmes dolgokat tette veled, amelyeket saját szemeddel láttál.

A 11.-ik fejezetben Mózes ismét emlékezteti őket az Egyiptomból történő kijövetelük csodáira: Isten hogyan tette tönkre a fáraó csapatát a Vörös tengerben, hogyan óvta, táplálta őket végig a pusztai út során egészen eddig a pillanatig. Azt is elismétli, hogy mi történt azokkal, akik lázadtak az Úr ellen.

Ti a saját szemetekkel láttátok az ÚRnak valamennyi nagy tettét, amelyet véghez vitt.

Tartsátok meg mindazt a parancsolatot, amelyet én ma parancsolok nektek, hogy erősek legyetek, bemehesetek és birtokba vehessétek azt a földet, ahova most átkeltek, hogy birtokba vegyétek;

és hogy hosszú ideig élhesetek azon a földön, amelyről megesküdött az ÚR atyáitoknak, hogy nekik és utódaiknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

Mert az a föld, ahova most bemégy, hogy birtokba vedd, nem olyan, mint Egyiptom földje, ahonnan kijöttetek. Ott, ha elvetted a magot, a lábaddal kellett öntözned, mint a zöldségeskertet.

Az a föld pedig, ahova most átkeltek, hogy birtokba vegyétek, hegyes-völgyes föld, az égből hulló eső vize itatja.

Az ÚR, a te Istened viseli gondját annak a földnek, állandóan szemmel tartja azt Istened, az ÚR, az év elejétől az év végéig.

Mindig eszembe jut ez a vers, amikor Izraelben vagyok: ott vagyok, ahová állandóan Isten tekint. Ez nem a világ legszebb országa, mert nagyon sok helyen jártam már, amely sokkal szebb, mint Izrael földje. Kaliforniában is vannak olyan helyek, amelyek sokkal szebbek, mint Izrael, de mégis Isten eldöntötte, hogy ezt adja Izraelnek, és ezért gondoskodik erről a földről. Ezen a földön született az Ő Fia, ezen a földön járt és itt is halt meg Ő. Ezért Istent érdekli ez a föld, és mindig figyelemmel kíséri azt.

Ha engedelmesen hallgattok parancsaimra, amelyeket ma parancsolok nektek, ha szeretni fogjátok Isteneteket, az URat, ha teljes szívvel és teljes lélekkel szolgáljátok őt,

akkor esőt adok földetekre a maga idejében, korai és kései esőt, és betakaríthatod gabonádat, mustodat és olajodat.

Adok füvet a meződre állataidnak, és te is ehetsz, és jóllakhatsz.

Vigyázzatok, hogy szívetek el ne csábítson benneteket, el ne hajoljatok, ne szolgáljatok más isteneket, és ne boruljatok le azok előtt,

mert akkor fellángol az ÚR haragja ellenetek, bezárja az eget, nem lesz eső, és a föld nem hozza meg termését, ti pedig hamar kivesztek arról a jó földről, amelyet az ÚR ad nektek.

Vegyétek azért a szívetekre és lelketekre ezeket az igéket, kössétek jelül a kezetekre, és legyenek fejdíszként a homlokotokon.

Tanítsátok meg ezeket a fiaitoknak is, beszélj róluk, ha otthon vagy, és ha úton jársz, ha lefekszel, és ha felkelsz.

Másszóval, emlékezzetek erre!

Az érdekes dolog az, hogy ismét itt a rituálé kísértés, miközben elfelejthetik a dolgok valódi értelmét. Ma is sok zsidó a törvényt a kezére és fejére köti, ráírja a kapufélfákra, de ez ma már csak rituálé, semmi más.

Nem szeretik és nem szolgálják Istent teljes szívükből és teljes lelkükből. Mi is nagyon vigyázzunk arra, hogy ne hogy egy rituáléval helyettesítsük a valóságot.

Írd fel azokat házad ajtófélfáira és kapuidra

Nagyon jó, ha a házunkban mindenhol igeverseket függesztünk ki. A hölgyek kifüggeszthetik a tükörrre, hogy *Csalóka a báj, mulandó a szépség, de az URat féltő asszony dicséretre méltó*. Töltsük meg a házunkat Isten Igéjével!

A gyülekezetünkben van valaki, aki szívritmus szabályozókat tervez, amelyek akkorák, mint egy 5 forintos, a bőr alá helyezhetők be, és 20 éven keresztül működnek. Egyik este megmutatta a legújabb számítógépvezérlésű szabályozó tervlapjait. Az áramkörvezérlések sorozatát láthattam ott, és ő ezt a Róma 10:9-10, a János 3:16 alapján tervezte meg, és sok más igét is felhasznált ezekhez. Ezek az igék vannak beledolva ezekben a miniatűr chip-ekbe. A tervező pedig azt mondta nekem: „Akinek ilyen ültetnek be, annak Isten Igéje a szívébe kerül!” Nagyon tetszik nekem az ilyen dolog.

*Írd fel azokat házad ajtófélfáira és kapuidra,
hogy hosszú ideig éljete, és éljenek fiaitok is azon a földön, amelyről megesküdt az ÚR atyáitoknak, hogy nekik adja, amíg csak ég lesz a föld fölött.
Ha hűségesen megtartjátok mindezeket a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok nektek, és teljesítitek; ha szeretni fogjátok Isteneteket, az URat, és mindenben az ő útjain jártok, és hozzá ragaszkodtok,
akkor meghódoltatja előttem az ÚR mindezeket a népeket, nálatok nagyobb és erősebb népeket hódítotok meg.
Tietek lesz minden hely, amelyre lábatokkal léptek. A pusztától a Libánonig, és a folyamtól, az Eufrátesz folyamtól a nyugati tengerig terjed határotok.*

Sohasem vették még teljesen birtokba az Isten által nekik adott területet. Elég sajnálatos párhuzam a mi életünkkel kapcsolatban, hogy mi sem vesszük birtokba mindazt, amit Isten nekünk szánt. Ott van, és csak annyit kellene tegyünk, hogy hit által belépünk, és birtokba vegyük, de mindnyájan híjján vagyunk Isten dicsőségének. Tragikus, hogy annak ellenére, hogy Isten ilyen hatalmas mértékben kiszélesítette a határainkat, mégis képtelenek vagyunk elvenni mindazt, amit Isten nekünk adott.

Ennek több oka is lehet: intellektuális korlátok, tiltások, amelyeket mi magunk állítunk fel, de Istennek tulajdonítunk, stb.

*Senki sem állhat meg veletek szemben. Rettegést és félelmet kelt Istenetek, az ÚR, az egész országban, ahova csak léptek, ahogyan megígérte nektek.
Nézd, én ma áldást és átkot adok elétek.*

Áldást, ha hallgattok az ÚRnak, Isteneteknek a parancsolataira, amelyeket én ma megparancsolok nektek.

De átkot, ha nem hallgattok az ÚRnak, Isteneteknek a parancsolataira, és letértek arról az útról, amelyet én ma megparancsolok nektek, és más isteneket követtek, akiket nem ismertek.

Ez nem jelenti azt, hogy Isten bárkit is megátkozna, hanem azt, hogy azon az életformán átok van. Egy embert figyelmeztetnek, hogy az általa választott ösvény ingoványos és veszélyes, és a vele szembejövők is figyelmeztetik, hogy egy nagy szakadék van a végén, de az ember csak megy és megy, nem veszi figyelembe az intéseket, és az út végén belecsúszik a szakadékba. Amikor ez megtörténik, akkor aztán minden embert megátkoz, akivel találkozott, mert azok nem állították meg őt, annak ellenére, hogy figyelmeztették arra, hogy hová vezet az ösvény.

Isten is figyelmeztet, hogy hová vezet az ösvény ha engedelmessé válsz, de azt is elmondja, hogy a másik ösvény a pusztulásba vezet. Ha viszont te mégis ezt az utat választod, azért nem lehet Ő a hibás, mert te szándékosan választottad azt, annak ellenére, hogy Isten minden eszközzel meg akart óvni attól. Másszóval, Jézus Krisztus maga feküdt le a pokol kapujában, és az Ő testén keresztül kell átlépj ahhoz, hogy bekerülj oda. Lábbal kell tiporjad Isten Fiát ahhoz, hogy kikerülj Isten házából. Ha mégis a pokolba kerülsz, akkor biztos, hogy nem Istent kell hibáztatnod ezért, hanem egyedül csak a saját csökönyös lázadásodat okolhatod.

Amikor bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amelyre bemegy, hogy birtokba vedd azt, mondd el az áldást a Garizim hegyén, az átkot pedig az Ébál hegyén.

Az Igéret földjének közepén, ahová Ábrahám először érkezett, ahol Jákob is hosszú időn keresztül élt, és kutat ásott, Sechem környékén található a Garizim hegy a déli oldalon, és az Ébál hegy az északon.

Amikor a nép megérkezett az Igéret földjére, akkor egyesek a Garizim hegyre kellett felmenjenek, és a föld ígéreteit és az ígéret feltételeit kiáltották a völgyben maradt népnek: „áldottak legyetek a mezőkön, a városokban, stb...” és a nép mindig az felelte, hogy „Ámen, ámen...”

Az Ébál hegyére felkapaszkodó csoport viszont az engedetlenségük nyomán bekövetkezendő átkokat kiáltotta le. Hihetetlen élmény lehetett, amint ezek az emberek kiáltottak lefelé, és kb. egymillió ember válaszolt a völgyben, hogy „Ámen, ámen...” Ennek az volt a célja, hogy örökre bevessék ezeket a dolgokat az emlékezetükbe, de sajnos mégis elfelejtették.

A 12.-ik fejezetben az áldások feltételeit olvashatjuk:

Ezeket a rendelkezéseket és döntéseket kell azon a földön, amelyet atyáid Istené, az ÚR ad nektek birtokul, megtartanotok és teljesítenetek mindenkor, amíg csak azon a földön éltek:

El kell pusztítanotok mindazokat a helyeket, ahol az általatok meghódítandó népek szolgálják isteneiket, a magas hegyeken és halmokon, és minden zöldellő fa alatt.

Romboljátok le oltáraikat, törjétek össze szent oszlopaikat, égessétek el szent fáikat, isteneik szobrait pedig vágjátok darabokra! Még a nevüket is irtsátok ki arról a helyről!

De ne így tegyetek Istenetekkel, az ÚRral.

Hanem azt a helyet keressétek fel, és oda menjétek, amelyet kiválaszt Istenetek az ÚR valamennyi törzsetek közül, hogy oda helyezze nevét, és ott lakjék.

Isten azt mondja nekik, hogy ne akárhol imádják Őt. A görögök mindig a hegytetőre építették a templomaikat, emiatt az ókori vallásos rendszerek általában a magasban fekvő helyeken imádták az isteneiket. Ez az imádat mindig szexuális misztériumba torkolt, mert nagyon lenyűgözte őket az élet keletkezése, a fogantatás. És abba az időben ők sok szempontból közelebb voltak a születéshez, az élethez, mint mi, ezért a reprodukciós isteneket imádták elsősorban. De az isteneket is egy általuk alkotott teremtként képelték el, aki hasonló az emberekhez.

azt a helyet keressétek fel, és oda menjétek, amelyet kiválaszt Istenetek az ÚR valamennyi törzsetek közül, hogy oda helyezze nevét, és ott lakjék.

Oda vigyétek égőáldozataitokat és véresáldozataitokat, tizedeiteket és felajánlásaitokat, fogadalmi és önkéntes áldozataitokat, marháitok és juhaitok elsőszülöttjét.

Ott egyetek Isteneteknek, az ÚRnak a színe előtt, és örüljétek házatok népével együtt minden szerzeményeteknek, amellyel megáld Istenetek, az ÚR.

Ne tegyetek úgy, ahogyan mi itt ma teszünk: mindenki ahogyan jönak látja.

Mert még nem mentetek be a nyugalom helyére, az örökségbe, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Majd ha átkeltek a Jordánon, és letelepedtek azon a földön, amelyet örökségül ad nektek Istenetek, az ÚR, amikor már nyugton lesztek a körülöttetek levő összes ellenségetektől, és biztonságban laktok,

akkor arra a helyre, amelyet kiválaszt Istenetek, az ÚR, hogy ott lakjék az ő neve, oda vigyétek mindazt, amit parancsolok nektek: égőáldozataitokat és véresáldozataitokat, tizedeiteket, felajánlásaitokat és fogadalmi áldozataitok legjavát, amit csak az ÚRnak fogadtok.

Örvendeztetek Isteneteknek, az ÚRnak színe előtt

Isten azt akarja, hogy örvendeztetek előtte. Sajnálom azokat a gyülekezeteket, ahol az emberek úgy érzik, hogy nem örvendezhetnek az Úrban, és ahol olyan komoly az Úr dicsőítése, hogy hiányzik az öröm a szívükből. Szeretem azt, amikor örvendezve köszönjük meg az Úrnak az Ő jóságát.

Isten kiválasztotta a helyet, amely először Betániában volt, majd később Jeruzsálembe költöztették, mert Isten azt a helyet választotta, ahol Őt imádni lehetett.

Vigyázz, ne áldozd fel égőáldozataidat bármelyik helyen, amelyet látsz, hanem csak azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR egyik törzsében. Ott áldozd fel égőáldozataidat, és ott teljesítsd mindazt, amit én parancsolok neked! Amikor csak kívánod, bármely lakóhelyeden vághatsz és ehetsz húst, amennyivel megáldott és amit adott neked Istened, az ÚR.

Mert ez utóbbi békeáldozat volt, amit bárhol meg lehetett enni.

Ha majd kiterjeszti határodát Istened, az ÚR, ahogyan megígérte, és arra gondolsz, hogy jó volna húst enni, mert húst kívánsz enni: egyél húst, amennyit csak kívánsz.

Ha messze lesz tőled az a hely, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy odahelyezze nevét, akkor is vághatsz marháidból és juhaidból, amit az ÚR ad neked, ahogy parancsoltam neked. Ehetsz lakóhelyeden, amennyit csak kívánsz. Megeheted ugyanúgy, ahogy a gazellát és a szarvast megeszik, tisztátalan és tiszta ember egyaránt megeheti.

De abban légy állhatatos, hogy vért ne egyél, mert a vér lélek. Ne egyél lelket a hússal együtt!

Ne edd meg azt, hanem öntsd a földre, mint a vizet.

...

Ha majd kiirtja Istened, az ÚR azokat a népeket onnan, ahova bemegy, hogy elűzd azokat magad elől, és ha elűzöd őket, és a földjükön laksz, vigyázz, hogy törbe ne ess, azokat követve, akik kipusztultak előled. Ne kérdezősködj isteneikről, és ne mondd: Hogyan tisztelik ezek a népek az isteneiket? Én is úgy akarok tenni!

Csak pusztítsátok el őket és ne kíváncsiskodjatok, mondja az Úr. Van egy furcsa kíváncsiság egyesekben a vallási rendszerek, a spiritualizmus iránt, de ez nagyon veszélyes lehet.

Ne tégy úgy az ÚRral, a te Isteneddel, mert azok csupa olyan dolgot tettek isteneik tiszteletére, ami az ÚR előtt utálatos, és amit gyűlöl. Még fiaikat és leányaikat is elégették isteneiknek.

Felhevítették az istenszobraikat és a gyerekeiket az istenszobor kiterjesztett karjaiba helyezték, és hagyták hogy halálra süljenek!

Tartsatok meg és teljesítsetek minden ígét, amelyet én parancsolok nektek! Semmit se tégy hozzá, se el ne végy belőle!

Ha próféta vagy álomlátó támad közötted, és jelet vagy csodát ad tudtodra, és bekövetkezik az a jel vagy csoda, amelyről beszélt neked, és azt mondta, hogy kövessünk és tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertél, akkor se hallgass annak a prófétának a beszédére, vagy arra az álomlátóra, mert csak próbára tesz benneteket Istened, az ÚR, hogy megtudja, valóban teljes szívvel és lélekkel szeretitek-e Istenedet, az URat.

*Az URat, a ti Isteneteket kövessétek, és őt féljétek, az ő parancsait tartsátok meg, és az ő szavára hallgassatok, őt tiszteljétek, és hozzá ragaszkodjatok!
Annak a prófétának és annak az álomlátónak pedig meg kell halnia, mert el akart téríteni Istenetektől, az ÚRtól, aki kihozott benneteket Egyiptom földjéről, és kiváltott a szolgaság házából. El akart tántorítani arról az útról, amelyet megparancsolt neked Istened, az ÚR, hogy azon járj, azért takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!*

Van egy furcsa vonzódásunk a természetfeletti dolgokhoz, de ez nagyon veszélyes is lehet. Csak azért, mert valaki olyan dolgot tud előidézni, amelyre nincs tudományos magyarázat, az még nem biztos, hogy azt jelenti, hogy ez a jelenség Istentől van.

A Sátán a hitegető, aki képes mindenféle látványos jelenség előidézésére. Ezért nem szabad ilyen jelenségeket használjunk arra, hogy megítéljük az igazságot.

Aki csodavárásból él, az veszélyes területre tévedt, mert amikor megérkezik az Antikrisztus, akkor mindenféle csodákat és jeleket fog bemutatni az emberek előtt. Sok ember életét inkább a csodák várása itatja át Jézus Krisztus helyett. Pedig Jézusban láthatják meg igazán azokat a csodákat, amelyek az életükben és az életükön keresztül fognak működni, de nem szabad a csodák meglátásáért fő célként kitűzni, nem szabad nagy hangsúlyt fektetni azokra, mert ez a Sátán megtévesztő eszköze is lehet.

Annak a prófétának és annak az álomlátónak pedig meg kell halnia, mert el akart téríteni Istenetektől, az ÚRtól, aki kihozott benneteket Egyiptom földjéről, és kiváltott a szolgaság házából. El akart tántorítani arról az útról, amelyet megparancsolt neked Istened, az ÚR, hogy azon járj, azért takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

Ha testvéred, anyádnak a fia, vagy a saját fiad, leányod, kedvelt feleséged vagy testi-lelki jó barátod titokban így csábítgat: Menjünk és tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertél te sem, atyáid sem, azoknak a népeknek az istenei közül, akik körülötted vannak, akár közel, akár távol, a föld egyik végétől a föld másik végéig, ne engedj neki, és ne hallgass rá, ne szánd meg, ne kíméld és ne mentegesd azt,

hanem öld meg irgalom nélkül! Te emelj rá először kezét, amikor kivégzik, és csak azután az egész nép!

Kövezd halálra, mert arra törekedett, hogy eltántorítson Istenedtől, az ÚRtól, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.

Hallja meg az egész Izráel, és féljen, és többé senki se cselekedjék ilyen gonosz dolgot köztetek!

Ha valamelyik városodról, amelyet Istened, az ÚR ad neked, hogy ott lakj, azt hallod, hogy

elvetemült emberek támadtak köztetek, akik eltántorítják városuk lakóit, ezt mondván: menjünk, tiszteljünk más isteneket, akiket nem ismertetek,

akkor keress, kutass és kérdezz utána alaposan, és ha valóban igaz a dolog, és megtörtént ez az utálatosság közöttetek, irgalom nélkül hányd kardélre annak a városnak a lakóit, és irtsd ki minden benne levővel együtt, még az állatokat is hányd kardélre!

Isten vágya az volt, hogy lelki tisztaságot őrizzenek meg maguk között.

A 14.-ik fejezet:

Ti az ÚRnak, Isteneteknek a gyermekei vagytok. Ne vagdaljátok hát össze magatokat halottért, a homlokotok fölött se nyírjátok le a hajatokat. Mert az ÚRnak, Istenednek a szent népe vagy te, téged választott ki az ÚR, hogy az ő tulajdon népe légy mindazon népek közül, amelyek a föld színén vannak.

Az étrendjük szabályai következnek, amelyet a 4Mózesben már tanulmányoztunk.

Nem szabad megennetek semmiféle döglött állatot. A lakóhelyeden levő jövevénynek odaadhatod, ő megeheti, vagy add el idegennek, mert te az ÚRnak, a te Istenednek szent népe vagy! Ne főzz gödölyét anyja tejében!

Add meg a tizedet vetésed minden terméséből, ami a mezőn évről évre terem!

Az ÚRnak, Istenednek a színe előtt add meg, azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakják az ő neve. Ezt tedd gabonádnak, mustodnak és olajodnak a tizedével, marhádnak és juhodnak az elsőszülöttjével. Így tanuld meg félni Istenedet, az URat mindenkor!

De ha túlságosan hosszú odáig az út, és nem tudod odavinni azt, mert messze van az a hely, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy oda helyezze a nevét, pedig megáldott Istened, az ÚR,

akkor add el pénzéért, és a kapott pénzt tedd erszénybe, s úgy menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR.

Vásárolj a pénzen bármit, amit kívánsz, marhát vagy juhot, bort vagy szeszes italt, bármit, amit csak megkívánsz, és egyél ott Istenednek, az ÚRnak színe előtt, és örvendezz házad népével együtt!

A 15.-ik fejezetben:

Minden hetedik esztendő végén el kell engedni az adósságot.

Az adósságelengedés módja pedig ez: egy hitelező se követelje felebarátjától, testvérétől azt a kölcsönt, amit embertársának kölcsönadott, mert adósságelengedést hirdettek az ÚRért.

Az idegentől követelheted, de amivel testvéred tartozik neked, azt engedd el!

Ha már a hatodik évben voltatok, akkor nem gondolhattad azt, hogy nem adok kölcsön, mert úgysem fogja megadni, mert jövőre el kell engedjem!

Isten mindig a szíven viselte a szegények sorsát, és így mi is ezt kell tennünk.

Ha valaki elszegényedik testvéreid közül valamelyik lakóhelyeden, abban az országban, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne légy kemény szívű és szűkmarkú szegény testvéreddel szemben, hanem légy hozzá bőkezű, és adj neki szívesen kölcsönt, amennyire szüksége van, amiben segítséget szenved.

Vigyázz, ne támadjon szívedben ilyen alávaló gondolat: közeledik a hetedik esztendő, az adósságelengedés éve. Ne nézd rossz szemmel szegény testvéredet, mert ha nem adsz neki, az ÚRhoz kiált miattad, és véték fog terhelni téged.

A példabeszédekben azt olvassuk, hogy, „aki a szegényeknek ad, az Istennek ad.” Erre emlékezzünk, és ne követeljünk mindent vissza a szegényektől, hanem gondoljunk arra, hogy az Úrnak adtuk és az Úr vissza fogja fizetni. Én szeretek Istennek kölcsönadni, mert hihetetlen kamatot szokott fizetni.

Mert a szegény nem fog el a földről, azért parancsolom neked, hogy légy bőkezű az országodban levő nyomorult és szegény testvéredhez.

Ha eladja magát neked valamelyik atyádfia, egy héber férfi vagy nő, hat évig szolgáljon téged, de a hetedik évben bocsásd szabadon!

Amikor szabadon bocsátod, ne üres kézzel küldd el, hanem lásd el bőven a nyájadból, a szérűdről és borsajtódból; adj neki abból, amivel megáldott téged Istened, az ÚR!

Emlékezz arra, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, de kiváltott téged Istened, az ÚR. Ezért parancsolom ezt ma neked.

De ha ezt mondja: Nem megyek el tőled! - mert megszeretett téged és házad népét, mert jó dolga volt nálad,

akkor fogj egy árat, és szúrd azt a fülén keresztül az ajtófélfába, azután maradjon ő a szolgád örökre.

Gyakran egy arany karikát tettek a fülébe, és ez azt jelentette, hogy ő saját szabad akaratából lett örökös rabszolga. Mi is Jézus Krisztus örökös rabszolgái lettünk. „Pál, Jézus Krisztus örökös rabszolgája...”. Saját akaratunkból döntjük el, hogy semmi mást nem akarunk tenni egész életünkben, csak az Urat szolgálni. Milyen nagyszerű dolog az Ő örökös rabszolgájának lenni, saját akaratunkból!

A 16.-ik fejezet az ünnepeket sorolja fel, amelyeket már átismételtünk az előző könyvekben.

A Páska , a Pünkösd, a Szent sátor ünnepek átisméltése következik, majd ezt írja:

Örvendezz ezen az ünnepen fiaddal és leányoddal, szolgáddal és szolgálóddal együtt, meg a lévitával és jövevényvel, az árvával és az özvegygel együtt, akik lakóhelyeden élnek.

Hét napig ünnepelj az ÚR előtt, Istened előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. Mert megáldja Istened, az ÚR minden termésedet és kezéd minden munkáját, örvendezz hát!

Isten nem akar szomorú szolgálakat, hanem örömmel teli szolgálatot szeretne. Azt szeretné, ha örömmel adnál, ahogy Pál is mondta: „a jókedvű adakozót szereti az Isten”. Ezért sosem szabad nyomás hatására adakozni, hanem mindig csak szabad akaratodból add Istennek a pénzedet, idődet, szolgálatodat, bármit. Ha nem tudsz örvendezni ezekben, akkor ne adj semmit, mert jobb ha nem adsz, minthogy panaszkodj ezekért. Isten nem bírja a panaszkodást, és ez érthető is számomra, mert én sem tudom elszenvedni azt.

Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi Istenednek, az ÚRnak a színe előtt azon a helyen, amelyet ő kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepen. De senki se jelenjék meg üres kézzel az ÚR színe előtt.

Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az ÚRtól, aki adja azt neked.

Állíts törzsenként bírákat és elöljárókat minden lakóhelyeden, amelyet Istened, az ÚR ad neked, és ezek ítéljék a népet igaz ítélettel.

Ne ferdítsd el az ítéletet, ne légy személyválogató, és ne fogadj el vesztegetést, mert a vesztegetés elvakítja a bölcseket is, és az igaz beszédet is elferdíti.

A tiszta igazságot kövesd, hogy élhess, és birtokolhasd azt a földet, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Ne ültess semmiféle szent fát Istenednek, az ÚRnak az oltára mellé, amelyet építesz!

Ne állíts szent oszlopot se, mert azt gyűlöli Istened, az ÚR!

Isten utálja a szentképeket. Akkor is és most is. A kép, a szobor mindig a romlásban levő lelki élet jele, mert ezáltal akarják emlékeztetni magukat az emberek az elveszett Isten-tudatukra. Nincs már meg az a tudat amiről Pál azt mondta, hogy *őbenne élünk, mozgunk és vagyunk*, ezért szobrokat faragok, hogy emlékezzek.

Tragikus, hogy a hatalmas templomok és katedrálisok tele vannak szentképekkel és szobrokkal, mert Isten utálja ezeket.

Adjon Isten nektek megújult tudatot az Ő valóságáról, hogy megtapasztaljátok az Ő munkáját az életetekben. Járjatok vele az igazság útján, hogy az Ő kedvében járjatok. Segítsen titeket azokon a teerületeken, ahol ezelőtt elbuktatok, és mutassa meg az Ő erejét és hatalmát, hogy a gonosz ne győzzön le, hanem ti győzzétek le jóval a gonoszt az Ő Lelke segítségével. Adjon Isten egy hálás és örvendező szívet számotokra, hogy az életetek az Ő szemében legyen kedves, miközben állandóan az Úrban örvendeztek.

5 MÓZES 17-20. FEJEZET

A 17.-ik fejezetben Mózes felhívja a nép figyelmét, hogy sohase áldozzanak hibás állatokat Istennek, mert nem tiszteljük Őt azzal, ha olyan dolgot adunk nekik, aminek nincs értéke számunkra.

Amikor Dávid szerette volna megvásárolni a Ornán szérűjét, mert az Úr angyala ott állította meg a jeruzsálemi pusztulást, akkor

Ornán így felelt Dávidnak: Fogadd el, azután tegye az én uram, királyom, amit jónak lát! Nézd, odaadom a marhákat égőáldozatnak, a cséplő eszközöket tűzifának, a búzát pedig ételáldozatnak. Mindent odaadok.

De Dávid király ezt mondta Ornánnak: Így nem, hanem csak teljes áron akarom megvenni, mert nem akarom az ÚRnak adni a tiedet, és nem akarok ingyen kapott égőáldozatot bemutatni.

Dávid Isten szíve szerint való ember volt. Szerintem akkor tiszteljük Istent igazán, ha olyan dolgot adunk Istennek, ami nekünk is értékes, mert egyébként az nem ajándék.

Amikor Jézus látta, hogy az özvegy asszony betette a két krajcárját az adományba, akkor megjegyezte, hogy ez az igazi adakozás, mert a többiek a fölöslegüket dobálták be, de ő a létszükségletét adta oda.

Ne áldozz Istenednek, az ÚRnak olyan bikát vagy juhot, amelyben fogyatkozás vagy bármilyen hiba van, mert utálatos az Istened, az ÚR előtt.

Isten arra törekedett, hogy megőrizze a népet a pusztulástól, és tudta, hogy vannak bizonyos dolgok, amelyeknek gyakorlása magába hordozza a pusztulás magvait.

A történelem tanulmányozása során rájövünk, hogy a valamikori nagy népeket általában nem külső hatalmak győzték le, hanem belülről romlasztotta meg őket saját bomlasztó politikájuk.

Egy bizonyos idő után a nemzetek romlásnak indulnak. Eredetileg az igazság, igazságosság, egyenlőség oszlopaira építik őket, de amikor ezek az oszlopok elkezdenek rothadni, akkor a nemzet veszélybe kerül, és hamarosan elesik.

Az egyik ilyen önpusztító dolog, amely ellen Isten védeni akarta őket a parázna istenimádás volt. Ennek a büntetése megkövezés volt.

Ha valamelyik lakóhelyeden azok közül, amelyeket Istened, az ÚR ad neked, akad köztetek egy férfi vagy nő, aki olyan dolgot követ el, amelyet rossznak lát Istened, az ÚR, s így áthágja szövetségét,

*ha elmegy, és más isteneket szolgál, leborul a nap, a hold vagy az ég minden serege előtt, amit én nem parancsoltam, és ezt jelentik neked, és meghallod, akkor jól vizsgáld meg az ügyet! És ha valóban igaz, hogy ilyen utálatos dolog történt Izraelben, akkor vezesd ki a kapuba azt a férfit vagy nőt, aki ezt a gonoszságot elkövette, és kövezd halálra azt a férfit vagy nőt!
Csak két vagy három tanú vallomása alapján szabad valakit halálra ítélni; egy tanú vallomása alapján nem szabad.
A tanúk emeljenek rá először kezet, amikor kivégzik, csak azután az egész nép. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!
Ha egy ügy annyira bonyolult számodra, hogy nem tudsz ítéletet mondani a magad lakóhelyén, különböző vérontások, jogigények és testi sértések dolgában, vagy peres ügyekben, akkor menj fel arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR.
Menj el a lévita-papokhoz és ahhoz a bíróhoz, aki abban az időben hivatalban lesz, és kérj tanácsot, majd ők kimondják az ítéletet.
Te pedig aszerint járj el, amit ők megmondanak neked azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. Vigyázz, hogy mindent úgy tégy, ahogyan az utasítást kapod!*

A 14.-ik verstől kezdve Isten előre megjósolja, hogy az ország romlásnak fog indulni.

Isten úgy rendelkezett, hogy Izrael egy teokrácia, azaz Isten által vezetett nemzet legyen. Ez a legfurcsább kormányzási forma volt a világon, mert a többi nemzetek általában monarchiák, diktatori uralmak vagy demokráciák voltak.

De Isten előre tudta, hogy egy nap a nép királyt fog kérni magának. Ezért, annak ellenére, hogy ekkor még nem uralkodott fölöttük semmiféle király, mégis előrebocsájtotta a királyok számára szólól rendelkezéseit itt a törvényben. Az első király csak 400 évvel ezután kezdett uralkodni Izraelben. Akkor az emberek Sámuel-t kezdték kérni, hogy adjon királyt nekik, úgy ahogy a többi népeknek van.

*Ha majd bemegy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, és birtokba veszed, és ott laksz, és ezt mondod: Királyt akarok emelni magam fölé, mint a körülöttem levő többi népek, csak azt emeld magad fölé királlyá, akit Istened, az ÚR kiválaszt. Atyádfiai közül emelj királyt magad fölé; nem tehetsz magad fölé idegen embert, aki nem atyádfia!
Csak sok lovat ne tartson, és ne vigye vissza a népet Egyiptomba, hogy sok lovat szerezzen, mert az ÚR megmondotta nektek, hogy ne térjete vissza többé azon az úton.
Ne legyen sok felesége, hogy szíve el ne hajoljon*

Érdekes dolog, hogy amikor Salamon király lett, mind a három intést figyelmen kívül hagyta. Először is sok lovat kezdett tartani, és ma is láthatók Salamon méneseinek hatalmas istállói egész Izraelben. Ugyanakkor Egyiptomba ment,

hogy lovakkal kereskedjen, és végül pedig nagyon sok felesége volt. Ezek a feleségek fordították el szívét az Úrtól, és ez okozta Salamon vesztét is.

Isten előre látta a gonoszt, előre látta a gonosz következményeket és figyelmeztette őket ezekre. Ennek ellenére Salamon pontosan azokat a dolgokat követte el, amiket Isten megtiltott, és pontosan az történt, amit Isten előre megmondott. Másszóval, Isten tudja, hogy miről beszél.

Mi gyakran érezzük úgy, hogy jobban tudjuk, mint Ő, mert ez most nem vonatkozik ránk, és azt gondoljuk, hogy megtesszük a dolgot, és meg fogjuk úszni. Azt gondoljuk, hogy egy feleség sosem fogja megváltoztatni az én Istenhez való viszonyulásomat. Lehet, hogy másoknál ez megtörténhet, de velem ez nem fordulhat elő. Azt gondoljuk, hogy valamiféle kivétel vagyunk Isten szabályai alól. De ez nem így van!

Isten felállította a szabályokat, a következményeket. Hiába hiszed azt, hogy megúszhatod, mert ez nem így lesz. Biztos lehetsz abban, hogy a következménnyel szembe kell majd nézzél, és abban is biztos lehetsz, hogy Isten nem figyelmeztet fölöslegesen senkit.

Amikor királyi trónjára ül, írassa le magának e törvény másolatát abból a könyvből, amely a lévita-papoknál van.

Legyen az nála, és olvassa azt egész életében, hogy megtanulja félni Istenét, az URat; őrizze meg ennek a törvénynek minden igéjét, és teljesítse mindezeket a rendelkezéseket.

Milyen nagyszerű lenne, ha olyan elnökünk lenne, aki saját maga másolná Isten Igéjét, mert az írás alatt nagyon sokat tanulhatna, majd naponta olvasná azt. Amikor Mózes Józsuének adta át a kormánybotot, akkor átnyújtotta neki a törvényeket, és azt mondta, hogy olvassa, tanulmányozza és naponta gondlokozzon el ezeken, és akkor minden lépésében sikeres lesz.

Dávid is azt mondta, hogy öröm számára Isten Igéjét tanulmányozni. Azért volt Isten szíve szerint való ember, mert nagyon tisztelte Isten Igéjét. Isten egy pásztor-királyt akart, és mindig is azt akarja, hogy pásztorok uralkodjanak, hogy az uralkodóknak pásztor szívük legyen. Dávid ilyen volt: tanította, óvta, nevelte, szerette az embereket és érdekelte az emberek sorsa, szükséglete.

A 18.-ik fejezetben megismétli, hogy a lévítáknak nem lehet föld-örökségük, mert az Úr az ő örökségük.

Ez legyen a papok törvényes járandósága a néptől, azoktól, akik marhát vagy juhót áldoznak: adják a papnak a lapockát, az állát meg a gyomrot. Add neki gabonád, mustod és olajad első termését is, meg juhaidnak először lenyírt gyapját.

Isten a tizedet a sajátjának tartotta, és ez mindig mindenből a legelső tized volt.

Amikor később Éli lett a pap Izraelben, tudjuk, hogy neki nagyon kapzsi fiai voltak, és a nép által adott áldozatokból kihorgászták a legfinomabb húsokat, és ha az emberek ellenkeztek, akkor kiharancsolták őket onnan. A kapzsiságuk azt eredményezte, hogy az embereknek ellenérzéseik voltak az Istennek való áldozattal kapcsolatban. Éli nem fenytette meg őket, és ezért Isten nagyon keményen elbánt vele és fiaival is.

Mert őt választotta ki Istened, az ÚR, valamennyi törzsed közül, hogy ott álljon és szolgáljon az ÚR nevével áldva, ő és fiai minden időben.

Isten ismét megtiltja, hogy az ottani szokásokat kövessék:

Ha bemegy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne tanulj el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek.

Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző!

Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövendőmondó, se halottaktól tudakozódó.

Mert utálatos az ÚR előtt mindaz, aki ilyet cselekszik. Ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket is Istened, az ÚR.

Légy feddhetetlen Istened, az ÚR előtt!

A feddhetetlen azt jelenti, hogy teljesen az Úr felé fordulj, ne legyenek más isteneid az életedben. Ne legyen megosztva a szíved más dolgokkal, ne érdeklődj más dolgok iránt, csak egyedül Isten felé fordulj.

Mert ezek a nemzetek, amelyeket elűzöl, jelmagyarázókra és varázslókra hallgatnak, de neked nem engedi azt meg Istened, az ÚR.

Ezután egy próféciát olvashatunk Jézus Krisztussal kapcsolatban:

Prófétát támaszt atyádfiai közül Istened, az ÚR, olyant, mint én, őreá hallgassatok!

Egészen úgy, ahogyan kérted Istenedtől, az ÚRtól a Hóreben, az összegyülekezés napján, amikor ezt mondtad: Nem tudom tovább hallgatni Istenemnek, az ÚRnak a szavát, és nem tudom tovább nézni ezt a nagy tüzet, mert meghalok.

Akkor az ÚR így szólt hozzám: Jól mondtátok.

Prófétát támasztok nekik atyjukfiai közül, olyant, mint te. Az én ígéimet adom a szájába, ő pedig elmond nekik mindent, amit én parancsolok.

És ha valaki nem hallgat ígéimre, amelyeket az én nevemben mond, azt én felelősségre vonom.

Péter az Apcsel 3.-ik fejezetében kijelenti, hogy ez a prófécia Jézus Krisztusra vonatkozott. A zsidók ismerték Mózesnek ezt a próféciáját, és ezért várták is a

Messiásukat. Amikor Keresztelő Jánoshoz mentek megkérdezték tőle, hogy: „Te vagy az a próféta?“, és erre a próféciára utaltak. János pedig azt válaszolta, hogy nem én vagyok.

A mai zsidók továbbra is várják a Messiást, és azt mondják, hogy hamarosan el fog jönni. De azt mondták nekem, hogy a Messiás olyan lesz, mint Mózes, és ugyanerre a próféciára utalnak. Azt állítják, hogy ő nem lesz Isten fia. Ők egy zsidót várnak, aki képes lesz őket segíteni a Templom újjáépítésében és elhozza a békét számukra. Amikor egy ilyen ember megjelenik a színen, és felépíti nekik a templomot, mindnyájan ki fogják kiáltani őt messiásuknak.

Vannak más versek, amelyek Emánuelnek nevezik a Messiást, ami azt jelenti, hogy „Isten velünk van“, de a zsidók nem Isten Fiát várják, hanem egy embert. És az az ember rövidesen el is fog jönni Nyugat-Európából, szövetséget fog kötni a zsidó néppel, és segíteni fogja őket a Templom felépítésében, és ezért ők ki fogják kiáltani őt Messiásnak. Tragikus, hogy Izrael ezt a hamis vezetőt fogja Messiásként tisztelni.

Jézus azt mondta, hogy „az Atyám nevében jöttem, de nem fogadtatok be, és majd jönni fog egy másik a saját nevében, és őt befogadjátok.” Három és fél éven keresztül tart majd a szemfényvesztés, de miután újjáépítik a Templomot és elkezdik a mindennapos imáikat és áldozataikat, akkor eljön Jeruzsálembe az újjáépített Templomba, a szentek szentjébe, és miután megállítja az áldozatok felajánlását, kijelenti, hogy ő az isten, és követelni fogja, hogy istenként imádják őt.

Ekkor fognak rájönni a zsidók, hogy mennyire becsapta őket ez az ember, és hogy nem ő a Messiás. Akik ismerik az Írásokat, azok Jordániába fognak menekülni Petra sziklavárába, ahol Isten meg fogja tartani őket három és fél éven keresztül. Akik pedig nem menekülnek el, azoknak szörnyű üldöztetésben lesz részük.

Ha pedig egy próféta elbizakodottan olyan ígét mond az én nevemben, amelyet nem parancsoltam neki, vagy ha más istenek nevében szól, az a próféta haljon meg!

De gondolhatnád magadban: Miről ismerjük meg, hogy nem az ÚR mondott egy ígét?

Ha egy próféta az ÚR nevében mond egy ígét, de az nem történik meg, nem teljesedik be: azt az ígét nem az ÚR mondotta, hanem a próféta mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!

Annak ellenére, hogy igen egyszerű felismerni a hamis prófétát, mégis egyesek kimagyarazzák magukat. A Jehova Tanúi vezetői háromszor vagy négyszer is megprófétálták az Úr eljövetelét, de ennek ellenére a követőknek nincs annyi eszük, hogy felismerjék, hogy a New York-i vezetők hamis próféták.

Nagyon sajnálom azokat az embereket, akik minden ajtón bekopogtatnak a Jehova Tanui újságjával. Ezek az emberek nagyon őszinték, és sokszor arra gondolok, hogy bárcsak a keresztények lennének ennyire elszántak, mint ők. Ők őszintén követik Istent, de vezetőik szándékosan becsapták őket, mert az Igét nem véletlenül fordították hibásan. Bárcsak mindnyájan meglátnák Jézus Krisztus igazságát, kegyelmét, szeretetét, és csak Jézusban bíznának az üdvösség tekintetében, és nem a Jehovának ajánlott munkálkodásukban.

Péter egy újabb hamis prófétára utaló jelet is megemlíti a második levelének 2.-ik fejezetében: *benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban.* Ha bárki megpróbál mindenféle csellel, mesével, nyomás gyakorlásával arra bátorítani, hogy adakozzatok, adjatok sok pénzt, az egy hamis tanító. Egyesek mégis azt mondják, hogy ezek az emberek is sok jót tesznek a kereszténységért. Sajnos ez az állítás nem állja meg a helyét, mert amikor a végső elszámolásra kerül a sor, akkor Isten nem fogja elfogadni őket.

Isten nem értékeli azt, ha valaki így kezdi a mondanivalóját: „Ezt mondja az Úr...”, és aztán a saját szívéből szólva mondja a mondat többi részét.

Amikor Istened, az ÚR kiirtja azokat a népeket, amelyeknek a földjét neked adja Istened, az ÚR, és te birtokba veszed, és letelepszel városaikban és házaikban, jelöld ki három várost országodban, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul. Készíts hozzájuk utat, és oszd három részre országod határát, amelyet örökségül ad neked Istened, az ÚR. Hadd meneküljön oda minden gyilkos. Életben maradhat az oda menekülő gyilkos abban az esetben, ha nem szándékosan ölte meg embertársát, és nem gyűlölte azelőtt. Ha tehát valaki elmegy az erdőbe embertársával fát vágni, és favágás közben meglendül keze a fejszével, a vas lerepül a nyeléről, és úgy eltalálja embertársát, hogy az meghal, akkor meneküljön e városok egyikébe, hogy életben maradjon. Mert ha a vérboszuló rokon haragra lobbán, és üldözőbe veszi a gyilkost, utolérheti a hosszú úton, és megöli őt, pedig nem méltó a halálra, hiszen nem gyűlölte azt azelőtt. Ezért parancsolom meg neked, hogy jelöld ki három várost.

Viszont ezek a városok nem a szándékos emberölést elkövetett gyilkosok menedékei voltak.

A 9.-ik vers:

ha megtartod mindazokat a parancsolatokat, és megcselekszed, amit én ma parancsolok neked; ha szereted Istenedet, az URat, és az ő útjain jársz minden időben, akkor jelöld ki még három várost a mellé a három mellé,

A parancsolat tehát úgy szól, hogy szeresd az URat, és járj mindig az Ő útjain.

Ne mozdítsd el felebarátod határát, amelyet az elődök határoztak meg örökségedben, amikor örökölsz azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad birtokul.

Kis kőhalmokkal jelölték a földek határait, és ezek még manapság is láthatóak néhány helyen Izraelben.

Nem lehet elég egy tanú senkinek a bűne vagy vétke dolgában sem, bármilyen vétket követett is el. Két vagy három tanú szavával lehet érvényes egy ügy.

Ha valaki ellen hamis tanú áll elő, és törvénytelenséggel vádolja őt, akkor az a két ember, akinek pere van egymással, álljon az ÚR színe elé, a papok és a bírák elé, akik akkor hivatalban lesznek.

A bírák vizsgálják ki jól az ügyet, és ha hazudott a tanú, hazugságot vallott embertársa ellen, azt tegyétek vele, amit ő akart tenni embertársával. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!

Másszóval, a hamis tanu azt a büntetést kapta, amit az általa felhozott vád érdemelt.

A 20.-ik fejezetben:

Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és látsz lovakat, harci kocsikat és nálad nagyobb sereget, ne félj tőlük, mert veled lesz Istened, az ÚR, aki felhozott téged Egyiptomból.

Ezek az emberek nem voltak képzett harcosok, hiszen egyiptomi rabszolgák leszármazottai voltak. Azokban az időkben nem voltak sem harci lovaik, sem harci szekereik. A harci szekér legalább annyit tért, mint egy tank a jelenkori háborúban. Ezért, amikor meglátták, hogy jönnek a harci szekerek, akkor megijedtek tőlük. De az Úr azt mondta, hogy ne féljenek, mert Ő velük lesz.

Dávid ezt mondta a zsoltárokból: *Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy.* Isten jelenlétének tudata az egyik legjobb félelem eloszlató dolog a világon. Mennyire dicsőséges felismerés az, amikor rájövünk, hogy Isten velünk van a bajban! Én gyakran elfelejtem, hogy Isten velem van, és olyan jó ismét a tudatába kerülni annak, hogy „ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Amikor készültök az ütközetre, lépjen elő a pap, és beszéljen a néphez.

Ezt mondja nekik: Halld meg, Izrael! Ti most készültök megütközni ellenségeitekkel. Ne lágyuljon meg a szívetek, ne féljete, ne rettegjete, és ne rémüljete meg tőlük!

Mert Istendetek az ÚR veletek megy, harcol értetek ellenségeitek ellen, és megsegít benneteket.

A felügyelők pedig így beszéljenek a néphez: Van-e itt olyan ember, aki új házat épített, és még nem avatta fel? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki avassa fel azt, ha ő meghal a harcban.

Van-e olyan ember, aki szőlőt ültetett, de még nem vette hasznát? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye hasznát, ha ő meghal a harcban.

Vagy van-e olyan ember, aki eljegyzett egy leányt, de még nem vette el? Az menjen vissza a házához, nehogy másvalaki vegye azt el, ha ő meghal a harcban.

Azután még ezt is mondják meg az elöljárók a népnek: Van-e itt olyan ember, aki fél, és lány szívű? Az menjen vissza a házához, ne csüggedje el társainak a szívét a magáéhoz hasonlóan!

Mikor mindezek hazamentek, akkor a megmaradt emberek igen jó, odaszánt harcosok lehettek, mert nem volt semmi zavaró tényező az életükben. Nagyon helyes dolog volt hazaküldeni azokat, akik féltek, mert ha a harc közepette elkezdtek futni, akkor ennek hatására a többieket is megfertőzték félelemmel.

Ha egy város ostromára készülsz, szólítsd fel azt békés megadásra.

Ha békés megadással válaszol, és megnyitja előtted kapuit, akkor legyen az egész benne lakó nép adófizető szolgáddá.

De ha nem fogadja el a békét, hanem harcra kel veled, akkor zárd körül!

És ha kezdedbe adja Istened, az ÚR, akkor hányd kardélre a benne levő férfiakat mind.

De a nőket, a gyermekeket, az állatokat és mindazt a zsákmányt, ami a városban van, vedd birtokodba, és élvezd az ellenségtől elvett zsákmányt, amit neked adott Istened, az ÚR.

Így bánj mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, és nem az itt levő népek városai közül valók.

De az itt lakó népek városaiban, amelyeket Istened, az ÚR ad neked örökségül, ne hagyj életben egy lelket sem!

Irtsd ki őket mindenestül: a hettitákat, az emóriákat és a kánaániakat, a perizzieket, a hivvieket és a jebúsiakat, ahogyan megparancsolta neked Istened, az ÚR;

azért, hogy meg ne tanítsanak benneteket mindazoknak az utálatos dolgoknak az elkövetésére, amelyeket ők isteneik tiszteletére elkövetnek, és így ne vétkezzetek Istenetek, az ÚR ellen.

Sajnos a nép nem követte Isten utasításait, és nem írtotta ki ezeket a nemzeteket teljesen. Ezáltal ők maguk is megfertőződtek, és végül őket is kiűzte Isten a földről.

Ha egy várost hosszabb időn át tartasz körülzárva, és harcolsz ellene, hogy bevedd, ne pusztítsd ki a fákat, fejszét emelve rájuk! Egyél róluk, de ne vágd ki azokat, mert nem ember a mezőn levő fa, hogy az is ostrom alá kerüljön miattad. Csak azt a fát pusztítsd el és vágd ki, amelyről tudod, hogy nem gyümölcsfa. Abból építs ostromműveket az ellen a város ellen, amely harcban áll veled, míg csak el nem esik.

5 MÓZES 21-25. FEJEZET

A 21.-ik fejezetben:

Ha egy meggyilkolt embert találnak azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked birtokul, aki ott fekszik a mezőn, és nem lehet tudni, hogy ki ölte meg, akkor menjenek ki véneid és bíráid, és mérjék meg, milyen messze van a meggyilkolt a környező városoktól.

Amelyik város legközelebb van a meggyilkolthoz, annak a városnak a vénei fogjanak egy üszőt, amellyel még nem dolgoztattak, amely még nem húzott igát. Vigyék az üszőt a város vénei egy állandó vizű patakhoz, ahol nem művelik és nem vetik be a földet, és szegjék nyakát az üszőnek ott a pataknál.

Azután lépjenek elő a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki Istened, az ÚR, hogy szolgáljanak neki, és áldást mondjanak az ÚR nevével, és hogy az ő utasításuk szerint intézzenek el minden pert és minden testi sértést.

A meggyilkolthoz legközelebb eső város vénei mossák meg kezüket az üsző fölött, amelynek a nyakát szegték a pataknál.

Azután szólaljanak meg, és mondják: Nem a mi kezünk ontotta ki ezt a vért, és a szemünkkel sem láttuk.

Bocsáss meg, URam, népednek, Izráelnek, amelyet megváltottál, és ne tulajdonítsd az ártatlan vért népednek, Izráelnek! Így bocsánatot nyernek a vérért.

Te pedig úgy tisztítod meg magad az ártatlan vértől, ha megteszed, amit helyesnek lát az ÚR.

Ha háborúba vonulsz ellenséged ellen, és kezvedbe adja azt Istened, az ÚR, és foglyokat is ejtesz,

ha látsz a foglyok között egy szép termetű nőt, akit megkedvelsz, és feleségül akarsz venni,

akkor vidd be a házádba, és az nyírja le a haját, és vágja le a körmét.

Azután vesse le magáról azt a ruhát, amelyben foglyul ejtették, és lakjék a házában, de hadd sirassa apját és anyját egy hónapig, és csak azután menj be hozzá. Így légy a férje, ő pedig a feleséged.

Ha pedig később nem tetszik neked, bocsásd őt szabadon! Pénzért nem adhatod el, és ne bánj vele durván, hiszen a magadévá tetted.

Akkoriban a foglyokat általában eladták rabszolgának. De a volt feleségedet nem adhatod el pénzért.

Ha valakinek két felesége van, és az egyiket szereti, a másikat pedig gyűlöli, és ha fiút szül neki mind a szeretett, mind a gyűlölt, de a gyűlöltnek a fia az elsőszülött,

akkor - ha majd felosztja birtokát a fiai között - nem teheti elsőszülöttjévé a szeretett feleség fiát a gyűlöltnek a fiával szemben, aki elsőnek született,

hanem a gyűlölt feleség fiát kell elsősülöttnek elismernie, és annak kétszeres részt kell adnia mindenéből, mert férfierejének első termése az; őt illeti az elsősülöttségi jog.

Ha valakinek engedetlen és konok fia van, nem hallgat sem apjának, sem anyjának a szavára, és még ha megfenyítik, akkor sem hallgat rájuk, ragadja meg őt apja és anyja, vigyék ki a város véneihez a helység kapujába, és így szóljanak a város véneihez: Ez a fiú engedetlen és konok, nem hallgat a szavunkra, dorbézoló és részeges.

Akkor kövezzék azt halálra a város férfiai mind. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből! Az egész Izráel hallja meg ezt, és féljen!

Ha valaki főbenjáró vétket követ el, és kivégzik, ha fára akasztod, ne maradjon a holttest éjjelre a fán. Okvetlenül temesd el még azon a napon, mert átkozott Isten előtt az akasztott ember. Ne tedd tisztátalanná földedet, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül!

Ez azért érdekes, mert azt írja, hogy *átkozott Isten előtt az akasztott ember*. Pál azt írta, hogy Krisztus átok lett értünk, mert meg van írva, hogy átkozott az, aki fán függ. Pál erre a versre utal, megmutatván, hogy Krisztus azért lett átok értünk, mert magára vette a mi bűneinket, amikor keresztre feszítették. Isten átkát vette magára, mert Isten elátkozza a bűnt.

Ádám bűnbe esése Isten átkát vonta maga után, amely átok az emberekre és a földre is vonatkozott. Isten ezt mondta:

Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben!

Tövist és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed.

Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél.

Addig a pontig a föld önmagától termett, és csak le kellett szedni, és élvezni a gyümölcsöket.

Az átok az asszony számára a gyermekszülés fájdalma, a földnek pedig az, hogy töviset és bogáncsot fog teremni, a kígyó is megkapta a maga átkát, hogy egész életében porban csúszva kell közlekedjen.

Krisztus megváltott minket a törvény átkától, mert átok lett éretünk. Valójában a törvény átkozott meg minket, mert ha akkor éltem volna, akkor már eddig halálra köveztek volna.

A római katonák töviskoronát tettek Krisztus fejére: ez az átok jele volt.

A 22.-ik fejezetben láthatjuk, hogy akkoriban megbüntették azokat, akik nem siettek embertársaik segítségére.

Ne nézd el, ha embertársadnak a marhája vagy juha elcsatangol, ne menj el mellettük közömbösen, hanem tereld vissza embertársadhoz!

Ha pedig nem lakik hozzád közel az embertársad, vagy nem ismered őt, akkor helyezd el a jószágot a magad házábanál, és legyen nálad, amíg embertársad nem keresi; akkor add vissza neki!

Ezt tedd embertársad szamarával, ezt tedd a ruhájával, és ezt tedd minden elveszett holmijával, amelyet megtalálsz. Nem szabad közömbösen elmenned mellette.

Ne nézd el, ha embertársadnak a szamara vagy marhája kidől az úton. Ne menj el mellettük közömbösen, hanem segíts neki lábra állítani!

Nő ne viseljen férfiholmit, férfi se öltözzék női ruhába, mert utálja Istened, az ÚR mindazokat, akik ilyet tesznek.

Furcsa időket élünk, mert egyes férfiak nem elégednek meg azzal, hogy férfiak születtek, és nővé operáltatják magukat, vagy éppen nőnek öltöznek és kifestik magukat. Néha arra vágyom, hogy az Ótestamentumi időkben éljek..., mert ezek utálatosak az Úr szemében.

És mi van a női nadrágokkal? Semmi. Én még sosem viseltem ilyen női nadrágot, mert azt kifejezetten nőknek készítették.

Az egész a leszbikus és homoszexuális dolgok ellen szól, ezt érti ezalatt az Úr.

Ha útközben valamely fán vagy a földön madárfészket találsz, amelyben fiókák vagy tojások vannak, és az anya rajta ül a fiókákon vagy a tojásokon, ne vedd el az anyát a fiókákról.

Az anyát okvetlenül ereszd el, és csak a fiókákat fogd meg, hogy jó dolgod legyen, és hosszú ideig élj!

Ha új házat építesz, készíts korlátot a háztetőre, hogy vérontással ne szennyezd be házadat, ha valaki leesné róla.

Ne vess kétfélét szőlődbe, különben az elvetett mag is, meg a szőlő termése is mindenestül a szentély tulajdona lesz.

Ne szánts együvé fogott ökörrel és szamárral!

Ne öltözz olyan ruhába, amelyet gyapjúból és lenből szöttek egybe!

Készíts bojtokat felsőruhád négy sarkára, amellyel takarózol!

Ha valaki feleséget vesz, és bemegey hozzá, de azután meggyűlöli, és álnokul megvádolja, rossz hírét terjeszti, és ezt mondja: Feleségül vettem ezt a nőt, de amikor bementem hozzá, nem találtam szűznek, akkor fogja a lány apja és anyja a lány szüzességének a bizonyítékait, és vigyék a város véneihez a kapuba.

Mondja ezt a lány apja a véneknek: Feleségül adtam lányomat ehhez az emberhez, de meggyűlölte,

és most álnokul azzal vádolja, hogy nem találta szűznek a lányt, pedig itt vannak lányom szüzességének a bizonyítékai.

Abban az időben a nászéjszaka lepedőjét, amely a lány szüzességét bizonyította, a lány szülei megőrizték, és ha később a férfi tagadta a nő

házasság előtti szüzességét, akkor a szülők elővették a lepedőt, és kiterítették a vének előtt.

*A város vénei pedig fogják meg azt az embert, és büntessék meg.
Bírságot adják meg száz ezüstre, és adják azt a lány apjának, mert rossz híret
terjesztette egy izráeli szűznek. A nő maradjon a felesége, és nem szabad
elbocsátania egész életében.*

*De ha igaz volt a vád, és a lány nem volt szűz,
akkor vigyék a lányt apja házához, és kövezzék halálra a város
férfiai, mivel gyalázatot követett el Izráelben azzal, hogy paráználkodott apja
házában. Így takarítsd ki a gonoszt a magad köréből!*

*Ha rajtakapnak valakit, hogy férjes asszonnal hál, mindkettőjüknek meg kell
halniuk: a férfinak is, aki az asszonnal hált, meg az asszonnak is. Így takarítsd
ki a gonoszságot Izráelből!*

*Ha valaki a városban találkozik egy jegyben járó szűz leánnyal, és vele hál,
vigyétek ki mindkettőjüket annak a városnak a kapujába, és kövezzétek őket
halálra! A lányt azért, mert nem kiáltott a városban, a férfit pedig azért, mert
erőszakot követett el a más asszonnak. Így takarítsd ki a gonoszságot a magad
köréből!*

*De ha a mezőn találkozik egy férfi egy jegyben járó lánnyal, és megragadja a
férfi, és vele hál, akkor csak a férfinak kell meghalnia, aki vele hált.*

*A lányt azonban ne bántsátok, mert a lánynak nincs halálos vétke. Olyan dolog
ez, mint amikor valaki rátámad embertársára, és meggyilkolja azt.*

*Hiszen a mezőn találkozott vele; ha kiáltott is a jegyben járó lány, nem volt, aki
megszabadítsa.*

*Ha valaki egy el nem jegyzett szűz lánnyal találkozik, megragadja, és vele hál, és
rajtakapják őket,*

*akkor az a férfi, aki vele hált, adjon a lány apjának ötven ezüstöt, a lány pedig
legyen a felesége, mivel erőszakot követett el rajta; nem is szabad elbocsátania
egész életében.*

A 23.-ik fejezetben azokról olvashatunk, akik nem léphettek be a templomba:

Ne vegye el senki apja feleségét, és ne emelje fel apja takaróját!

Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez a zúzott heréjű, vagy kimetszett.

*Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez a kevert vérű, még a tizedik nemzedéke
sem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez.*

*Nem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez ammóni vagy móábi ember, még a tizedik
nemzedékük sem tartozhat az ÚR gyülekezetéhez, sohasem.*

*Mert nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, amikor kijöttetek Egyiptomból,
és mert felbérelték ellened Bálámot, Beór fiát, az arám-naharaimi Petórból, hogy
átkozzon meg téged.*

*De Istened, az ÚR, nem akarta Bálámot meghallgatni; sőt Istened, az ÚR,
áldásra fordította az átkot, mivel szeret téged Istened, az ÚR.*

Ne törődj békességükkel és javukkal soha, egész életedben!

*Ne utáld az edómiakat, mert testvéreid ők! Ne utáld az egyiptomiakat, mert jövevény voltak országukban!
Ezeknek a harmadik nemzedékben született fiai az ÚR gyülekezetéhez tartozhatnak.*

Nagyon gyakorlati tisztálkodási szabályok következnek, amelyeket nem szükséges elismételjek számotokra.
A 16.-ik verstől:

*Ne küldd vissza urához a rabszolgát, ha hozzád menekül urától!
Hadd lakjék közötted azon a helyen, amelyet választ magának városaid közül, ahol jó neki. Ne nyomorgasd őt!
Ne legyen szent helyeden parázna nő Izráel leányai közül, se parázna férfi Izráel fiai közül!
Ne vidd a parázna nő bérét, se a parázna férfi keresményét Istenednek, az ÚRnak a házába, semmiféle fogadalom címén, mert mindkettő utálatos Istened, az ÚR előtt.
Ne végy kamatot atyádfiától se pénz, se élelem, se más egyéb után, amit kamatra szokás adni!
Az idegentől vehetsz kamatot, de atyádfiától ne végy kamatot! Akkor megáld téged Istened, az ÚR minden vállalkozásodban azon a földön, ahová most bemégy, hogy birtokba vedd.
Ha fogadalmat teszel Istenednek, az ÚRnak, ne halogasd annak a teljesítését, mert úgyis számon kéri tőled Istened, az ÚR, és vétek fog terhelni.
Ha nem teszel fogadalmat, azzal nem vétkezel.
Vigyázz azért, hogy megtedd, amit kimondasz, ha önkéntes áldozatot fogadsz Istenednek, az ÚRnak, ahogyan azt megígéred.
Ha bemégy embertársad szőlőjébe, ehetsz szőlőt, ha megkívánod, és jóllakhatsz, de edénybe ne rakj!
Ha bemégy embertársad gabonája közé, szakíthatsz a kezeddal kalászokat, de sarlóval ne vágj embertársad gabonájából!*

Ha valaki feleségül vesz egy lányt, és férje lesz annak, de később nem találja kedvére valónak, mert valami ellenszenvet talál benne, akkor írjon válólevelet, adja azt az asszony kezébe, és úgy küldje el a házából.

Mi az amiért elválhat, mi a tisztátalanság? A rabbik egyik iskolája ezt a szüzességre értette, de ez nem igaz, mert ezzel az esettel már foglalkozott a törvény. Ezért ez egy nyitott kérdés, és volt olyan rabbi iskola, amely nagyon liberálisan kezelte ezt a kérdést, és azt mondta, hogy ha a feleség reggelire nem olyan tojásrántottát főzött, amilyent a férj szeret, akkor már ez is elég indok a válásra. Abban az időben a válás könnyen ment, mert csak annyit kellett leírni a férjnek, hogy: „Elválok tőled”, odaadta a kezébe, és már kész is volt.

Jézust ezzel a kérdéssel kapcsolatban próbára tették egy beugratós kérdéssel.

Ekkor farizeusok mentek oda hozzá, hogy kísértsék, és megkérdezték tőle: „Szabad-e az embernek bármilyen okból elbocsátania a feleségét?”

Ő így válaszolt: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és nővé teremtette őket?”

Majd így folytatta: „Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.

Úgyhogy már nem két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember azt el ne válassa.”

Erre azt mondták neki: „Akkor miért rendelte el Mózes, hogy aki elbocsátja a feleségét, adjon válólevelet neki?”

Jézus így válaszolt nekik: „Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy elbocsássátok feleségeket, de ez kezdettől fogva nem így volt.

Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.”

Isten eredeti terve az volt, hogy a férj-feleség kapcsolat egy életre szóljon. Ez Isten szándéka most is minden párkapcsolattal kapcsolatban. Jézus a törvény előtti időkre megy vissza és rámutat Isten eredeti szándékára. De mivel az ember kemény szívű volt, és nem tudta betölteni Isten ideális szándékát, ezért adta Isten a törvényben ezt a könnyítést.

Véleményem szerint vannak olyan házasságok, amelyeket az első pillanattól kezdve hiba volt megkötni. A fiataloknak gyakran nagyon téves elképzelésük van a házasságról. Pl. elegendem van otthon lakni, nem akarom a szülei parancsolgatását eltérni, elmenekülök, házasságot kötök, szabad akarok lenni stb. Gyorsan megragadják az első alkalmat, anélkül, hogy végiggondolnák értelmesen, hogy kit válasszanak házastársuknak.

Ha a srác jóképű, sikeres sportoló, akkor már bele is szerettem. De a fickó kemény és kegyetlen, és elfelejt otthon másképp viselkedni, nincs benne szeretet, gyengédség. A házasság már az első pillanattól kezdve rossz alapokon kötött. A fickó homokzsáknak használja a feleségét, és minden agresszióját rajta tölti ki.

Vajon Isten azt mondja, hogy „fiatal hölgyem, hibát követtél el, de most ebbe kell élni és egész életedben ennek a durva alaknak a homokzsákja kell legyen.” Nem hiszem, hogy Isten ezt akarja, nem hiszem, hogy a házasságot egy állandó terrornak tervezte. Isten azt mondta a feérjeknek, hogy „Úgy szeressétek feleségeket, mint Krisztus szerette az egyházat, és életét adta érte.”

Vannak olyan emberek, akiknek nagyon kemény szívük van Istennel szemben, és ezért nagyon silány házasságok lehetnek. Isten tudja, hogy nem minden ember tudja elérni az Ő ideálját, ezért adott lehetőséget a válás törvényén keresztül a házasságból való kilépésre. De tudnotok kell, hogy ez nem Isten legjobb alternatívája. Az első és legjobb szándéka minden ember számára az egy életre szóló házassági kapcsolat.

*Ha az elme egy házából, és egy másik emberhez megy feleségül,
de a másik férj is meggyűlöli, válólevelet ír neki, a kezébe adja, és elküldi a
házából, vagy ha meghal a második férj, aki feleségül vette,
akkor nem veheti újra feleségül az első férje, aki elküldte őt, mert az ő számára
tisztátalanná vált az asszony. Utálatos dolog az ilyen az ÚR előtt. Ne kövess el
ilyen vétket azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül!
Ha valaki új házas, ne vonuljon hadba, és ne vessenek rá semmiféle terhet.
Maradjon otthon kötelezettség nélkül egy évig, és örüljön feleségével, akit elvett.
Ne vegyen zálogba senki kézimalmot vagy felső malomkövet, mert életet venne
zálogba!*

A malomkövet a búza őrlésére használták, tehát ha elvetted tőlük, akkor oda a megélhetésük, mert nem tudnak kenyeret sütni.

*Ha valakit rajtakapnak azon, hogy elrabol egy embert testvérei, Izráel fiai közül,
és durván bánik vele, sőt eladja, az ilyen rabló haljon meg! Így takarítsd ki a
gonoszt a magad köréből!*

*Vigyázz arra, hogy a poklos kiütésnél gondosan megtartsd és megtegyed mindazt,
amire a lévita-papok tanítanak. Vigyázzatok, és úgy tegyetek, ahogyan
megparancsoltam nekik!*

*Emlékezz vissza, hogy mit tett Istened, az ÚR Mirjámmal útközben, amikor
kijöttetek Egyiptomból!*

*Ha kölcsönadsz valamit felebarátodnak, ne menj be a házába, hogy zálogot végy
tőle!*

*Állj meg kint, és az az ember, akinek kölcsönt adtál, maga vigye ki hozzád a
zálogot.*

*De ha nyomorult az az ember, ne feküdj le a zálogul vett ruhában,
hanem még naplemente előtt add vissza neki a zálogot, hogy a saját ruhájában
fekhessék le. Ő áldani fog téged, te pedig igaz leszel Istened, az ÚR előtt.*

Tehát semmi olyat ne tegyetek, ami miatt mások Isten segítségét kérhetik
ellened, mert aztán Isten rajtad fogja számonkérni azt.

*Ne zsákmányold ki a nyomorult és szegény napszámost, akár atyádfia, akár
jövevény, aki országodban, városaidban lakik.*

*Még aznap add meg a bérét, mielőtt lemegy a nap, mert nyomorult ő, és sóvárog
utána, és az ÚRhoz kiált miattad; téged pedig vétek fog terhelni.*

*Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az
apákért. Mindenkinek a maga vétkéért kell meghalnia!*

*Ne forgasd ki jogaiból a jövevényt és az árvát, és ne vedd zálogba az özvegy
ruháját!*

*Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban, de kiváltott onnan Istened, az
ÚR. Ezért parancsolom neked, hogy így cselekedj.*

*Ha learatod aratni valódat a mezőn, és ott felejtess egy kévét a mezőn, ne menj
vissza fölvenni. Legyen az a jövevényé, árváé és özvegyé. Így megáldja Istened,
az ÚR, kezéd minden munkáját.*

Ha levered olajfád termését, utána már ne szedegess, maradjon az a jövevénynek, árvának és özvegynek.

Ha leszüreteled szőlődet, utána már ne böngésszél, maradjon az a jövevénynek, árvának és özvegynek.

Emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptomban! Ezért parancsolom neked, hogy így cselekedj.

Ez egy kitűnő segélyprogram volt, mert a szegények mindig kimehettek a mezőre, és gyűjthettek maguknak a maradékból.

A 25.-ik fejezetben további érdekes szabályokat olvashatunk:

Ha viszály támad férfiak között, és törvény elé mennek, hogy ítélkezzenek fölöttük, és az igazat fölmentik, a bűnöst pedig elmarasztalják, akkor ha a bűnös verést érdemel, fektesse le a bíró, és veressen rá a jelenlétében annyit, amennyit a bűne miatt megérdemel.

De csak negyvenet verethet rá, többet nem, mert ha ennél több ütést méret rá, akkor szemed láttára gyalázzák meg atyádfiát.

Az ítélet száma a negyven, ezért legtöbbször csak 39 ütést mértek rájuk. Ennyire ítélték Jézus is.

Nyomatató ökörnek ne kösd be a száját!

Ha testvérek laknak együtt, és közülük az egyik meghal fiúgyermek nélkül, akkor az elhunytnak a felesége ne menjen hozzá idegen férfihoz. A sógora menjen be hozzá, és vegye feleségül mint sógora.

A születendő első gyermek viselje az elhunyt testvér nevét, hogy ne töröljék ki annak a nevét Izráelből.

De ha annak a férfinak nincs kedve elvenni a sógornőjét, akkor a sógornője menjen el a vénekhez a kapuba, és mondja ezt: A sógorom nem akarja fenntartani a testvére nevét Izráelben, nem akar engem elvenni.

A város vénei hívják oda a férfit, és beszéljenek vele. És ha állhatatosan azt mondja, hogy nincs kedve elvenni,

akkor lépjen oda hozzá a sógornője a vének szeme láttára, húzza le a sarut a férfi lábáról, köpje szembe, és ezt mondja: Így kell bánni azzal az emberrel, aki nem akarja építeni testvére háza népét!

És nevezzék őt és háza népét Izráelben sarutlannak.

Ne legyen tarsolyodban kétféle súlymérték, nagyobb és kisebb.

Abban az időben csak egyensúly-mérlegek voltak, és gyakran különböző súlyokat használta vásárláskor és eladáskor.

Ne legyen házadban kétféle véka, nagyobb és kisebb.

Pontos és hiteles súlymértéked, pontos és hiteles vékád legyen, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Mert utálatos az ÚR előtt, Istened előtt mindenki, aki ilyet tesz; mindenki, aki hamisan cselekszik.

Másszóval Isten azt akarja, hogy becsületesen bánjatok egymással.

Emlékezz arra, hogy mit tett veled Amálék népe útközben, amikor kijöttetek Egyiptomból, amikor találkozott veled útközben, és levágta azokat, akik elgyengülve hátramaradtak, mert fáradt és kimerült voltál, az pedig nem félt az Istentől. Ha majd megadja neked Istened, az ÚR, hogy nyugodtan lehetsz a körülötted levő összes ellenségedtől azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked örök birtokul, akkor töröld el Amálék emlékét is az ég alól. El ne felejtsd!

Eljött az idő Izrael történelmében, amikor Sámuel azt parancsolta Saulnak, hogy teljesen pusztítsa ki Amálékot, és ne hagyjon senkit és semmit életben, még az állatokat sem.

Amálék a testet jelképezi a Bibliában, és Isten arra utasít minket, hogy a testünk vágyait teljesen töröljük el, ne hagyjunk semmiféle maradékot se belőle, mert ahol maradékot hagyunk, ott nagy bajba kerülünk.

Saul látta, hogy az állatok egy része erős, egészséges, és csak a betegeket írtotta ki. Ugyanakkor Agágot, a királyt is életben hagyta. Amikor visszatért a csatából, és az öreg Sámuellel találkozott, azt mondta neki Saul:

Amikor Sámuel Saulhoz érkezett, ezt mondta neki Saul: Az ÚR áldottja vagy te! Teljesítettem, amit az ÚR meghagyott.

Sámuel azonban megkérdezte: Akkor mi az a juhbégetés, amely a fülemben jut, és az a marhabögés, amit hallok?

Saul ezt felelte: Az amálékiaktól hozták azokat, mert megkímélte a nép a legszebb juhokat és marhákat, hogy Istenednek, az ÚRnak áldozza. De a többit kiirtottuk.

...

Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!

Olyan az engedetlenség, mint a varázslás vétke, és az ellenszegülés, mint a bálványimádás. Mivel te megvetted az ÚR igéjét, ő meg elvetett téged, és nem leszel király!

Az 5Mózesben Isten elrendelte, hogy ki kell írtani az amálékiakat, és amikor eljött az idő, akkor Saul ezt nem tette meg.

Tudjátok, hogy ki volt az utolsó amáléki a Bibliában? Eszter könyvében Hámán, aki összeesküvést tervezett, hogy minden zsidót kiirtson.

Láthatjuk, hogy ha nem engedelmeskedünk Istennek, és nem pusztítjuk ki teljesen a testünk kívánságait, akkor azok visszaütnek, és megpróbálnak elpusztítani minket.

Ezért rendelte el Isten, hogy minden amálékot kiirtsanak. Saul nem tette meg, és mindez majdnem a zsidó nép kiirtását eredményezte, mert Hámán már ki is tüzte a napot erre, és csak Isten csodálatos közbenjárása következtében Eszternek köszönhetően menekültek meg a zsidók.

5 MÓZES 26-29. FEJEZET

Mózes tovább folytatja azoknak a feltételeknek a felsorolását, amelyeknek betartása az Igéret földjének áldásait jelenti majd a nép számára. Izrael gyermekeinek szövetsége Istennel a törvénnyel szembeni engedelmességtől függött, és a nép cselekedetein és a törvény megtartásán alapult.

Mózes előrejelezte, hogy nem fogják megtartani a törvényt, Isten ezt előre tudta. Ezért a továbbiakban olvashatunk a bukásuk miatt bekövetkező átkok és tragédiák előrejelzéséről.

Isten később egy új szövetséget kötött az emberrel, amely többé nem a törvénnyel szembeni engedelmességtől függ. Amikor Jézus a tanítványokkal vacsorázott: *vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: „E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki.*

Ezt az új szövetséget Isten Jézus Krisztus munkáján keresztül kötötte az emberrel. Ebben annyi az ember szerepe, hogy el kell higgye, hogy Jézus Krisztus az ő bűneiért halt meg, és így Isten minden áldásában részesülhet.

Ha még mindig a törvény alatt élénk, akkor ugyanolyan átokban részesülnék, mint Izrael gyermekei, mert a törvény senkit sem tudott megigazítani, csak egyszerűen az eljövendő jobb szövetségre mutatott előre.

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy én az Új szövetségen keresztül lehetek kapcsolatban vele Jézus Krisztuson keresztül, és így Isten megáldott – de nem azért, mert saját magam igaz lennék, vagy jót cselekednék, hanem azért mert egyszerűen hiszek Jézus Krisztusban, aki lemossa minden bűnömet, és bennem munkálkodik, mert átadom neki az életemet. Ennek következtében aztán Ő adja nekem az erőt és a képességet ahhoz, hogy olyan életet éljek, amely kedves az Atya szemében.

Amikor az izraeliek belépnek az Igéret földjére nem gyűjthetnek maguknak semmilyen termésből a harmadik év kezdetéig, csak vetni szabadott, és aztán otthagyni a termést.

Amikor bemégy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked örökségül, birtokba veszed azt, és letelepszel rajta, akkor vedd a föld termésének a legjavát, amelyet behordasz földedről, melyet Istened, az ÚR ad neked; tedd egy kosárba, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt Istened, az ÚR, hogy ott lakják az ő neve.

Menj el a paphoz, aki abban az időben szolgálatban lesz, és ezt mondd neki: Vallást teszek ma az ÚR Isten előtt, hogy bejöttem arra a földre, amelyet esküvel ígért az ÚR atyáinknak, hogy nekünk adja.

Az első termést az Úr elé kellett vinni, és ezzel elismerni, hogy Isten hűségesen megtartotta az ígérését.

Te pedig ezt mondd Istenednek, az ÚRnak a színe előtt: Bolyongó arámi volt az őszám, aki lement Egyiptomba, és jövevény volt ott kevesedmagával, de nagy, erős és hatalmas néppé lett ott.

Jákobot aráminak, azaz szíriainak nevezi, aki néhány emberrel Egyiptomba ment, és 400 év alatt Isten hatalmas nemzetté növelte őket.

Az egyiptomiak azonban rosszul bántak velünk, nyomorgattak, és kemény rabszolgamunkát végeztettek velünk.

Akkor az ÚRhoz, atyáink Istenedhez kiáltottunk segítségért, az ÚR pedig meghallotta szavunkat, és meglátta nyomorúságunkat, gyötrelmünket és sanyarú sorsunkat.

És kihozott bennünket az ÚR Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy félelmet keltő jelek és csodák között.

Azután behozott bennünket erre a helyre, és nekünk adta ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet.

Azért hoztam most ide a föld termésének a legjavát, amelyet te adtál nekem, URam! Így tedd azt oda Istenednek, az ÚRnak színe elé, és borulj le Istenednek, az ÚRnak színe előtt.

Azután örvendezz mindannak a jónak, amit Istened, az ÚR ad neked és házad népének, örvendezz a lévitával és a nálad lakó jövevényel együtt!

Isten arra inti őket, hogy örvendezzenek, mert szereti az örvendező embereket. Mi, keresztények kellene legyünk a legboldogabb emberek a föld színén. Miféle bizonyoságtétel az Isteneről, ha az ő népe mindig depressziós, mindig nyomott hangulatban van, savanyú képpel járkál a világban? Isten örömmel teli népet szeretne.

Amikor a harmadik esztendőben, a tizedadás évében hiánytalanul megadod egész termésednek a tizedét, és odaadod a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek és lakjanak jól lakóhelyeiden, akkor ezt mondd Istenednek, az ÚRnak színe előtt: kivittem házamból a szent tizedet, oda is adtam a lévitának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, egészen a tőled kapott parancs szerint. Nem szegtem meg, és nem felejtettem el egyetlen parancsodat sem.

Nem ettem belőle gyászomban, nem voltam tisztátalan, amikor kivittem, és nem adtam belőle halottnak. Hallgattam Istenednek, az ÚRnak szavára, és mindent úgy tettem, ahogyan megparancsoltad.

Tekints le szent lakóhelyedről, a mennyből, és áldd meg népedet, Izráelt és azt a földet, amelyet nekünk adtál, ahogyan esküvel ígérted meg atyáinknak; ezt a tejjel és mézzel folyó földet.

Azt parancsolja a mai napon Istened, az ÚR, hogy teljesítsd ezeket a rendelkezéseket és döntéseket. Tartsd meg, és teljesítsd azokat teljes szívvel és lélekkel.

Te ma azt kívánod az ÚRtól, hogy ő a te Istened legyen, mert te az ő útjain jársz, megtartod rendelkezéseit, parancsolatait és döntéseit, és hallgatsz a szavára.

Az ÚR pedig azt kívánja ma tőled, hogy légy az ő tulajdon népe, ahogyan megmondotta neked, megtartván minden parancsolatát.

Akkor az általa teremtett összes nép fölé emel, hogy dicséretes, hírneves és tisztelt légy. Istenednek, az ÚRnak a szent népe leszel, ahogyan megígérte.

A 27.-ik fejezetben:

Ezután Mózes, Izráel véneivel együtt, ezt parancsolta a népnek: Tartsátok meg mindazokat a parancsokat, amelyeket ma parancsolok nektek.

Ha majd átkeltek a Jordánon arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, állíts fel nagy köveket, és meszeld be azokat.

Írd fel rájuk ennek a törvénynek minden igéjét, amikor átkelsz, hogy bemenj arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked; a tejjel és mézzel folyó földre, ahogyan megígérte neked az ÚR, atyáid Istene.

Amikor átkeltek a Jordánon, állítsátok fel az Ébál hegyén ezeket a köveket, ahogyan ma parancsolom nektek, és meszeljétek be azokat.

Építs ott oltárt Istenednek, az ÚRnak; az oltár köveit ne vassal faragd ki.

Termésköből építsd Istenednek, az ÚRnak az oltárát, és mutass be azon égőáldozatokat Istenednek, az ÚRnak.

Mutass be békeáldozatot is, edd azt meg ott, és örvendezz Istenednek, az ÚRnak színe előtt!

Írd rá a kövekre ennek a törvénynek minden igéjét tisztán és világosan!

Amikor Isten először rendelte el, hogy oltárt építsenek neki, akkor még földből emelték azokat. Isten mindig azt kérte, hogy az Ő imádatának helye egyszerű legyen és természetes, Ő sosem akarta, hogy cifra helyeket építsenek neki. Miért? Mert, amikor egy ilyen helyre belépsz, akkor az elméd a hely cifraságával, lenyűgöző voltával fog törődni, és az építészet, szobrászat szépségében fogsz gyönyörködni. Isten nem akarja, hogy elterelje valami a figyelmedet az istentisztelet alatt, hanem azt szeretné, hogy a hely egyszerű legyen, anélkül, hogy felhívna magára a figyelmet.

Ezért kérte itt, hogy a köveket ne faragják ki, csak egyszerűen egész kövekből építsék fel az oltárt. Ezen kellett égőáldozatot bemutatni, amely felajánlása azt jelképezte, hogy az életemet Istennek adom át. A békeáldozatok pedig az Istennel való közösséget jelentették.

Ha átkeltek a Jordánon, a Garizim hegyén ezek álljanak fel, hogy megáldják a népet: Simeon, Lévi és Júda, Issakár, József és Benjámín.

Az Ébál hegyén pedig ezek álljanak fel, hogy átkot mondjanak: Rúben, Gád és Ásér, Zebulon, Dán és Naftáli.

A két hegy között a Sechem völgye található, itt volt a nép a többi része. A bal oldalukon, kb. 1000 méter magasan van a Garizim hegy, és jobb oldalon pedig az Ébál hegye tornyosul ugyanolyan magasan a völgy fölött. Ezekről a hegyekről kiáltották le az áldásokat és az átkokat a völgybe, és mindegyikre rámondta az egész nép, hogy ámen. Nagy élmény lehetett, amelyet nem lehetett hamar elfelejteni.

Átkozott az, aki mesterember keze munkájával faragott, vagy öntött bálványt készített, amit utál az ÚR, és azt titokban felállítja! Az egész nép pedig mondja rá: Ámen!

A fejezet további részében olvashatjuk a többi átkot is.

A 28.-ik fejezetben:

Ha engedelmesen hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok neked, akkor a föld minden népe fölé emel téged Istened, az ÚR.

Rád szállnak mindezek az áldások, és kísérenek téged, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára.

Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn.

Áldott lesz méhed gyümölcse, termőfölded gyümölcse és állataid ivadéka, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Áldott lesz kosarad és sütőteknőd.

Áldott leszel jártodban-keltedben!

Vereséggel sújtja az ÚR ellenségeidet, ha rád támadnak: egy úton vonulnak föl ellened, de hét úton menekülnek előled.

Áldást bocsát az ÚR csûreidre és minden vállalkozásodra, és megáld azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Az ÚR a maga szent népévé emel téged, ahogyan megesküdt neked, ha megtartod Istenednek, az ÚRnak a parancsolatait, és az ő útjain jársz.

A föld valamennyi népe látni fogja, hogy az ÚR nevéből neveznek, és félnek tőled.

Bővülködővé tesz téged az ÚR méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében azon a földön, amelyről megesküdt az ÚR atyáidnak, hogy neked adja.

Megnyitja az ÚR gazdag kincsházát, az eget, és idejében ad esőt földedre, és megáldja kezéd minden munkáját. Te kölcsönadsz a többi népnek, de te nem szorulsz kölcsönre.

Elsővé tesz téged az ÚR, nem utolsóvá, mindig fölül leszel, és nem alul, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a parancsolataira, amelyeket ma megparancsolok neked, hogy megtartsd és teljesítsd azokat, és ha nem térsz el se jobbra, se balra azoktól az ígéktől, amelyeket ma megparancsolok neked, nem jársz más istenek után és nem szolgálsz azoknak.

Isten összes áldása azon múlt, hogy megtartják-e azt, amit Isten kér tőlük.

De ha nem hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha nem tartod meg, és nem teljesíted minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma megparancsolok neked, akkor rád szállnak mindezek az átkok, és kísérni fognak téged:

Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn.

Átkozott lesz kosarad és sütőteknőd.

Átkozott lesz méhed gyümölcse és termőfölded gyümölcse, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Átkozott leszel jártodban-keltesben.

Átkot, zűrzavart és fenyegető veszélyt bocsát rád az ÚR minden vállalkozásodban, amelybe belefogsz, úgyhogy hamarosan elpusztulsz, és elveszel gonosz cselekedeteid miatt, mivel elhagytál engem.

Dögvészt hoz rád az ÚR, míg ki nem pusztít arról a földről, ahova bemegy, hogy birtokba vedd azt.

Megver az ÚR sorvadással, lázzal és gyulladással, forrósággal és szárazsággal, aszályal és gabonarozsdával. Üldözni fognak, míg ki nem pusztulsz.

Fejed fölött az ég olyan lesz, mint az érc, alattad a föld pedig olyan, mint a vas.

Eső helyett homokot és port ad földedre az ÚR, az égből száll rád, míg el nem pusztulsz.

Vereséggel sújt téged az ÚR ellenségeid előtt. Egy úton vonulsz föl ellenük, de hét úton menekülsz előlük. Elrettentő példa leszel a föld minden országának.

Holttested az ég összes madarainak és a föld állatainak az eledele lesz, és nem lesz, aki elriassza őket.

Megver az ÚR egyiptomi fekéllyel, keléssel, viszketegséggel és rühességgel, amelyekből nem tudsz kigyógyulni.

Megver az ÚR tébolyodással, vaksággal és elmezavarral.

Déli napfényben is tapogatózni fogsz, ahogyan a vak tapogatózik a homályban.

Nem leszel szerencsés utaidon, sőt elnyomott és kifosztott leszel mindenkor, és nem segít rajtad senki.

A továbbiakban Isten folytatja az átkok felsorolását, amelyek akkor érik őket, ha nem fogják megtartani a parancsolatait, ha elfordulnak Tőle, és más isteneket imádnak és szolgálnak.

Isten alaptörvényeit tanulmányozzuk most, és fontos, hogy ennek tudatába legyünk. Egy másik Irás szerint, amely Isten törvényéről szól:

Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatukra van a nemzeteknek.

Ha egy nemzet igazságra alapozza a létét, és Istent helyezi élete középpontjába, Istent elismerve és imádva, azt a nemzetet Isten bőségesen megáldja. Ez volt az Egyesült Államok alapító atyjának fejében is, amikor a nemzetet megalapították. Azt akarták, hogy egy olyan nemzetet hozzanak létre, amelyben szabadon tisztelhetik Istent, és az emberek életében és szívében ott lakozik Ő mindörökké.

Az volt a szándékuk, hogy állandóan az emberek tudatában tartsák Istentől való függőségüket.

Az így magalapított nemzetet Isten nagyon megáldotta, és így megerősödött a föld nemzetei között. Ma ezen áldásoknak az előnyeit élvezzük, hisz az alapító atyáink még a pénzermékre is azt nyomtatták rá, hogy „Istenben bízunk”.

De most, a jólét közepette olyan emberek vannak a kormányban, akik nem hiszik, hogy Isten a nemzet része kellene legyen. Ezeket az embereket a humanisztikus filozófiák uralják, akiknek a materializmus az istenük. Ezért Istent ki akarják törölni a nemzet tudatából. Ők nemcsak a kormányt tartják ellenőrzésük alatt, hanem a főbb médiacsatornákat is.

Kitiltották az imádkozást, a Bibliát az állami iskolákból, és végül a karácsony biblikus megünneplését is. Még a karácsonyi szünet elnevezést is meg kellett változtatni.

Nemzetünk erős és hatalmas, de óriási lépésekkel halad a pusztulás felé. Azokat a dolgokat, amelyek naggyá tettek és erőssé, most elkezdjük kiüldözni a nemzet életéből. És ahogy Isten megáldotta a nemzetünket, mert Őt helyeztük a nemzeti életünk középpontjába, ugyanúgy elkezdjük megtapasztalni az átkokat, mert nekifogtunk kiüldözni Őt az életünkből. Ezek az átkok csak növekedni fognak.

A szomorú dolog az, hogy mi az ősatyáink által létrehozott előnyöket élvezzük, mert ők előrelátó módon Istent helyezték a nemzet tudatának középpontjába. A Legfelsőbb Bíróság döntése alapján a homoszexuálisok minden iskolában külön termet kaphatnak, és propagálhatják a saját életvitelüket. Ugyanez a Legfelsőbb Bíróság viszont azt is elrendelte, hogy az iskola területén belül a gyermekek nem találkozhatnak azért, hogy Bibliát tanulmányozzanak, vagy a Bibliáról beszéljenek. És még mindig az van írva a pénzeinkre, hogy „Istenben bízunk.” Milyen képmutató tud lenni egy nemzet!

Alapvető törvény: ha egy nemzet Istent követi, az a nemzet áldott lesz, ha nem követi Istent, akkor átkozott lesz. Azért imádkozom, hogy Isten egy nemzeti ébredést hozzon el, mert szerintem ez az egyetlen reménye ennek a nemzetnek.

A 37.-ik versben:

Borzadva, példabeszédben, maró gúnnyal fognak emlegetni azok a népek, amelyekhez elhajt téged az ÚR.

Ez meg is történt a zsidókkal, mert amikor a többi nemzetek közé széledtek szét, akkor azok elborzadva, gúnyosan emlegették őket, és gyakran még ok nélkül is utálták őket. Mindez azért történt, mert nem tartották meg Isten parancsolatait.

A 45.-ik vers:

*Rád szállnak mindezek az átkok, üldöznek és kísérik téged, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál Istenednek, az ÚRnak a szavára, nem tartottad meg parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket megparancsolt neked.
Intő jel és csoda gyanánt lesznek azok rajtad és utódaidon mindenkor.
Nem szolgáltál Istenednek, az ÚRnak örömmel és jó szívvel, amikor bőven volt mindened.*

Milyen szomorú és tragikus, hogy amikor Isten olyan sok mindent adott nekünk, akkor is panaszkodunk és morgolódunk. Isten nagyon megáldott minket, de mégis panaszkodunk, mert az új százdolláros bakancsunk szorít, és be kell törjünk. De mit gondolhatnának erről a szegény kambodzsaiak, akiknek még cipőjük sincsen, vagy a leprások, akiknek még lábuk sincsen.

Nagyon sok mindenünk van, amiért hálásak kellene legyünk, és örömmel kellene szolgáljuk Istent a szívünk teljes boldogságával, mert Isten az örömteli szolgálatot szereti. Nem akarja, hogy morgolódva szolgálj Ót, ha nem tudod panasz nélkül megtenni ezt, akkor ne adj neki semmit, mert ez megbántja Istent.

Ezért nem kérünk senkit semmire itt a Calvary-ban, mert Istennek nincs szüksége semmiféle kicsikart szolgálatra. Bármit teszel érte, örömmel tedd, vagy ne tedd egyáltalán. Ezért várjuk meg, hogy az emberek hozzánk jöjjenek, és megkérdezzék, hogy hogyan szolgálhatják az Urat. Sohasem keressük mi az embereket azért, hogy munkát végezzenek itt a Calvary-ban, mert nem akarjuk, hogy nyomás hatására döntsétek. Az Úrnak való szolgálat a ti szívetekből, a ti vágyatokból kell táplálkozzon.

Nem szolgáltál Istenednek, az ÚRnak örömmel és jó szívvel, amikor bőven volt mindened.

Éhezve és szomjazva, mezítelenül és mindent nélkülözve szolgálsz majd ellenségeidnek, akiket rád bocsát az ÚR. Vasigát tesz a nyakadra, míg el nem pusztít téged.

Rád hoz majd az ÚR messziről, a föld széléről egy nemzetet, amely lecsap rád, mint a saskeselyű, olyan nemzetet, amelynek a nyelvét nem érted, vad tekintetű nemzetet, amely nem kíméli az öreget, és nem kegyelmez a gyermeknek sem.

Megeszi állataid ivadékát és termőfölded gyümölcsét, amíg ki nem pusztulsz. Nem hagy semmit gabonádból, mustodból és olajodból, teheneid elléséből és juhaid szaporulatából, míg tönkre nem tesz téged.

Ostrom alá veszi minden városodat, míg le nem omlanak egész országodban a magas és erős kőfalak, amelyekben bízol. Ostromolni fogja minden városodat egész országodban, amelyet Istened, az ÚR adott neked.

Megeszed méhed gyümölcsét, fiaidnak és leányaidnak húsát, akiket ad neked Istened, az ÚR; az ostrom és szorongatás idejében, amikor szorongat ellenséged.

Ez a szörnyű átok is beteljesedett, olvashatunk egyik ilyen esetről a Királyok második könyvének hatodik fejezetében.

A 58.-ik verstől:

Ha nem tartod meg és nem teljesíted ennek a törvénynek minden igéjét, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben, és ha nem féled Istenednek, az ÚRnak dicsőséges és félelmes nevét,

akkor az ÚR csodálatos csapásokat küld rád és utódaidra; nagy és tartós csapásokat, rosszindulatú és tartós betegségeket.

Rád hozza Egyiptom minden baját, és rád ragad mindaz, amitől irtózol.

Mindenféle olyan betegséget és csapást is hoz rád az ÚR, amelyek nincsenek megírva ebben a törvénykönyvben, míg csak ki nem pusztulsz.

És bár olyan sokan voltatok, mint az égen a csillag, mégis kevesen maradtok meg, mert nem hallgattatok Isteneteknek, az ÚRnak a szavára.

És ahogyan örömet lelte az ÚR abban, hogy jót tehetett veletek, és megszorított benneteket, ugyanúgy leli majd örömet abban is az ÚR, hogy tönkretesz és kipusztít benneteket. Kigyomlálnak benneteket arról a földről, ahova bementek, hogy birtokba vegyétek.

Szétszór téged az ÚR az összes népek közé, a föld egyik végétől a föld másik végéig, ott szolgálsz majd más isteneknek, akiket nem ismertél sem te, sem atyáid: fának és kőnek.

De még azok közt a népek közt sem pihenhetsz meg, nem lesz egy talpalatnyi nyugvóhelyed sem. Rettegő szívet, szomorú szemet és csüggedt lelket ad neked ott az ÚR.

Hajszálon függ az életed, riadozni fogsz éjjel-nappal, és nem bízatsz abban, hogy életben maradsz.

Reggel azt mondd: Bárcsak este volna! Este meg azt mondd: Bárcsak reggel volna! Mert rettegés tartja fogva szívedet amiatt, amit látnod kell.

A 29.-ik fejezetben Isten folytatja a szövetség leírását:

Ezután összehívta Mózes az egész Izráelt, és ezt mondta nekik: Saját szemetekkel láttátok, hogy mi mindent cselekedett az ÚR Egyiptom földjén a fáraóval, összes szolgájával és egész országával.

Saját szemetekkel láttátok a nagy próbatételeket, azokat a nagy jeleket és csodákat.

Csak értelmes szívet, látó szemet és halló fület nem adott nektek az ÚR máig sem.

Pedig negyven évig vezettelek benneteket a pusztában, és nem szakadt le rólatok a ruha, a lábatokról sem szakadt le a saru;

kenyeret nem ettetek, bort és szeszes italt sem ittatok, hogy megtudjátok: én, az ÚR vagyok a ti Istenetek.

Mózes azt mondja, hogy hiába láttátok ezeket az Isten által megtett dolgokat, mert már megszoktátok, és nem is látjátok őket. Nem látjátok, hogy negyven év

alatt még a cipőtök sem ment tönkre, a ruháitok is jó még mindig? Nem is vetettetek, és Isten mégis gondoskodott rólatok?

Amikor elérkeztek erre a helyre, kivonult ellenünk Szíhón, Hesbón királya és Óg, Básán királya, hogy megütközzék velünk, de megvertük őket.

Elvettük országukat és odaadtuk örökségül a rúbeniaknak, a gádiaknak és a Manassé törzse felének.

Tartsátok meg azért ennek a szövetségnek az ígét, és teljesítsétek azokat, hogy boldoguljatok minden dolgotokban.

A bővülködésük közvetlenül kapcsolódott az Isten parancsolatainak megtartásához.

Ti ma mindnyájan az ÚRnak, Isteneteknek a színe előtt álltok, törzsfőitek, véneitek, felügyelőitek és minden izráeli férfi,

gyermekeitek, asszonyaitok és a táborodban levő jövevények, még a favágók és vízfordók is,

hogy elkötelezd magad Istenednek, az ÚRnak átokkal is fenyegető szövetségére, amelyet a mai napon köt veled az ÚR, a te Istened.

Ma a maga népévé emel téged, ő pedig Istened lesz, ahogyan megígérte neked, és ahogyan megesküdt atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

De nemcsak veletek kötöm ezt az átokkal is fenyegető szövetséget, azokkal, akik ma itt vannak velünk, és itt állnak Istenünknek, az ÚRnak a színe előtt, hanem azokkal is, akik ma nincsenek itt velünk.

Ti tudjátok, hogyan laktunk Egyiptomban, és hogyan vonultunk át a népek között, hiszen nektek kellett átvonulnotok.

Láttátok förtelmes bálványait, amelyek fából és kőből, ezüstből és aranyból vannak.

Ne legyen azért köztetek olyan férfi vagy nő, nemzetség vagy törzs, amelynek a szíve ma elfordul az ÚRtól, Istenünktől, és elmegy, hogy szolgáljon e népek isteneinek. Ne legyen köztetek mérget és ürmöt termő gyökér!

Ezért ha valaki hallja ennek az átoknak az ígét, és áldásban bizakodva ezt mondja: jó sorom lesz akkor is, ha megátalkodott szívvel élek! Pedig emiatt elpusztul az öntözött föld a kiszáradttal együtt.

Az ÚR nem fog megbocsátani, sőt fölgerjed az ÚR haragos indulata az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, ami meg van írva ebben a könyvben. Még a nevét is eltörli az ÚR az ég alól.

Szörnyű, amikor valaki ismeri Isten Igéjét, és aztán a saját szívében az Ige ellen fordul. Amikor Isten szava azt mondja, hogy nem menekülhetsz az Ő haragja ellen, és te azt gondolod, hogy ez nem rám vonatkozik. Az emberek gyakran mosolyognak magukban, amikor Isten kijelenti az átkot, mert azt gondolják, hogy az nem fog megtörténni velük.

A Zsidó levélben olvashatjuk: *hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel.* Valójában nincs menekvés. Isten Igéje beteljesül, ne áltassátok magatokat.

Ne tévelyegjetelek: Istent nem lehet megcsúfolni. Mégis vannak olyanok, akik csúfolódnak vele.

A 23.-ik versben:

megkérdezik tehát majd mindazok a népek: Miért bánt el így az ÚR ezzel az országgal, és miért lángolt fel ilyen nagyon haragja ellene?

Akkor így felelnek majd rá: Azért, mert elhagyták az ÚRnak, atyáik Istenének a szövetségét, amelyet akkor kötött velük, amikor kihozta őket Egyiptomból, és más isteneket kezdtek tisztelni és imádni, olyan isteneket, akiket nem ismertek, akik nem hozzájuk tartoztak.

Ezért haragra gerjedt az ÚR ez ellen az ország ellen, és ráhozta mindazt az átkot, amely meg van írva ebben a könyvben.

Lángoló haragjában és nagy felháborodásában kitepte őket földjükből az ÚR, és eldobta őket más földre. Így van ez ma is.

A titkok az ÚR-éi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké, hogy teljesítsük ennek a törvénynek minden ígését.

5 MÓZES 30-34. FEJEZET

A 30.-ik fejezet:

Amikor majd beteljesednek rajtad az áldásnak és az átoknak mindezek az igéi, amelyeket eléd adtam, és megszívleled mindazok közt a népek közt, amelyekhez elűzött Istened, az ÚR, és ha megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz, és fiaiddal együtt teljes szívvel és teljes lélekkel hallgatsz a szavára, egészen úgy, ahogyan ma megparancsolom neked, akkor jóra fordítja sorsodat Istened, az ÚR, könyörül rajtad, és újra összegyűjt minden nép közül, amelyek közé elszórt Istened, az ÚR. Ha az ég széléig űzött is el Istened, az ÚR, még ott is összeszed, onnan is elhoz, és bevisz téged Istened, az ÚR arra a földre, amely atyáid birtoka volt, és te is birtokba veszed, jót tesz veled, és jobban megszorít mint atyáidat.

Máté evangéliumának 24.-ik fejezetében a 31.-ik versben olvashatjuk ezt a próféciát Jézusról, és megtudjuk, hogy ez akkor fog bekövetkezni, amikor Ő dicsőségben visszatér:

És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.”

Ezek a kiválasztottak nem az egyház tagjai, ahogyan egyesek azt állítják, hogy az egyház benne lesz a Nagy Nyomorúság idejében, hanem Izrael népére vonatkozik, és ennek a prófécianak a beteljesülését jelenti majd, amikor az Úr Messiásként fog visszatérni.

Ezért történik meg, hogy akik csak az Újszövetséget tanítják, azok teljesen összekeverednek, mert minden ott található próféciát az egyházra vonatkoztatnak, pedig sok prófécia, köztük ez is Izrael népére vonatkozik.

Szívedet és utódaid szívét körülmetéli Istened, az ÚR, szeretni fogod Istenedet, az URat teljes szívedből és teljes lelkedből, és élni fogsz.

Mindezeket az átkokat pedig ellenségeidre és gyűlölőidre hártja Istened, az ÚR, azokra, akik üldöztek téged.

És te újra hallgatni fogsz az ÚR szavára, és teljesíted minden parancsolatát, amelyeket ma megparancsolok neked.

Bővölködővé tesz Istened, az ÚR kezded minden munkájában, méhed gyümölcsében, állataid ivadékában és földed termésében. Mert újra öröme telik az ÚRnak abban, hogy jót tegyen veled, ahogyan öröme telt atyáidban,

ha hallgatsz Istenednek, az ÚRnak a szavára, megtartván parancsolatait és rendelkezéseit, amelyek meg vannak írva ebben a törvénykönyvben, és ha megtérsz Istenedhez, az ÚRhoz teljes szívvel és teljes lélekkel.

Mert ez a parancsolat, amelyet én ma megparancsolok neked, nem megfoghatatlan számodra, és nincs távol tőled.

Nem a mennyben van, hogy azt kellene mondanod: Ki megy fel a mennybe, hogy lehozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?

*Nem is a tengeren túl van, hogy azt kellene mondanod: Kicsoda kel át a tengeren, hogy elhozza és hirdesse azt nekünk, hogy teljesíthessük?
Sőt inkább nagyon közel van hozzád az ige, a szádban és a szívedben van, teljesítsd hát azt!*

Isten érthető módon a szavát adta, a szívünkbe és a szánkba helyezte azt. Amikor egy ember azt mondja, hogy „tudom, hogy ezt nem kellett volna megtegyem”, azt bizonyítja, hogy Isten a szívébe helyezte a parancsolatait. Honnan tudom, hogy nem kellett volna megtegyem? Mert Ő belém helyezte az Igéjét. Tudom, hogy mikor teszek jót és mikor rosszat.

„Tudom, hogy Istent kellene szolgáljam, tudom, hogy az életemet teljesen át kellene adjam Istennek, tudom, hogy ezt a helyzetet az Úr kezébe kellene adjam.” Akkor miért nem teszed meg?

Isten nem rejtette el magát valamiféle misztikus ködbe, hogy valamiféle transzba esve kilép a testedből, és a lelekedet valahová a mennybe küldjed, ahol majd Isten szólni fog hozzád a szent kamrából, hogy megtudd, hogy mi az Ő akarata veled kapcsolatban.

Ugyanakkor Ő nincs hét tengeren túl, egy tibeti kolostorban, vagy éppen egy indiai guru lakhelyén.

Isten Igéje nagyon közel van hozzátok, a szívetekben van. Isten a parancsolatait a szívetekbe véste, hogy tudjátok, hogy mikor tesztek jót, és mikor rosszat. És ezért nem vagyok ártatlan, hanem bűnös vagyok, mert *aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak*. Ha tudom, hogy mit kellene tegyek, de nem teszem azt, akkor bűnben járok.

Pál apostol ezt a verset a Róma 10-ben idézi:

A hitből való igazság pedig így szól: „Ne mondd szívedben: Ki megy fel a mennybe?” Azért tudniillik, hogy Krisztust lehozza.

Vagy: „Ki megy le az alvilágba?” Azért tudniillik, hogy Krisztust a halálból felhozza.

Hanem mit mond? „Közel van hozzád az ige, a te szádban és a te szívedben”, mégpedig a hit igéje, amelyet mi hirdetünk.

Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.

Pál ennek a versnek alapján mutatja meg, hogy az milyen közel van minden ember az üdvösséghez.

Az üdvösség csak a szív és a száj távolságára van minden ember számára. Az üdvösséget nem érhetjük el úgy, hogy felmászunk a mennybe, vagy úgy, hogy átutazunk a tengereken, legyőzzük a hétfejű sárkányt, és elhozzuk a hét aranyalmát. Az üdvösség nem valami hatalmas nehézség árán elérhető dolog – olyan könnyű, és olyan közel van, hogy senki sem támaszthat emiatt kifogást.

Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.

Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.

Ez mindenkire vonatkozik. Hiába mondod, hogy „úgy érzem, hogy egymillió kilométerre vagyok Istentől, mert Ő nagyon távol van”. Ez nem igaz: Isten nagyon közel van hozzád.

Hiába mondod, hogy „úgy érzem, hogy nagyon messze van tőlem a megváltás”. Ez sem igaz: nagyon közel vagy a megváltáshoz. „De te nem tudod, hogy milyen életem volt...” Nem érdekel a régi életed, nem is akarok tudni róla. Csak azt tudom, hogy aki ebben a pillanatban megvallja, hogy Jézus Krisztus az Ő Ura, üdvözülni fog. Csak annyit kell mondj, hogy „Uram, átadom neked az életemet”, akkor Ő ezt meg is teszi. „Jézus, elhiszem, hogy feltámadtál a halálból”, ez elég. Ilyen közel vagy a megváltáshoz.

A hit választás kérdése. Eldöntheted, hogy akarsz-e most hinni, vagy nem akarsz. Elhiheted, hogy Ő feltámadt a halálból, és ezáltal alapot adott a hitedhez. De elhiheted azt is, hogy az egész csak egy nagy megrendezett színjáték volt, és minden tanítvány ennek a hazugságnak a védelmében halt mártírhálát, kivéve Jánost.

A Sátán emberi filozófia szerint gondolkodik. Amikor Isten azt kérdezte, tőle, hogy láttad-e szolgámat, Jóbot, aki tökéletes ember. De a Sátán: „Bolond lenne nem szolgálni téged, mert annyira megáldottad őt, hogy mindene megvan. A profit miatt szolgál téged. De ha elveszíti a gazdagságát biztosan ellened fordul és meg fog átkozni.” A Sátán elvette mindenét és Jób térdre borulva ezt mondta: „Semmivel jöttem e világba, semmivel megyek el innen. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve.” Sohasem átkozta meg az Urat, nem is vonta Őt kérdőre ostoba módon. Nem mondta, hogy „Isten már nem szeret engem, Istent nem érdekli a sorsom”.

A Sátán visszajött Istenhez, bukott filozófiával. De ismét próbálkozik egy másik emberi filozófiával: „Mindenét oda fogja adni az életéért”. Ez egy igen találó filozófia az emberre nézve, mert az életünket olyan értékesnek látjuk, hogy készek vagyunk mindenünket odaadni, hogy megmentsek azt. Mert ha elveszítjük az életünket, akkor mit számít, hogy van-e valamink?

Az élet a legnagyobb kincsünk a Sátán szerint. A pszichológusok is azt mondják, hogy a létfenntartás a legerősebb természeti ösztönünk. Tehát egyetértenek a Sátán értékelésével – talán onnan merítették az ihletüket.

Ha egy ember mindenét odaadná az életéért, akkor hogy lehet, hogy a tanítványok mindnyájan odaadták az életüket egy hazugságért? Ez magyarázatra szorul, hisz meg kell magyarázni, hogy miként kerekedtek felül az ember legalapvetőbb ösztönén mindnyájan egyszerre.

Dönthetsz úgy, hogy szerinted a feltámadás története csak egy mese, de úgy is dönthetsz, hogy ez igaz volt. Ha az előbbit döntöd, akkor logikai problémába fogsz ütközni. Ha amellettt döntesz, hogy ez igaz, akkor semmi problémád nincs, mert összhangban állsz a tanítványok bizonyágtételével.

Ha viszont nem értesz egyet ezzel, akkor az egész ítélethozatali rendszerünket kidobhatod az ablakon, mert ez a szemtanuk vallomásain alapszik.

Eldöntheted tehát, hogy melyiket választod. De ha olyan sokat nyerhetsz azzal, ha elhiszed, hogy feltámadt, akkor miért lennél olyan ostoba, hogy a másik változatban hiszel a bizonyítékok ellenére. Ez csak az ember csökönyös és buta szívének bizonyítéka, mert nem akarja elismerni Isten létezését.

Az ember nem azért agnosztikus, mert Isten megismerhetetlen. Ezrek és ezrek vallják azt, hogy az Isten megismerhető, de vannak akik úgy döntenek, hogy nem akarják megismerni Istent. A megváltás nagyon közel van, mert csak hinni kell abban, hogy Jézus feltámadt a halálból.

Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd Istenedet, az URat, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és döntéseit, és akkor élni és szaporodni fogsz, mert megáld téged Istened, az ÚR azon a földön, amelyre bemégy, hogy birtokba vedd.

Szeretem Istent, és vele szeretnék élni, de a testem gyenge és megszegtem a törvényt. Pál azért teszi hozzá, hogy *Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból*, mert ez gondoskodik az én elbukásomról, és ezáltal megbocsájtatik nekem a törvényszegés, és megtisztulok minden bűnömtől, és üdvözülhetek.

Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!

Mindez választás kérdése. Választhatod a hitet, választhatod azt, hogy Őt szolgálod, választhatod, hogy Őt követed, de választhatod mindezeknek az ellenkezőjét is.

Ezt a választást neked kell megtenni, Isten nem fog helyetted választani. Isten előre tudja, hogy mit fogsz választani, mégis te magad döntesz. Az a tény, hogy Isten előre tudja a döntésedet, az nem csökkenti a te felelősségedet a döntéssel kapcsolatban. Válaszd az életet, az áldást.

Szeresd az URat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhatsz, és így lakhatsz hosszú ideig azon a földön, amelyet Istened, az ÚR esküvel ígért oda atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

A 31.-ik fejezetben:

Mózes folytatta a beszédet egész Izráelhez e szavakkal.

Ezt mondta nekik: Százhusz esztendő vagyok már, nem tudok tovább veletek együtt járni-kelni. Az ÚR is megmondotta nekem: Nem kelhetsz át a Jordánon!

Érdekes, hogy Mózes, aki a törvényt képviselte, csak az Igéret földjéig vihette őket, de nem léphetett be oda. A törvény nem tud Isten minden áldásában részesíteni titeket. Ezt a kegyelem tudja megtenni. A törvény csak a föld határáig vitte őket, és most Józsuén van a sor, hogy bevigye őket.

Az ÚR, a te Istened maga kel át előtted, és kipusztítja azokat a népeket, és te meghódítod őket. Józsué kel majd át előttetek, ahogyan megmondotta az ÚR.

Úgy bánik el azokkal az ÚR, ahogyan elbánt Szíhóonnal és Óggal, az emóriak királyaival és országukkal, amikor elpusztította őket.

Hatalmatokba adja őket az ÚR, ti pedig mindenben úgy bánjatok el velük, ahogyan megparancsoltam nektek!

Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlük, mert maga az ÚR, a te Istened megy veled, nem hagy el téged, és nem marad el tőled.

Akkor odahívta Mózes Józsuét, és ezt mondta neki az egész Izráel előtt: Légy erős és bátor, mert te fogsz bemenni ezzel a néppel arra a földre, amelyet az ÚR esküvel ígért oda atyáiknak, és te osztod azt fel majd köztük.

Maga az ÚR megy előtted, ő lesz veled. Nem hagy el téged, és nem marad el tőled. Ne félj hát, és ne rettegy!

Milyen nagyszerű intés! Jozsué hosszú ideig volt Mózes szolgája, most pedig azt mondja neki Mózes, hogy ideje átvenned a vezetést. Ez egy hatalmas dolog, a félelem megmarkolhatta a szívet, de Mózes bátorítja őt, és emlékezteti, hogy az Úr mindig vele lesz, és nem hagyja el soha.

Mózes leírta ezt a törvényt

Ez minden teológus kutatónak jó válasz arra, hogy ki írta a Mózes könyveit, a törvényeket. El kellene olvassák a könyvet, mielőtt beszélni kezdenek róla.

Mózes leírta ezt a törvényt, és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik az ÚR szövetségládáját hordozzák, meg Izráel összes véneinek.

Ezt parancsolta nekik Mózes: Minden hetedik esztendő végén, az adósságelengedés évének megszabott idejében, a sátoros ünnepen, amikor egész Izráel eljön, hogy megjelenjék Istenednek, az ÚRnak a színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, fel kell olvasni ezt a törvényt az egész Izráel előtt, fülük hallatára.

Emlékeztek, amikor Ezsdrás visszatért a fogságból, és összegyűjtötték a fogságból visszatérő embereket, akkor megtalálták a törvényt, elkezdték olvasni, és az emberek reggeltől estig ott álltak, hogy hallgassák az Isten Igéjét. Befedték fejüket és elkezdtek sírni, mert rájöttek, hogy mennyire elbuktak Istennel szemben, és rájöttek, hogy ez az elbukásuk okozta a babilóni fogságukat is. Ezt

napokon keresztül olvasták és magyarázták, és az emberek folyamatosan tértek meg és borultak le Isten előtt. Milyen hatalmas élmény lehetett ez!

Gyűjtsd össze a népet, a férfiakat, a nőket és a gyermekeket, meg a lakóhelyeiden élő jövevényeket, hogy hallják meg, és tanulják meg, és féljék Isteneteket, az URat, megtartván és teljesítvén ennek a törvénynek minden igéjét.

Fiaik is, akik még nem ismerik, hallgassák meg, és tanulják meg, hogy féljék Istenüket, az URat mindenkor, amíg csak éltek azon a földön, ahová most átkeltek a Jordánon, hogy azt birtokba vegyétek.

Hallgasság meg, tanulják meg és féljék az Urat.

Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Közel van már az az idő, amikor meg kell halnod. Hívd ide Józsuét, és álljatok meg a kijelentés sátrában, mert megbízást akarok neki adni. Odament tehát Mózes és Józsué, és megálltak a kijelentés sátrában.

Az ÚR pedig megjelent a sátorban felhőoszlopban, és a felhőoszlop megállt a sátor bejárata fölött.

Az ÚR ezt mondotta Mózesnek: Te most pihenni térsz atyáidhoz. Ez a nép pedig paráználkodni kezd annak a földnek idegen isteneivel, amelyre most bemegy. Elhagy engem, és megszegi szövetségemet, amelyet vele kötöttem.

Milyen nehéz lehet annak, aki előre tud mindent.

De akkor haragra lobbannok ellene, elhagyom őket, és elrejttem arcomat előlük, és megemésztí öket a rájuk szakadó sok baj és nyomorúság. Akkor majd mondja, hogy azért szakadtak rám ezek a bajok, mert nincs velem Istenem!

De én akkor egészen elrejttem arcomat minden gonoszsága miatt, amelyet elkövetett, mert más istenekhez fordult.

Most pedig írjátok le ezt az éneket! Tanítsd meg rá Izráel fiait, add a szájukba, mert ez az ének lesz a tanúm Izráel fiaival szemben.

Az ének emlékeztetni fogja őket arra, hogy azért szakadt rájuk a baj és a nyomorúság, mert elfordultak Istentől.

De amikor rászakad a sok baj és nyomorúság, akkor ez az ének, amely nem megy feledésbe utódainál sem, tanúskodni fog ellene, hogy ismertem szándékát, amelyet már most készít, mielőtt még bevítem volna arra a földre, amelyet esküvel ígértem neki.

Mózes leírta azon a napon ezt az éneket, és megtanította rá Izráel fiait.

Majd megbízást adott Isten Józsuénak, Nún fiának, és ezt mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, amelyet esküvel ígértem meg nekik. Én veled leszek!

Amikor Mózes leírta egy könyvbe ennek a törvénynek az igéit elejétől végig, ezt parancsolta Mózes a lévítáknak, akik az ÚR szövetségládáját hordozták:

Fogjátok ezt a törvénykönyvet, és tegyétek Isteneteknek, az ÚRnak a szövetségládája mellé, hogy ott tanúskodják ellened.

Mert én tudom, milyen lázadó és kemény nyakú vagy. Hiszen már most lázadók lettetek az ÚRral szemben, amikor még köztetek élek, mi lesz akkor a halálom után?!

Gyűjtsétek hozzám törzseitek összes véneit és előjáróitokat, hadd mondjam el nekik ezeket az igéket, és hadd hívjam ellenük tanúul az eget és a földet.

Mert tudom, hogy halálom után nagyon el fogtok romlani, és letértek arról az útról, amelyet kijelöltem nektek. De végül majd utolér benneteket a veszedelem, ha azt teszitek, amit rossznak lát az ÚR, és kezetek csinálmányaival bosszantjátok őt.

Elután elmondta Mózes Izráel egész gyülekezete füle hallatára ezt az éneket, az utolsó szóig.

Az ének:

Figyeljete, ti egek, hadd szóljak, a föld is hallja meg számnak mondásait!

Esőként szitáljon tanításom, harmatként hulljon mondásom, mint permet a zsege fűre, záporosó a pázsitra.

Bizony, az ÚR nevét hirdetem, magasztaljátok Istenünket!

Köszikla ő, cselekvése tökéletes, minden útja igazságos. Hű az Isten, nem hitszegő, igaz és egyenes ő.

Elromlottak, nem fiai már, hitványak; fonák és hamis nemzedék ez.

Így fizettek ti az ÚRnak, ó, bolond és esztelen nép?! Hisz atyád ő, ki teremtett, ő alkotott s erőssé tett.

Emlékezz az ősidőkre, gondolj az elmúlt nemzedékek éveire! Kérdezd atyádat, elbeszéli, véneidet, majd elmondják:

A Felséges részt adott a népeknek, és szétosztotta az emberfiakat, megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint.

Mert az ÚR része az ő népe, Jákób a kimért öröksége.

Pusztá földön talált reá, kietlen, vad sivatagban. Körülvette, gondja volt rá, óvta, mint a szeme fényét,

mint mikor a sas kirebbenti fészket, és fiókái fölött repdes, kiterjesztett szárnyára veszi, evezőtollán hordozza őket.

Az ÚR vezette egymaga, nem volt vele idegen isten.

Istent egy anyasashoz hasonlítja, aki a kis sasfiókákat tanítja repülni.

És hogyan tanítja az anyasas a fiókáit repülni? Úgy, hogy kirúgja őket a fészekből! A kis sasfiókák nagyon jól érzik magukat a fészekben. A fészek általában nagyon magasan, a sziklacsúcs oldalán van. Az anyasas kirúgja a kis fiókát a fészekből, és a fióka pedig össze-vissza repdesni kezd a szárnyával, közben pedig zuhan lefele, és csak repdes kétségbeesetten. Végül, mielőtt még rázuhanna az alatta levő sziklára az anyasas aláröppöl, és felfogja a kis sast a szárnyával, és visszaviszi a fészekbe a következő leckéig.

Ez igen kemény repülő leckének tűnik, de nincs más mód. A sasfióka meg kell tanuljon repülni!

Ez a kép hasonló ahhoz, ahogy Isten megtanít minket Vele járni. Könnyen kényelembe helyezhetjük magunkat egy bizonyos pozícióban, bizonyos helyen, bizonyos körülmények között. De Isten hirtelen elkezd rázogtatni a fészünket. Azt hittük, hogy a munkahelyünk egy életre szól, de hirtelen megszűntették a munkaviszonyunkat. Istenem, mit csinálsz? Repülni tanítalak.

Néha, az esetlenségünkbe letekintünk, verdesünk a szárnyainkkal, kiáltozunk, akár csak a kis sasfiókák a zuhanásuk közepette. Látod, hogy a sziklák olyan gyorsan közelednek, hogy biztosan halálra zúzod magad. Végem van, Istenem, miért hagyta el? Aztán Isten a zuhanó tested alá száll, felemel, és akkor hirtelen meglátod Isten tervét, amint kibontakozik a szemeid előtt.

Gyakran olyan kényelmesen üldögélünk a helyünkön, hogy oda vagyunk ragadva, és nem keressük azt, amit Isten nekünk szánt. Ezért aztán Isten megrázza a fészket. Így tanuljuk meg, hogy bízzunk az Úrban, és közben erősödünk, és megtanulunk repülni.

A föld magaslatain hordozta, a mező termésével etette. Mézzel táplálta a sziklából, olajjal a kősziklából.

A tehének vaját, juhok tejét bárányok kövérjével, a básáni kosokat és bakokat a búzaliszt legjavával etted, és a szőlő vérét, a színbort ittad.

Meghízott Jesurún, kirúgott a hámból - meghíztál, kövér, hájas lettél! - és elvetette Istent, alkotóját, elhagyta szabadító kőszikláját.

Jesurún Izraelt jelenti.

*Idegen istenekkel ingerelték, utálatosságokkal bosszantották.
Szellemeiknek áldoztak, nem Istennek*

Pál írja, hogy, akik bálványoknak áldoznak, azok tulajdonképpen démonoknak áldoznak. Az volt a közhiedelem, hogy a bálványokban démonok lakoztak, és én nem is vonom kétségbe ezt. Ez mutat rá annak a kijelentésnek az ostobaságára, hogy ha valaki bármilyen vallásban is hisz, csak az számít, hogy őszintén imádja a saját istenét, mert az majd meg fogja menteni őt. Őszintén imádja az ördögöt, ezért jutalmazza meg őt Isten?

Kőszikládat, aki nemzett, elfeledted; elfeledted Istent, aki világra hozott!

Látta az ÚR, és megutálta bosszúságában fiait s leányait,

és ezt mondta: Elrejttem arcom előlük, meglátom, mi lesz a végük! Állhatatlan nemzedék ez, fiak, kikben hűség nincsen.

Semmit érő istenekkel ingerelték, hiábavalóságokkal bosszantottak. Semmit érő néppel ingerlem én is, bolond nemzettel bosszantom őket.

Mert tűz lobban fel haragomtól, ég a Seól fenekéig, megemészti a földet s gyümölcsét, felgyújtja a hegyek alapjait.

Szerintem ez a német holokauszt próféciája. A német kemencékben sütötték meg őket, és amikor jött a baj, akkor ezt az éneket kellett volna énekeljék, és ez emlékeztette volna őket, hogy miért jött rájuk ez a sok baj.

Ma sok zsidó azért ateista, mert azt kérdezi, hogy „Hol volt Isten, amikor a szüleim és nagyszüleim ott pusztultak el a német koncentrációs táborokban?” Ha ezt az éneket énekelték volna, akkor tudták volna az okát, mert megtagadták Istent, és ezért Ő is megtagadta őket.

*Veszedelemet halmozok rájuk, nyilaim mind rájuk szórom,
éhség gyötri, láz emésztí őket és a keserű halál; vérengző vadakat küldök rájuk
és porban csúszó mérges kígyókat.*

*Kint a fegyver gyilkol, bent meg a rémület: mind ifjat, mind szüzet, csecsemőt s
vénembert.*

*Szétzúrom őket - gondoltam -, kitörlöm emléküket a halandók közül,
de tartok az ellenség gúnyjától, mert félreértik ellenfeleik, és azt mondják: a mi
hatalmas kezünk, s nem az ÚR művelte ezt.*

Milyen tanácstalan ez a nemzet, és milyen értelmetlen!

Ha bölcsék lennének, felfognák, s megértenék, mi lesz a végük.

Mennyire szeretné Isten, hogy felfogjátok, hogy mi lesz a vége annak az életformának, amelyet választottál! Isten látja az ember bukását, és siratja az embereket. Bárcsak tudnák, bárcsak előre tekintenének, hogy lássák életük végét.

*Hogyan kergethet ezret egy, és hogy űzhet kettő tízezret? Csak úgy, hogy
Kösziklájuk odaadta, az ÚR kiszolgáltatta őket.*

Hogyan lehetséges ez? Csak Istennel. Elfelejtetted, hogy Isten tette mindezt?

Mert sziklájuk nem ér fel a mi Kösziklánkkal, ezt ellenségeink is megítélhetik.

*Szőlőjük Sodoma szőlőjéből való és Gomora szőlőhegyéről; szőlőfürtjeik mérges
fürtök, a szemei keserűek.*

Kígyóméreg az ő boruk, viperák kegyetlen mérge.

De el van ez téve nálam, lepecsételve kincstáramban.

*Enyém a bosszú és a megtorlás, amikor megtántorodik lábuk, mert közel van
vesztük napja, és siet, ami rájuk vár.*

Ez az a vers, amit Jonathan Edwards használt a híres prédikációjához: „Bűnösök egy haragos Isten kezében”: *Enyém a bosszú és a megtorlás, amikor megtántorodik lábuk, mert közel van vesztük napja, és siet, ami rájuk vár.*

Ebben a prédikációban azt mondta, hogy a bűnös olyan, mint az az ember aki egy tüzes cipőben jár egy jégtáblán. Minden lépése bizonytalan, mert bármely pillanatban megnyílhat alatta a jég, és becsúszhat a pokolba.

Ez egy nagyon hatásos prédikáció volt, egyik legismertebb az egyháztörténelemben. Jonathan Edwards rövidlátó volt. Leírta a prédikációt, és

közel kellett tartsa a szeméhez olvasás közben. Miközben olvasta ezt a gyülekezetnek, a Szentlélek ereje annyira elkezdte megítélni az embereket, hogy azok térdükre roskadva kiáltottak irgalomért az Úrhoz. Ha egyszer alkalmatok lesz, olvassátok el – nagyszerű prédikáció!

Bizony, ítél az ÚR népe ügyében, és megkönyörül szolgálain, ha látja, hogy ernyed a kéz, és végét járja apraja-nagyja.

Hol vannak isteneik - mondja - és a szikla, akiben bíztak?

Akik ették áldozataik kövérjét, itták italáldozataik borát, nosza rajta, segítsenek, rejtssenek el benneteket!

Lássátok be, hogy csak én vagyok, nincsen Isten rajtam kívül! Én adok halált s életet, összezúzok és gyógyítok, nincs ki megmentsen kezemből.

Egyesek azt kérdezik, hogy vajon Isten tesz-e beteggé embereket? Itt az áll, hogy igen, Ő megsebesíthet. Persze célja van ezzel. Vannak olyan tanítók, akik ezt ma tagadják, de íme itt áll fehéren feketén.

Kezem az égre emelem, s mondom: Örökké élek én!

Ha villogó kardom megélesítem, és ítéletre nyújtom ki kezem, bosszút állok ellenfeleimen, és megfizetek gyűlöldömnek.

Nyilam vérrel részegítem, és kardom jóllakik hússal: elesettek és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejével.

Dicsérjétek, ti nemzetek, annak népét, aki megtorolja szolgálai vérét, bosszúval fizet ellenfeleinek, de megbocsát földjének s népének!

Így ment oda Mózes, és így mondotta el ennek az éneknek minden szavát a nép füle hallatára, Józsuéval, Nún fiával együtt.

Miután végig elmondta Mózes mindezeket a szavakat egész Izráel előtt,

így szólt hozzájuk: Szívleljétek meg mindazokat az igéket, amelyekkel ma intelek benneteket: fiaitoknak pedig parancsoljátok meg, hogy tartsák meg, és teljesítsék ennek a törvénynek minden igéjét!

Mert nem üres beszéd az számotokra, hanem életet jelent nektek.

Ez élet és halál kérdése! Nem lehet könnyedén figyelmen kívül hagyni!

Ugyanezen a napon így szólt az ÚR Mózeshez:

Menj föl ide, az Abárim-hegységbe, a Nebó hegyére, amely Móáb földjén, Jerikóval szemben van. Nézd meg Kánaán földjét, amelyet én Izráel fiainak a birtokába adok!

Azután meghalsz azon a hegyen, amelyre fölmégy, és elődeid mellé kerülsz, ahogyan a testvéred, Áron is meghalt a Hór hegyén, és elődei mellé került.

Mert Izráel fiai között ti is hűtlenek voltatok hozzám a Meríbat-Kádés vizénél, a Cin-pusztában, és nem tekintettetek szentnek Izráel fiai között.

Megláthatod ugyan közéről azt a földet, de nem mehetsz be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok.

Milyen hatalmas felelőssége volt Mózesnek vezetőként! És milyen nagy a mi felelőségünk is, mert mi is Isten képviselői vagyunk a világ számára. Isten azt akarja, hogy megfelelően képviseljük őt.

A 33.-ik fejezet:

Ezzel az áldással áldotta meg Izráel fiait Mózes, az Isten embere, mielőtt meghalt.

Ezt mondta: A Sínairól jött az ÚR, a Széírről ragyogott rájuk, a Párán hegyéről tündökölt, megérkezett szent seregével, jobbján lángoló tűzzel.

Mennyire szereti népét! Szentjei kezében vannak, lábaidhoz telepednek, befogadják beszédedet.

Mózes törvényt adott nekünk, Jákób gyülekezetének, örökségül.

Az ÚR lett Jesurún királya, mikor összegyűltek a nép vezetői, együvé Izráel törzsei.

Éljen Rúben, ne haljon ki, ha kevés is a száma!

Rúben az egyik legkisebb törzs, és a többi törzs között szóródtak szét a tagjai, valóban nagyon kevesen maradtak belőlük.

Júdára ezt mondta: Hallgasd meg, URam, Júda szavát! Vezesd őt vissza népéhez; ha harcolnia kell kezével, segítsd ellenségével szemben!

Lévire ezt mondta: Tummímodat és úrímodat add ennek a hűségeseknek! Mert próbára tetted Masszában, perbe hívtad Meribá vizeinél.

Aki azt mondta, hogy nem néz se apjára, se anyjára, nem ismerte el testvéreit, nem akart tudni fiairól. Parancsodat megtartották, szövetséged megőrizték.

Máásszóval, a Lévi törzsének azt mondta Isten, hogy ne sírassátok fiaitokat, amikor meghalnak, ne érintsetek a testüket. Ők ezt meg is tartották, és az Úr szolgálatát fontosabbnak tartották a családjaiknál.

Tanítyák döntéseidre Jákóbot, és törvényedre Izráelt. Tömjént tesznek orcád elé, áldozatot oltárodra.

Áldd meg, URam, amije van, gyönyörködj keze munkáiban! Támadó derekát törd le, és gyűlölöjét, hogy föl se kelhessenek!

Benjámira ezt mondta: Az ÚR szerelmese ő, biztonságban lakik nála, oltalmazza őt mindenkor; hegyháta között lakik.

Benjámira hegyháta között van Jeruzsálem, ahol az Úr lakik.

Józsefre ezt mondta: Megáldotta földjét az ÚR az ég fentről jövő ajándékával és a lent elterülő vizekkel:

nap-érlette ajándékkal, hold-sarjasztotta ajándékkal,

az ősi hegyek javaival, az örök halmok ajándékával,

a föld bőséges ajándékával, a csipkebokorban lakónak kegyével. Szálljon ez József fejére, a testvérek közt megszenteltnek fejére!

Pompás, mint az elsőnek ellett bika, a szarvai bölényszarvak, népeket teper le velük, egészen a föld széléig. Ilyenek Efraim tízezrei és Manassé ezerei.

Zebulonra ezt mondta: Örvendezz, Zebulon, ha útra kelsz, és te, Issakár, ha sátradbán vagy!

Népeket hívnak hegyükre, ott igaz áldozatot hoznak, mert a tenger bőségét élvezik, a tengerpart rejtett kincseit.

Zebulon a Meggidó síksákon és a Karmel-hegyen lakott egészen Haifáig. Asseré volt a Haifa-i kikötőváros, és az attól északra elterülő tengerpart.

Emiatt a prófécia miatt, meg az Asserra vonatkozó miatt néhány keresztény üzletember és kőolaj-geológus elment erre a területre, és tanulmányozta azt. Ezek meg vannak győződve arról, hogy hatalmas kőolaj tartalékok vannak ezen a környéken a Karmel-hegy lábánál.

Szaud-Arábia és a Közel-Kelet hatalmas olajtartalékait Rockefeller a Biblia olvasása következtében fedezte fel. Babilonról olvasta azt, hogy szurkot használtak a habarcs elkészítéséhez, és azt gondolta, hogy ahol ilyen sok szurok van ott kőolajtartaléknak kell lenni. Ebből lett olyan gazdag: mert elolvasta a Bibliát, és elhitte, amit a Biblia mondott.

Gádra ezt mondta: Áldott, aki tág teret adott Gádnak! Elfekszik, mint az oroszlán, ha széttépett kart és fejet.

Kiszemelte a legjavát, ott kapta törvényes részét, mikor összejöttek a nép vezetői. Az ÚR igazsága szerint járt el, döntései szerint, Izráellel együtt.

Dánra ezt mondta: Dán oroszlánkölyök, Básánból tör elő.

Naftálira ezt mondta: Naftáli kegyelmet nyer bőven, az ÚR áldásával teljes. Az övé lesz nyugat és dél.

Áserra ezt mondta: Áldott a fiak közt Ásér, testvéreinek kedvence, olajban fűrösztli lábát.

Vas-, rézaráid legyenek, élteden át tartson erőd!

Assér a térképen úgy néz ki, mint egy láb térdtől lefelé. A lábfej sarka Haifánál található. Az első olajvezeték Közel-Keleten Irakból Haifába vezetett, és amikor ez elkészült, akkor napi egymillió gallon olajat szállítottak rajta keresztül. Mózes 4000 évvel ezelőtt profétálta meg ezt.

Nagyon szeretem ezt a verset: *élteden át tartson erőd!* Isten kegyelme elég számodra. Bármivel is nézel szemben a mai napon, Isten erőt fog adni mindenhez.

Nincs Jesurún Istenéhez fogható! Az égen át száguld segítségedre, a fellegeken fenségesen.

Hajlékod az örök Isten, örökkévaló karjai tartanak. Kiűzte ellenségedet, és ezt mondotta: pusztítsd!

Izráel bizton lakhatik, Jákób forrása egymagában a gabona és must földjén, ahol az ég harmatot hint.

Boldog lehetsz, Izráel, van-e hasonló hozzád? Nép, amelyet védelmez az ÚR! Ő a te segítő pajzsod és dicsőséges kardod. Hízelegnek majd ellenségeid, és te azok magaslatain lépdelsz.

Ha Isten a kezével úgy feszítette ki az eget, mint egy függönyt, akkor számomra elég az, ha a karjaival tart meg. Mert ha a kezével ilyen hatalmas dolgokat művelt, akkor a karjai biztosan meg tudnak tartani. Vajon a te Istened meg tud tartani téged?

A 35.-ik fejezet:

Ezután fölment Mózes a Móáb síkságáról a Nebó hegyére, a Piszgá csúcsára, amely Jerikóval szemben van, és az ÚR megmutatta neki az egész országot: Gileádot Dánig, az egész Naftálit, Efraim és Manassé földjét, meg Júda egész földjét a nyugati tengerig,

továbbá a Délvidéket a Jordán környékét és a pálmák városának, Jerikónak a völgyét Cóarig.

És mondotta neki az ÚR: Ezt a földet ígértem oda esküvel Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, és ezt mondtam: a te utódaidnak adom. Megmutattam neked, de nem mehetsz be oda.

Ott halt meg Mózes, az ÚR szolgája, Móáb földjén, az ÚR akarata szerint.

És eltemette őt a völgyben, Móáb földjén, Bét-Peórral szemben. Senki sem tudja még ma sem, hogy hol van a sírja.

Százhusz éves volt Mózes, amikor meghalt, nem homályosodott meg a szeme, és nem hagyta el életerejét.

Júdás levelében azt olvashatjuk, hogy a Sátán és Mihály arkangyal vitatkoztak Mózes teste fölött, majd utána Isten eltemette őt.

Izráel fiai harminc napig siratták Mózeszt a Móáb síkságán, amíg el nem telt Mózes siratásának és gyászolásának az ideje.

Józsué, Nún fia pedig megtelt bölcs lélekkel, mert Mózes reá helyezte a kezét. Izráel fiai hallgattak is rá, és úgy cselekedtek, ahogyan az ÚR megparancsolta Mózesnek.

Nem is támadt többé Izráelben Mózeshez hasonló próféta, akivel szemtől szemben érintkezett volna az ÚR.

Mert őt küldte el az ÚR mindazoknak a jeleknek és csodáknak a véghezvitelére, amelyeket tett Egyiptom földjén a fáraóval, minden szolgájával és egész országával;

és minden erős kézzel megteendő, minden nagy és félelmes dolog véghezvitelére, amelyeket megtett Mózes egész Izráel szeme láttára.

Ezt a részt már valószínű, hogy Józsué írhatta, mert Mózes nem írhatta meg a saját halálának történetét.

Atyám, köszönjük, hogy tanulmányozhatjuk az Igédet, és kérjük a Te Szentlelkedet, hogy rejtse a szívünkbe a Te igazságodat, hogy ne vétkezzünk ellened. Atyám, segíts megérteni, hogy életet és halált adtál elénk, áldást és átkot, és miénk a választás. Add, hogy válasszuk a Jézus Krisztusban levő életet, akit megvallunk, hogy feltámasztottad a halálból. Köszönjük, hogy életünk és Megmentőnk van, köszönjük az örökkévaló karjaidat, Urunk, és köszönjük, hogy felkavarod a fészkünket, amikor növekedésre ösztönzöl minket.